

BELGIUM - HOLLAND

international magazine

WINTER 2024-2025

- ◆ Koninklijke opening Nieuwe Sluis Terneuzen
- ◆ Interview met Michelle Haas
- ◆ Belgische fiscus legt zich neer bij arrest Hof van Cassatie
- ◆ Portret van topvioliste Simone Lamsma
- ◆ Halve Belg produceert betaalbare grote Bordeaux wijnen

Colofon

Belgium-Holland International Magazine is een magazine dat wordt uitgegeven door het Nederlands-Belgisch Centrum / Belgium Holland Business Community en tenminste tweemaal per jaar verschijnt en wordt verzonden aan ruim 10.000 lezers.

Hebt u suggesties, vragen, tips, opmerkingen of wenst u te adverteren in het magazine, contacteer dan gerust ons secretariaat via secretariaat@nederlands-belgisch-centrum.be.

© 2019 – 2029

Publisher: Nederlands-Belgisch Centrum bv
Alle rechten voorbehouden.

Ofschoon de teksten in dit magazine met zorg zijn samengesteld, kunnen er nooit rechten aan worden ontleend.

Sales

Nederlands-Belgisch Centrum bv
tel: +32 (3)295 55 95
secretariaat@nederlands-belgisch-centrum.be

Redactieleden:

Ivan Cools	Nancy Slegers
Erna Alpaerts	Kurt van Heerewaarden
Chantal Hendrickx	Werner Goorden
Hans Haulez	Carline Vanrobays
Pepijn van Eijk	Paul Verbruggen
Kizzy Wandelaer	Esther Hoppenbrouwers
Marc van Peer	Esmiralda Pasma
Carolien Van Echelpoel	Simon Van Speybroeck
Olivier Michiels	Cees Nijman
Annick Sevenans	Sofie Mathys
Jan van der Burgt	Maarten van Goethem
Thomas Zwaenepoel	Jeroen Vandenbossche

Abonnementen en tarieven:

www.nederlands-belgisch-centrum.be

Voorwoord

Beste lezers,

Na een jaar overgoten met regendagen en bijhorende wateroverlast, 2024 was het natste jaar sinds de metingen, zijn we inmiddels alweer in 2025 aanbeland. Een nieuw jaar waarin ik graag aanvang met jullie, beste lezers, weer van harte te danken voor het vertrouwen dat we van jullie mochten genieten. Een jaar dat zich ook weer uitdagend aankondigt, met tal van thema's die onze gezamenlijke aandacht zullen blijven vragen, zeker nu de economische vooruitzichten langzamerhand wat onzekerder ogen.

België en Nederland worden, net als andere EU-lidstaten, inderdaad geconfronteerd met een sputterende economische motor, dreigende handelsbelemmeringen en overregulering. Wie met beide landen te maken heeft moet vaststellen dat zelfs het vormen van stabiele democratische regeringen, lang niet meer evident is.

Mede daardoor laat de inwerkingtreding van het op 21 juni 2023 tussen beide landen gesloten nieuwe dubbelbelastingverdrag, vooralsnog op zich wachten. Worden geen vorderingen gerealiseerd op het terrein van onder meer de fiscale behandeling van telethuiswerkdagen en wordt over het algemeen over de grens werken, ondernemen of genieten van pensioeninkomsten er niet eenvoudiger op.

De Belgische fiscus bleef ook het afgelopen jaar jacht maken op een stukje van de taart, lees heffingsrecht, van de grenswerker die ook thuis werkte. Ook Nederlandse bedrijven die over de grens één of meerdere medewerkers tewerkstellen in België, werden in toenemende mate geconfronteerd met aangifteplicht in de belasting niet-inwoners vennootschappen, ook al leidde dit in heel wat gevallen tot nihilaangiften. De regeldrift werkt ontmoedigend en wordt door bedrijven (terecht) aangemerkt als vaak zinloze overregulering. Anderzijds staat daar wel tegenover dat we moesten vaststellen dat nog heel wat bedrijven iets té lichtzinnig met die (vervelende) regels omspringen.

U leest er meer over in de voorliggende editie van het magazine, waarin daarnaast ook uitgebreid aandacht voor overige Nederlands-Belgische thema's. Zo mochten we onder meer op de koffie bij topvioliste Simone Lamsma en bij defensiespecialiste Michelle Haas.

Ik wens jullie allen een voorspoedig en gezond 2025 en alvast veel leesplezier toe!

Ivan Cools

EEN GREEP UIT DE

P. 8

Koninklijke opening Nieuwe Sluis
Terneuzen

P. 32

Michelle Haas beoordeelt visie
Bart De Wever omtrent
luchtafweersysteem voor
Antwerpse haven

P. 60

Portret van topvioliste
Simone Lamsma

ZE WINTER EDITIE

P. 72

Belgische fiscus legt zich neer bij recent arrest van het Hof van Cassatie

P. 90

Update fiscale positie zelfstandig ondernemers Nederland-België

P. 118

Halve Belg produceert betaalbare grote Bordeauxwijnen

*financieel
adviesbureau*

Assurantiën

RegioBank

Zelfstandig Adviseur

HAULEZ

***Hét adres voor
Nederlandse en Belgische
belastingbiljetten***

V.O.F. Haulez Hoefnagels - Traverse 2 - 4561 GE Hulst
Tel. +31(0)114 31 44 35 - W: www.haulez.com
E: info@haulez.com

POLITIEK EN MAATSCHAPPIJ I

Koning Willem-Alexander en Koning Philippe openen Nieuwe Sluis in Terneuzen

Zijne Majesteit de Koning Willem Alexander van Nederland en Zijne Majesteit de Koning der Belgen Philippe openden op 11 oktober 2024 de Nieuwe Sluis in Terneuzen. De gezamenlijke opening onderstreepte het grensoverschrijdende belang van de Nieuwe Sluis in Terneuzen.

De Nieuwe Sluis moet zorgen voor een betere toegang en snellere doorstroming voor scheepvaart vanaf de Westerschelde naar het Kanaal van Gent naar Terneuzen en verder. Verwacht wordt dat de komst van de Nieuwe Sluis zal zorgen voor nieuwe economische activiteiten in zowel de Zeeuws-Vlaamse als de Vlaamse regio en zal bijdragen tot een betere benutting van het economisch potentieel van de Kanaalzone in beide regio's. De capaciteit van de Noordzeesluizen neemt toe, waardoor de wachttijd voor binnenvaartschepen afneemt.

Koning Willem-Alexander en Koning Philippe verrichtten samen vanaf de Z9, een elektrisch schip, de officiële openingshandeling. Aansluitend gingen ze op het schip in gesprek met vertegenwoordigers van bedrijven die gebruik

maken van de sluisen bij Terneuzen. Aansluitend gingen ze in het bediengebouw van de Nieuwe Sluis in gesprek met vertegenwoordigers van de omwonenden, vrijwilligers van het Portaal van Vlaanderen (het informatiecentrum over het havengebied) en medewerkers van het aannemersconsortium.

De Nieuwe Sluis is gebouwd in opdracht van de Vlaams-Nederlandse Scheldec commissie (VNSC), een samenwerkingsverband van het Nederlandse ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en het Vlaamse Departement Mobiliteit en Openbare Werken. De bouw van de Nieuwe Sluis ging van start in 2017 binnen het bestaande sluisencomplex in Terneuzen, in het havengebied van North Sea Port. De Middensluis, sinds 1910 in gebruik, maakte plaats voor de Nieuwe Sluis. In 2023 passeerden 56.000 schepen dit sluisencomplex. Naar verwachting groeit dit aantal tot 96.000 in 2040. Behalve dat schepen het complex passeren, is het sluisencomplex een belangrijke ontsluitingsroute voor wegverkeer en maakt de Nieuwe Sluis onderdeel uit van de primaire waterkering.

Nederlandse Tweede Kamer wil inwonerschapsfictie na emigratie

De Nederlandse regering moet opties uitwerken om belastingontwijking tegen te gaan, bijvoorbeeld een inwonerschapsfictie na emigratie. Dat is de strekking van een motie die op 8 oktober 2024 is aangenomen door de Tweede Kamer.

Volgens de indieners van de motie zijn er in Nederland vermogende emigranten die vertrekken naar laagbelastende jurisdicties en zodoende belasting ontwijken. Een maatregel die emigratie om belastingredenen tegen gaat is de inwonerschapsfictie voor inkomstenbelasting na emigratie, oftewel de exitheffing.

De motie is ingediend bij de Algemene financiële beschouwingen.

Nederlanders laten betalen voor de slechte Vlaamse wegen?

Wederom hebben de Vlamingen plannen om buitenlandse personenauto's te laten betalen. De afgelopen twintig jaar waren er vaker serieuze plannen, maar ging het mede door protesten vanuit Nederland niet door. De nieuwe Vlaamse minister Annick De Ridder (N-VA) is nu vastbesloten en wil buitenlanders mee laten betalen voor de wegen.

Nederlanders hekelen in de eerste plaats de slechte toestand van het Belgische wegennet. Het is de afgelopen jaren op sommige plekken weliswaar wat verbeterd, maar volgens vaste klanten is comfortabel nog niet de associatie bij het Vlaamse asfalt. Toch is er al geld, want België krijgt jaarlijks ruim 800 miljoen door rekeningrijden voor vrachtwagens. Elk voertuig dient een zogenoemd 'On Board Unit' (OBU) aan boord te hebben. Dit kastje factureert alle verreden kilometers op betalende tolwegen en dat loopt voor bijvoorbeeld transportbedrijven toch flink in de papieren. Jaarlijks wordt er bijna een miljard opgehaald met het systeem, maar er is twijfel of dat wel allemaal in het wegennet terecht komt.

Die twijfels hebben ook Nederlandse transporteurs. Hun vrachtwagens trekken vaak over de Belgische grens naar klanten. Een ritje vanuit Zeeuws-Vlaanderen naar Antwerpen bijvoorbeeld kost al zo'n 15 euro extra en rijden ze naar Maastricht dan is dat al zo'n 60 euro extra tol. Anders dan in Frankrijk, dankzij de geprivatiseerde betalende snelwegen, krijg je in Vlaanderen hoegenaamd geen prachtige wegen, de kwaliteit is er ver te zoeken, wordt geoordeeld.

Transporteurs uit Nederland zijn dan ook allerm minst enthousiast over het nieuwe plan dat buitenlandse personenauto's

gaan betalen voor een vignet. Ze hekelen ook het zogenoemde 'één Europa met vrij handelsverkeer', maar van een unie kan je op dit vlak zeker niet spreken. Samen met ondernemersorganisatie plannen actie als de Vlamingen bij hun plan blijven. Het is in de afgelopen twintig jaar in ieder geval nog nooit succesvol geweest, maar wanneer houdt dat dan een keer op?

In elk geval weet het Nederlands-Belgisch Centrum, medegelet op de ervaringen van de afgelopen 20 jaar, dat de complexe regelgeving in Europa, de invoering van zo'n (digitaal) wegvignet voor buitenlanders, in de praktijk zo goed als onhaalbaar zal zijn. Wordt alleszins vervolgd...

Nederlandse grensprovincies tegen Vlaamse tolheffing

De provincie Zeeland heeft de provincies Noord-Brabant en Limburg benaderd over het voornemen van de Vlaamse regering om voor buitenlandse automobilisten een wegvignet verplicht te stellen.

Gedeputeerde Harry van der Maas (mobiliteit) stelt tegen de tolheffing te zijn, omdat die volgens hem negatief zal uitpakken voor de Zeeuwen. Opmerkelijk, de provincie Zeeland heft zelf wél tol bij Zeeuwen voor doorgang door de Westerscheldetunnel.

Verklaart Vlaamse minister van Mobiliteit de oorlog aan Nederlanders?

De nieuwe Vlaamse minister van Mobiliteit Annick De Ridder (N-VA) heeft het stevig aan de stok met Nederland. Ze wil dat Nederlandse chauffeurs mee gaan betalen aan het Belgische wegennet en daartoe zo snel mogelijk een soort digitaal wegvignet invoeren. 'Vlamingen betalen, vrachtwagens betalen, dus is het niet meer dan logisch dat buitenlanders ook betalen', aldus De Ridder.

Het is niet de eerste keer dat zo'n vignet opduikt in de Vlaamse plannen. Daar kwam in het verleden veel verzet tegen, ook vanuit Nederland. Maar, volgens de minister was dat nog het klassieke systeem van een vignet, waar het nu zou gaan om een digitale manier van innen.

In het regeerakkoord staat dat de nieuwe maatregel vanaf 2027 elk jaar 130 miljoen euro gaat opbrengen.

Nederlands staatssecretaris van Financiën al snel weer weg

Op 1 november 2024 kondigde Nederlands staatssecretaris van Financiën Folkert Idsinga (NSC) na een korte ambtsperiode aan op te stappen.

Idsinga lag al even onder vuur, omdat hij zijn zakelijke belangen niet wilde openbaren. Een Kamermeerderheid, mede geholpen door coalitiepartij PVV, stelde hem een ultimatum om dat alsnog te doen, naar verluidt zou hij voor in totaal 6 miljoen euro belangen hebben in verschillende bedrijven. Welke dat zijn, wou hij niet zeggen, omdat hij dat een privéaangelegenheid vindt. Maar de Nederlandse kamer vond dat problematisch, omdat hij als staatssecretaris beslissingen zou kunnen nemen die invloed hebben op de waarde van zijn aandelenpakket.

Idsinga meende daarop dat er vanuit de Kamer onvoldoende vertrouwen in hem was, waarop hij zijn ontslag aankondigde. Idsinga verweerde zich nog door te stellen dat politici die voorafgaand aan hun politieke carrière een loopbaan in de privé sector uitbouwden, wel vaker zakelijke belangen uit hun eerdere leven meedragen. Hij meent dat ook zij op vertrouwen moeten kunnen rekenen.

Twee dagen nadat hij opstapte als staatssecretaris van Financiën, heeft Idsinga alsnog zijn zakelijke belangen bekendgemaakt. In de lijst staan, naast bijvoorbeeld een vakantiehuis in Zeeland en een zomerchalet in een Nederlands recreatiepark, ook aandelen in meer dan tachtig beursgenoteerde bedrijven, waaronder het Nederlandse ING en ASML én minderheidsbelangen in vendingmachine-exploitant Vending2smile en Algaerator 906. De investering in dit laatste bedrijf zou via een 'actieve belastingconstructie' zijn gedaan.

Tjebbe van Oostenbruggen volgt Idsinga op als Nederlands staatssecretaris van Financiën

NSC-Kamerlid Tjebbe van Oostenbruggen is de nieuwe staatssecretaris van Financiën. Van Oostenbruggen (45) is de financieel expert van de NSC-fractie en houdt zich in de Kamer daarnaast bezig met werkgelegenheid en arbeidsmigratie. Ook hij kan vanuit de Kamer overigens de vraag verwachten waar hij zijn als ondernemer verdiende miljoenen zoal in heeft belegd. Volgens Quote is Van Oostenbruggen ruim 70 miljoen euro waard. Voor informatie over die belangen verwijst hij naar de Kamer van Koophandel. Van Oostenbruggen stelt alles te zullen doen wat gevraagd wordt, als het om transparantie gaat.

Diplomatiek Vertegenwoordiger van Vlaanderen Filip D'havé benoemd tot Officier in Orde van Oranje-Nassau

Op 4 september ontving Diplomatiek Vertegenwoordiger van Vlaanderen Filip D'havé het ereteken van Officier in de orde van Oranje-Nassau uit de handen van Karen van Stegeren, consul-generaal van Nederland in Antwerpen. Een onderscheiding in deze orde wordt door de Nederlandse Koning toegekend aan personen die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de Nederlandse samenleving.

Filip D'havé was gedurende twee termijnen (2009-2014 en 2019-2024) het diplomatieke gezicht van Vlaanderen in Nederland. Consul-generaal Van Stegeren prees de aandacht van D'havé voor de Nederlandse belangen in de bilaterale relaties. Een goed begrip van de wederzijdse belangen en standpunten is cruciaal voor succesvolle onderlinge samenwerking. D'havé was achter de schermen betrokken bij de gesprekken over de nieuwe sluis in Terneuzen, het zoeken naar een gemeenschappelijk referentiekader voor de stikstofproblematiek en verschillende grote infrastructuurdossiers. Ook voor de culturele banden tussen beide landen had hij veel aandacht.

Filip D'havé, die inmiddels afscheid nam van Den Haag, zal in de komende tijd vanuit Brussel een rol blijven spelen in de Vlaams-Nederlandse diplomatieke samenwerking. Zo zal hij onder meer de Vlaamse diplomatieke actie voor de Einsteintelecoop mee invulling geven in nauw overleg met de Vlaamse diplomatieke posten in het buitenland.

Oprichting parkbureau voor Landschapspark Zwinstreek

In het Provinciehuis in Brugge is het parkbureau voor het Landschapspark Zwinstreek opgericht. Dit samenwerkingsverband brengt de steden en gemeenten Sluis, Brugge, Damme, Knokke-Heist, Maldegem en Sint-Laureins samen, evenals de provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Zeeland. Ook vertegenwoordigers uit de natuur-, landbouw- en erfgoedsector maken deel uit van dit samenwerkingsverband. Met de oprichting van het parkbureau zou de Zwinstreek een structurele impuls moeten krijgen.

De oprichting van het parkbureau volgt op de erkenning van de Zwinstreek als Landschapspark door de Vlaamse regering in oktober 2023. Het parkbureau, officieel een Benelux Groepering voor Territoriale Samenwerking, is gebaseerd op een Benelux-verdrag uit 2014 en wordt ondersteund door het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie.

Het parkbureau is opgericht met als doel de grensoverschrijdende samenwerking in de regio te versterken. Naast de bestaande samenwerking tussen steden, gemeenten en provincies, krijgen ook andere overheden en streekorganisaties die actief zijn in de landbouw, natuur en erfgoed de mogelijkheid om mee te doen.

De jaarlijkse financiering van meer dan 600.000 euro wordt gedragen door de Vlaamse overheid en de partners uit het samenwerkingsverband. Waar voorheen vooral werd gefocust op recreatie en toerisme, richt het parkbureau zich nu op bredere thema's zoals landbouw, natuur, biodiversiteit, waterbeheer, recreatie en erfgoed.

Concrete projecten richten zich onder meer op het verbeteren van de zoetwatervoorziening, het zichtbaar en toegankelijk maken van erfgoed zoals de Staats-Spaanse Linies, en de ondersteuning van innovatieve streekgebonden

Het nieuwe Vlaamse regeerakkoord ongunstig voor grensarbeiders

De Vlaamse regering heeft eind september haar regeerakkoord voorgesteld. Daarin enkele opmerkelijke wijzigingen, die onder meer ongunstig (kunnen) uitpakken voor grensarbeiders

Zo komt er om te beginnen een digitaal systeem om buitenlandse voertuigen die niet onderworpen zijn aan de kilometerheffing voor vrachtwagens, mee te laten betalen aan het gebruik van de Vlaamse wegen. Er wordt daartoe ingezet op een digitaal wegenvignet. Echter wie in Nederland woont en in België werkt en dus voor de woon-werkverplaatsingen gebruik maakt van de Vlaamse wegen, zal moeten bijdragen.

Het Nederlands-Belgisch Centrum heeft prompt bevoegd Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport Annick De Ridder (N-VA) geïnformeerd dat het niet de bedoeling kan zijn dat wie vanuit Nederland louter voor woon-werkverkeer is aangewezen op de Vlaamse wegen, een extra factuur zal ontvangen.

Daarnaast wordt ook de jobbonus, vergelijkbaar met de Nederlandse arbeidskorting, afgeschaft, al houdt de regering daar nog een slag om de arm. De afschaffing zou er enkel komen wanneer de federale regering maatregelen neemt die werken meer lonend maken. Als dat niet zo is, blijft de jobbonus dus wellicht toch nog behouden.

Voor wie in Vlaanderen woont gelden gelukkig wél een aantal eerder gunstige maatregelen. Zo worden met ingang van 1 januari 2025 de registratierechten verlaagd van drie naar twee procent voor de enige en eigen woning. Ook de renovatieplicht wordt beperkt tot op het huidige niveau van label D (EPC-waarde). De regeling die door de jaren heen steeds strengere verplichtingen oplegt, wordt dus verlaten.

Er komt een Vlaamse taxshift die moet maken dat elektriciteit geleidelijk goedkoper wordt ten koste van fossiele brandstoffen, dit onder meer om de (dure) warmtepompen financieel aantrekkelijker te maken. Wél zal daarentegen wie een elektrische auto heeft, voortaan ook verkeersbelasting en belasting op de Inverkeerstelling moeten betalen. Ook zal de premie voor de aankoop van een elektrische wagen zo snel als juridisch mogelijk worden stopgezet. De Vlaamse regering stelt daarentegen wél te willen inzetten op een ernstige uitbreiding van laadinfrastructuur voor elektrische auto's. Ook de erfbelasting wordt hervormd, maar het regeerakkoord vermeldt niet hoe dat zal gebeuren. De focus komt wel te liggen op kleine en middelgrote erfenissen, terwijl de achterpoortjes zullen worden gesloten. Zo zal onder meer ook de bank- en handgift worden aangepakt, de 'verdachte' periode wordt opgetrokken van 3 naar 5 jaar.

Tenslotte zal ook worden gesleuteld aan de kinderopvang. Die zou beter betaalbaarder moeten worden door de prijs zo veel mogelijk afhankelijk te maken van het inkomen van de ouders. Voorts zal het Groeipakket, de opvolger van de kinderbijslag, jaarlijks met 2 procent stijgen, tenzij de inflatie hoger ligt. In dat geval wordt de kinderbijslag gekoppeld aan de gezondheidsindex. Daarentegen wordt wel de de kleuter-toeslag afgeschaft. Dat is een toeslag van 153,53 euro die ouders krijgen wanneer ze hun drie- of vierjarigen naar de kleuterschool sturen.

Vlaamse jobbonus voor grensarbeiders?

In 2022 besloot de Vlaamse Regering tot een regeling om werkgelegenheid te stimuleren, de jobbonus. Deze regeling is een financiële stimulans om werklozen aan te moedigen werk te zoeken en werknemers met een laag loon te stimuleren om te blijven werken.

Voor veel burgers die in grensregio's wonen, is het van belang dat zij over de grenzen heen kunnen werken. Vo. 492/2011 EU voorziet in niet-discriminerende grensoverschrijdende arbeid in de hele EU. Het is echter niet duidelijk of de Vlaamse jobbonus ook beschikbaar is voor grensarbeiders die in België werken maar afkomstig zijn uit een andere lidstaat en in een naburige lidstaat wonen, aangezien de jobbonus wordt toegekend op basis van de verblijfplaats. Mogelijk is er dus sprake van discriminatie op grond van nationaliteit, wat in strijd is met de EU-regels.

Daarom werd (hernieuwd) een parlementaire vraag voorgelegd in het Europees Parlement, nu door de Nederlandse en Belgische sociaal-democraten Marit Majij en Kathleen Van Brempt.

Zo wordt gevraagd of de Vlaamse regeling in strijd is met het EU-recht en of er sprake is van discriminatie. De parlementsleden willen ook weten dat voor zover deze vragen bevestigend zouden worden beantwoord wat de vervolgstappen zijn die de Commissie van plan is te nemen.

Voor een goed begrip, de Vlaamse jobbonus bestaat sedert 2022, maar wordt naar het zich laat aanzien kortelings ook weer afgeschaft.

Nederland gaat (opnieuw) in beroep tegen ethaankraker in Antwerps havengebied

De Nederlandse provincie Noord-Brabant heeft in september opnieuw beroep aangetekend tegen de vergunning die de Vlaamse overheid verleende aan het Britse chemiebedrijf Ineos voor het zogenoemde 'Project One'. Dit project verwijst naar de ethaankraker die Ineos wil bouwen in de Antwerpse haven, maar die zou volgens de Nederlanders nog altijd te veel stikstofdepositie opleveren.

De ethaankraker van Ineos kreeg in het verleden al meerdere vergunningen en daartegen werd ook al meermaals beroep aangetekend bij de Vlaamse Raad voor Vergunningsbetwistingen. Eind juli 2024 gaf Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir (N-VA) een nieuwe omgevingsvergunning voor 'Project One'.

Gedeputeerde van de Provincie Noord-Brabant Saskia Boelema (D'66) stelt dat ze in beroep gaat, omdat volgens de provincie niets is gewijzigd aan eerdere plannen. Naar het oordeel van Boelema levert ook de nieuwe vergunning te veel stikstofdepositie op het kwetsbare Natura2000-gebied De Brabantse Wal op. Boelema stelt zich nog steeds zorgen te maken over de grote hoeveelheid stikstofneerslag die door de installatie over de grens naar Brabant zou komen.

De Provincie Noord-Brabant diende tegelijkertijd een verzoek tot schorsing van de omgevingsvergunning bij de rechter in. Boelema wil als dat verzoek wordt ingewilligd, dat alle activiteiten ter realisatie van Project One stilgelegd worden. Wel stelt ze bereid te zijn om in gesprek te gaan met Ineos om de zorgen rondom de ethaankraker te bespreken en tot een oplossing te komen.

De kraker zou in de toekomst ethaan moeten omzetten in ethyleen, een product dat nodig is voor bijvoorbeeld verpakkingsmateriaal. Ineos heeft altijd gezegd dat de kraker 'de grootste investering in de Europese chemiesector op 25 jaar tijd' is. Omdat andere krakers in Europa een pak ouder zijn, zou de nieuwe 'groener' zijn.

Antwerps havenschepen noemt beroep van Nederlanders onbegrijpelijke daad van pure agressie

De Antwerpse havenschepen Annick De Ridder (N-VA) is niet opgezet met de beslissing van de Provincie Noord-Brabant om opnieuw beroep aan te tekenen tegen de ethaankraker van Ineos. In een reactie kort na de bekendmaking sprak ze van 'een daad van pure agressie en verzet tegen het behoud van duurzame industrie in West-Europa'.

Volgens de Nederlandse provincie Noord-Brabant zal de ethaankraker nog altijd te veel stikstofdepositie opleveren in het Natura2000-gebied van De Brabantse Wal. De Ridder meent dat de Nederlanders met deze houding zichzelf in de voet schieten. Ze stelt onomwonden dat de Nederlanders hiermee hun eigen bedrijven aanvallen die qua normen volgens de havenschepen ver boven die van Ineos zitten. De Ridder laat uitschijnen dat Nederlandse bedrijven in de grensregio met België, zich aan een reactie uit Vlaamse hoek mogen verwachten.

Nog volgens De Ridder hebben de Nederlanders zelf geen enkele maatregel afgeklopt om stikstof terug te dringen, maar kiezen ze tegen de Vlaamse belangen in voor de weg van de rechtbank.

Maar al snel volgen sussende woorden...

Inmiddels berichtte Annick De Ridder dat ze onder leiding van nieuw Vlaams Minister President Matthias Diependaele in Middelburg een meeting had met vertegenwoordigers van de Nederlandse provincies, diplomaten en verschillende administraties.

De Ridder stelde na afloop van de meeting blij te zijn dat 'het zwaard van Damocles van onmiddellijke schorsing van de vergunning van INEOS' van de baan was en noemde het een belangrijke stap in de goede richting voor de gezamenlijke Vlaams-Nederlandse grensaanpak voor de behandeling van stikstof. Samen wil ze gaan voor duurzame economische ontwikkeling die hand in hand gaat met de bescherming van waardevolle natuur.

Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland

Met Europese middelen is nóg een bijkomend ambtelijk orgaan ingericht dat belemmeringen in de grensregio in beeld moet brengen. Het Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland moet oplossingen zoeken voor grensbelemmeringen in de grensregio.

Benelux viert tachtigjarig jubileum

Op 5 september 2024 vierde de Benelux haar tachtigjarig bestaan. Secretaris-generaal Frans Weekers stelde alvast in zijn toespraak dat ondanks de EU, de Benelux ook vandaag nog springlevend is. Hij stelde voorts dat zaken die nu vanzelfsprekend zijn, zoals vrij reizen, en verdwenen obstakels in het handelsverkeer, eigenlijk te danken zijn aan de voorloper van de EU die de Benelux was. Hij noemt de Benelux ook vandaag nog steeds de perfecte proeftuin voor Europa.

Hoogleraar politieke wetenschappen aan de Universiteit Gent, Hendrik Vos, ziet dat evenwel enigszins anders. Hij stelt dat de Benelux-samenwerking inmiddels toch al grotendeels overvleugeld is door de EU. Hij meent dat als het gaat over geopolitiek, het klimaat of de organisatie van de economie, daarover immers op hogere niveaus wordt beslist en de Benelux eigenlijk te klein is om daar nog echt bakens te kunnen verzetten. Daarenboven stelt hij

dat er ook wel de nodige verschillen zijn tussen de drie landen en dat pakweg België en Nederland soms andere bondgenoten zoeken in Europa. Hij verwijst daartoe bijvoorbeeld naar de begrotingsdiscipline, waar België vaak meer op de Franse lijn zit en dat wat minder belangrijk vindt dan Nederland. Soms kan de Benelux nog een beetje voorop lopen, het imago dat de Benelux overigens graag uitdraagt door te stellen pioniers te zijn en het pad te effenen. Vos stelt daarover dat de drie landen geografisch bij elkaar liggen, wat maakt dat ze bijna onvermijdelijk met gezamenlijke problemen of uitdagingen worden geconfronteerd en op die manier kan de Benelux dan af en toe even zijn meerwaarde bewijzen.

In 2008 liep het oude Benelux-verdrag af en stonden de organisatie al voor de vraag of ze er al dan niet mee door moesten gaan.

Weekers stelt daarover dat ze er toen voor gekozen hebben de samenwerking te verbreden naar terreinen als onder meer energie, duurzaamheid, veiligheid en landbouw. Het Benelux-verdrag wordt iedere tien jaar stilzwijgend verlengd.

Huidige instellingen van de Benelux

De Benelux kent actueel een vijftal operationele instellingen. Vooreerst is er het **Benelux Secretariaat-Generaal**, het ambtelijk apparaat dat zetelt in Brussel en de samenwerking het ganse jaar door ondersteunt.

Daarnaast zijn er het **Benelux Comité van Ministers**, het hoogste besluitvormingsorgaan dat bestaat uit ministers van de drie landen, met wisselende samenstelling per vergadering, de **Benelux-Raad**, die bestaat uit hoge ambtenaren die de dossiers voorbereiden voor de ministers, het **Benelux-Parlement**, waar door volksvertegenwoordigers van de drie landen aanbevelingen worden gedaan en tenslotte ook het **Benelux-Gerechtshof**, waarin rechters van de drie landen de gelijke toepassing van de Benelux-rechtsregels beogen te bevorderen en daarnaast hogere beroepen tegen beslissingen van het Benelux Bureau voor Intellectuele Eigendom behandelen.

Grenscontroles in Minderhout om 80 jaar Benelux te vieren

In het kader van de tachtigste verjaardag van de Benelux werd een grote controle op het internationaal zwaar verkeer aan de Nederlands-Belgische grens gehouden.

De politie, douane en andere inspectiediensten en overheidsinstanties uit de drie Benelux-landen werkten voor de controle samen. De focus van deze controles lag op alle aspecten van het zwaar vrachtvervoer, klonk het bij de Belgische Federale Politie. Zo werden vrachtwagens vanaf de grensovergang uit het verkeer gehaald en afgeleid naar de parking, waar ze aan een grondige controle werden onderworpen.

Er werd onder meer gecontroleerd op de boorddocumenten, het naleven van de rij- en rusttijden, de ladingzekering en de sociale wetgeving. Tijdens de controles werden talloze overtredingen vastgesteld. Hierbij een overzicht van de belangrijkste bevindingen:

- 38 inbreuken op technische eisen van de vrachtwagens
- 20 overtredingen van rij- en rusttijden
- 9 gevallen van ladingzekering die niet in orde was
- 10 gevallen van overlading
- 7 overtredingen van de ADR-wetgeving voor gevaarlijke goederen
- 6 vrachtwagens zonder geldige vervoersvergunning
- 1 bestuurder betrappt op drugsgebruik
- 1 bestuurder onder invloed van alcohol

Daarnaast werden twee personen gearresteerd in verband met ladingdiefstal. In ongeveer 50 gevallen werd een verder onderzoek gestart, voornamelijk met betrekking tot de arbeidsomstandigheden van de bestuurders, wat leidde tot 36 nieuwe dossiers.

MARTINUSHOEVE

Restaurant-Feestzalen

De perfecte plaats voor een snelle zakenlunch, een romantisch diner,
een bedrijfsreceptie of een sprankelend feest!

meer info op www.martinushoeve.com

Spaansemolenstraat 44, 2040 Antwerpen Zandvliet,
+32 (0)3 568 6342, info@martinushoeve.com

Events

BHBC-meeting in teken van koppeling arbeids- en sociaalverzekeringsrecht

Op 6 december 2024 vond weer een BHBC-meeting plaats in Antwerpen. Met als gastsprekers Carline Vanrobays (Claeys & Vanrobays), Chris Segaert (Riziv) en Bob De Mars (Riziv) lag de nadruk op de ongewenste en vaak onvoorziene consequenties bij discoharentie van toepasselijk arbeids- en sociaalverzekeringsrecht.

Het Nederlands-Belgisch Centrum heeft al veelvuldig de stelling geformuleerd dat met de nieuwe arbeidsrealiteit anno 2024, met toenemend belang van onder meer thuiswerk, het streven naar coherentie tussen fiscaliteit en sociale zekerheid volkomen achterhaald is.

De nieuwe realiteit noopt werkgevers en werknemers in grensoverschrijdende situaties veel nadrukkelijker stil te staan bij discoharentie tussen toepasselijk arbeids- en sociaalverzekeringsrecht.

Toch moet (helaas) worden vastgesteld dat politici in Nederland en België nog steeds het voorbijgestreefde credo 'gelijkheid op de werkvloer' aanhalen om onder meer een volstrekt onnodige fiscale thuiswerkregeling te bepleiten.

Uit de presentaties kwam andermaal nadrukkelijk naar voren dat discoharentie tussen arbeids- en sociaalverzekeringsrecht, anders dan de gelijke fiscale behandeling, een écht probleem vormt voor werkgevers en werknemers die grensoverschrijdend actief zijn.

Deskundig advies over Belgisch-Nederlandse vraagstukken

Fiscaal en juridisch advies voor families,
hun bedrijven en vermogen

De Belgian-Dutch Desk van Deloitte Private is specifiek voor families die in Nederland als België actief zijn. Als ervaren adviseurs met kennis van zowel Nederlandse als Belgische wetgeving, beleid en praktijk kunnen wij veel zorgen uit handen nemen. Dankzij de geïntegreerde aanpak en de diegravende expertise van de Belgian-Dutch Desk kunt u altijd rekenen op solide, duurzaam en realistisch advies.

Interesse of meer informatie nodig?

Caroline Costermans
ccostermans@deloitte.com
+ 32 479 31 42 20

Sofie Matthys
smatthys@deloitte.com
+ 32 486 98 35 12

Rudolf Janssen
Rujanssen@deloitte.nl
+31620789795

Cindy van de Lijtgaarden
cvandelijtgaarden@deloitte.nl
+31629657456

POLITIEK EN MAATSCHAPPIJ II

Grenseffecten van accijnsverhoging tabak worden op twee manieren gemeten

Nederlands Kamerlid Henk Vermeer (BBB) heeft van de Staatssecretaris van Financiën antwoord gekregen op een aantal vragen over de wijze waarop onderzoek is gedaan naar de accijnsverhoging op tabak en de gevolgen ervan in de grensstreek.

De staatssecretaris stelt dat de grenseffecten van de verhoging op tabaksaccijns op twee manieren worden gemeten. Zo heeft de douane een zogenoemde 'Empty Pack Survey (EPS)' uitgevoerd. Aan de hand van het rapen van pakjes sigaretten van de straat is bekeken welk deel van de pakjes sigaretten uit het buitenland komt, welk deel namaak is en welk deel illicit whites zijn. Het RIVM meet op haar beurt via een enquête het rookgedrag en vraagt onder andere hoe vaak en waar mensen tabaksproducten in het buitenland kopen.

In reactie op de vraag of de stapeling van accijnsverhogingen van verschillende producten, waaronder tabak tot een kaalslag leidt in de grensstreek haalde de staatssecretaris het meest recente koopstromenonderzoek 2023 uit Oost-Nederland aan. Hieruit zou volgens de staatssecretaris blijken dat centra in deze regio per saldo meer profiteren van Duitse bezoekers dan andersom. De staatssecretaris stelt aanvullend dat grenseffecten onderdeel zijn van de beleidsafwegingen die een kabinet maakt en ook steeds worden meegenomen in de berekening van de budgettaire gevolgen van tabaksaccijnzen.

Nederland ziet toename illegale tabakshandel en- smokkel door accijnsverhoging op tabak

De illegale tabakshandel en- smokkel is door de accijnsverhoging op tabak in 2023 toegenomen. Dat schrijft de Nederlandse staatssecretaris van Financiën aan de Tweede Kamer.

Uit een RIVM-rapport blijkt dat de accijnsverhoging in 2023 heeft geleid tot een toename van tabaksproducten die zijn aangekocht in het buitenland. Op de moties van de Kamerleden Graus en Mulder (beiden PVV) over de oorzaken van de toenemende illegale handel en smokkel in tabaksproducten antwoorde de staatssecretaris dat het voor criminele organisaties steeds lucratiever wordt om illegaal te handelen in tabaksproducten.

Nederland wil roken zo snel en doeltreffend mogelijk terugdringen en zet zich daarom in voor een verdere Europese harmonisatie van tabaksprijzen. Per 1 april 2024 heeft wederom een accijnsverhoging plaatsgevonden waardoor de prijs van een gemiddeld pakje sigaretten uitkomt op 11,10 euro. In België is dat 10,80 euro.

Nederlandse en Belgische wijkagenten pakken grensoverlast aan door samen te patrouilleren

In de politiezone Waasland-Noord / Hulst gaan Belgische en Nederlandse agenten samen op patrouille om overlast in de grensstreek aan te pakken. Daardoor zou de politie sneller en efficiënter informatie kunnen uitwisselen. Nederlandse agenten zullen bijvoorbeeld boetes mogen uitschrijven op Belgisch grondgebied en omgekeerd.

Eind 2023 trad al een nieuw Benelux-verdrag in werking over internationale samenwerkingen tussen verschillende politiezones. Tot dan moest er altijd een aanvraag gebeuren om een samenwerking op te starten. Die omslachtigheid is weggefallen. De bedoeling is om grensoverlast aan te pakken.

De politie zal door de samenwerking ook achtervolgingen mogen doen op elkaars grondgebied en er zal grensoverschrijdend gesanctioneerd kunnen worden. Zo zal een wijkagent uit Sint-Gillis-Waas iemand in Hulst kunnen beboeten, en omgekeerd.

Vlaamse reizigersorganisatie ontstemd over nieuwe treinverbinding Brussel-Amsterdam

De geplande nieuwe treinverbinding tussen Brussel en Amsterdam baart de Vlaamse reizigersorganisatie 'TreinTramBus' grote zorgen. Volgens de organisatie zullen de extra treinen tussen Brussel en Amsterdam grote impact hebben op de rest van de dienstverlening in het Vlaanderen.

Per december 2024 is de nieuwe vervoersregeling van de Belgische NMBS in werking getreden, die ook de met de Nederlandse Spoorwegen (NS) gesloten overeenkomst introduceert. Met 16 extra treinen komt er een verdubbeling van het tot dan geldende aantal tussen Brussel en Amsterdam. Het traject van de Beneluxtrein, die nu tussen Brussel en Amsterdam rijdt, zal verkort worden tot in Rotterdam-Centraal. Dankzij de nieuwe treinen zal het mogelijk zijn om 45 minuten vroeger in Amsterdam aan te komen. De 'IC-snel' haalt zo'n 200 kilometer per uur, en zal de reizigers in slechts 2 uur van Brussel naar Amsterdam kunnen brengen.

Meer én snellere treinen dus tussen Brussel en Amsterdam, dat lijkt goed nieuws. Maar reizigersorganisatie 'TreinTramBus' achterhaalde de nieuwe dienstregeling en trok prompt aan de alarmbel. Volgens hen zal die nieuwe verbinding ten koste gaan van de binnenlandse reiziger. Ze noemen de impact die de nieuwe regeling zal hebben 'gigantisch'. Omdat er volgens de reizigersorganisatie is het quasi onmogelijk om de extra verbinding ingepland te krijgen ingevolge rijpadproblemen in Brussel. Daarom moet er volgens hen elders in Vlaanderen geschoven worden, waardoor binnenlandse aansluitingen verloren zouden gaan, mensen zullen moeten overstappen en langer onderweg zullen zijn.

Bovendien zou de 'IC-snel' een internationale trein die niet onder de openbare dienstverlening van de NMBS valt, niet te gebruiken zijn met een regulier ticket of abonnement van de NMBS. In Nederland valt de trein wel onder de openbare dienstverlening, maar Belgische pendelaars kunnen er dus geen gebruik van maken

Exit tramlijn Maastricht-Hasselt, Nederland gebruikt budget mislukte tramlijn om spoorbrug af te breken

Nederland wil het geld dat moest dienen voor de tram Hasselt-Maastricht inzetten om de spoorbrug over de Maas in Maastricht af te breken. Dat zou een toekomstige reactivering van de spoorlijn Hasselt-Maastricht onmogelijk maken.

De spoorbrug over de Maas in Maastricht ligt er al jaren ongebruikt bij. Wat ooit de economische levensader was tussen Hasselt en Maastricht, is vandaag een verroest relict. De Nederlandse overheid wil de brug graag slopen. Enerzijds omdat er daardoor schepen met meer containers kunnen passeren, anderzijds omdat de pijlers de Maas stremmen, wat de hoogwaterveiligheid in Maastricht in het gedrang zou brengen en het water met vijf centimeter opstuwt.

Twee jaar geleden waren er al plannen om de brug te slopen, maar door Belgisch verzet werd de sloopvergunning van Rijkswaterstaat toen in de wacht gezet. In het Nederlands parlement werd er zelfs speciaal een motie gestemd om eerst te onderzoeken wat de impact zou zijn voor er onomkeerbare beslissingen zouden worden genomen.

Inmiddels is dat onderzoek afgerond en zijn er opnieuw gevorderde plannen voor de afbraak van de spoorbrug. In november maakte het Nederlands ministerie van Infrastructuur en Waterstaat bekend dat het de 36,7 miljoen euro rijkssubsidie die jarenlang gereserveerd werd voor de tramlijn Hasselt-Maastricht wil inzetten voor drie alternatieve projecten, te weten de beveiliging van spoorwegovergangen

tussen Maastricht en de Belgische grens, de sloop van de spoorbrug over de Maas in Maastricht en de vervanging van deze brug door een nieuwe fiets- en wandelbrug.

Tegenstanders van de afbraak stellen dat als de brug wordt afgebroken, Belgisch Limburg en bij uitbreiding Vlaanderen voor altijd afgesloten zal worden van het West-Europese spoorwegnetwerk. Ze stellen dan gedwongen te worden om via Luik Europa binnen te sporen, wat niet alleen duurder zou zijn, maar ook meer tijd zou kosten. In Wallonië zijn ze dan weer tevreden, omdat zo de toekomst van Liège-Guillemins als internationale draaischijf voor treinverkeer naar Zuid-Nederland en Duitsland gevrijwaard zou worden.

Nog volgens tegenstanders gaat het overigens niet alleen over de tramverbinding Hasselt-Maastricht, maar ook over de verbinding Antwerpen-Aken-Keulen via Hasselt en Maastricht. Over die verbinding was er in 1984 al politieke consensus, met name over de reactivering Hasselt-Maastricht, maar onder druk van de Waalse lobby bij de NMBS is die verbinding afgevoerd.

Nieuw Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag niet voor 2025

In de Commissie Financiën van 26 november 2024 van de Belgische Federale Kamer van heeft Kamerlid Dieter Van Besien (Groen) een vraag voorgelegd aan Minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) omtrent de vorderingen van de invoering van het nieuwe Nederlands-Belgische dubbelbelastingverdrag.

Vraag

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, twee jaar geleden heb ik u een vraag gesteld naar aanleiding van de toen lopende onderhandelingen over het dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland. Ik verneem dat die onderhandelingen ondertussen afgelopen zijn.

Het heronderhandelde verdrag voorziet niet langer in de bepaling die beoogt dat Belgische onderwijzers die beginnen te werken in Nederland de eerste twee jaar Belgische belastingen moeten betalen op het loon dat ze in Nederland verdienen. Het wegvallen van die bepaling zou een groot verschil betekenen voor het nettoloon van de Belgen die vandaag wel nog onder het toepassingsgebied van die bepaling vallen. Zolang dat verdrag niet geratificeerd is, valt die bepaling natuurlijk ook niet weg.

Mijnheer de minister, kunt u bevestigen dat het dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland ondertussen definitief ondertekend is? Bent u tevreden over het algemeen re-

sultaat ervan? Wanneer plant u de ratificatie van dat verdrag? Zal dat nog voor 1 januari 2025 ingaan?

Antwoord

Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Besien, het nieuwe dubbelbelastingverdrag tussen Nederland en België werd door mij ondertekend op 21 juni 2023. Met Nederland is afgesproken om bij dat nieuwe verdrag een gezamenlijke toelichting uit te werken. Die gezamenlijke toelichting is een belangrijk document bij de interpretatie van dat nieuwe verdrag. De betrokken administraties leggen momenteel de laatste hand aan die gezamenlijke toelichting. Van zodra die klaar is, kan het verdrag ter ratificatie worden voorgelegd aan de verschillende parlementen.

De inwerkingtreding op 1 januari 2025 lijkt mij ambitieus. Zolang het verdrag niet geratificeerd is, blijft het oude natuurlijk van toepassing. Dat zal waarschijnlijk dus wel nog even het geval zijn, maar wij doen er alles aan om dat zo snel als mogelijk in orde te brengen.

Reactie

Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wil er mee op aandringen om de ratificatie zo snel mogelijk in te plannen. Ze maakt immers een groot verschil voor een aantal landgenoten, die zich in die specifieke situatie bevinden.

België krijgt stukje Weert na 200 jaar toch in handen

Een stuk Limburgs weiland op Vlaamse bodem wordt na een kleine 200 jaar definitief van België. Het stuk land hoorde lange tijd op papier nog bij Nederland, maar de gemeente Weert heeft de grond nu aan België verkocht.

Het gaat om een hectare grond in natuurgebied Stramprooierbroek, dat op de grens van België en Nederland ligt. Tot aan de Belgische Opstand in 1830 hoorde het bij Nederland en had de vroegere gemeente Stramproy het in eigendom. Toen België in 1839 definitief onafhankelijk werd, werden de grenzen getekend en viel het lapje grond binnen de Belgische grenzen, maar op papier bleef de gemeente Stramproy, inmiddels onderdeel van Weert, de eigenaar.

De Vlaamse natuurorganisatie Limburgs Landschap, die het natuurgebied beheert, had sinds 2011 de wens om de grond over te nemen. De gemeente Weert heeft toen ingestemd met de verkoop, maar de daadwerkelijke overdracht liet op zich wachten. In een raadsvoorstel over de verkoop schreef het gemeentebestuur begin 2023 dat dat voornamelijk kwam vanwege onduidelijkheid over het eigendom van andere percelen in het gebied.

De overdracht bleek evenwel niet eenvoudig. Ofschoon het nu met dit stukje grond wel is gelukt, zijn er ook paden en weggetjes in het gebied die waarschijnlijk nog van Stramproy zijn. Dat moet nog verder uitgezocht worden. In Stramprooierbroek liggen ook nog andere percelen van verschillende eigenaren en daar zitten ook erfgenamen uit Stramproy bij, die dus voortaan een stukje grond in België hebben.

Het is niet duidelijk hoeveel België heeft betaald voor de grond, maar in een voorstel van het gemeentebestuur van Weert stond dat er een bod was gedaan van bijna 30.000 euro.

Rondetafelgesprek over het (mogelijke) recht van verdragsgepensioneerden en de gezinsleden van grenswerkers op spoedeisende medische zorg buiten de Europese Unie

Op 14 januari 2025 vindt een eerste Rondetafelgesprek plaats omtrent het (mogelijke) recht van verdragsgepensioneerden en de gezinsleden van grenswerkers op spoedeisende medische zorg buiten de Europese Unie. De bijeenkomst wordt gehouden aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht.

In een kleine en informele setting zal met vertegenwoordigers van ministeries, zorgverzekeraars/mutualiteiten en andere relevante actoren in de zorgsector, alsook academici en belangenbehartigers van gedachten worden gewisseld over vragen betreffende de toegang van verdragsgepensioneerden en de gezinsleden van grensarbeiders tot spoedeisende hulp in derde landen. In hoeverre, of onder welke voorwaarden, kunnen deze groepen aan het EU-recht, bilaterale verdragen en/of het nationaal recht een recht op vergoeding/terugbetaling van dergelijke zorg ontlenen, bestaan er mogelijke hiaten, welke problemen doen zich dienaangaande in de praktijk voor en hoe kunnen deze problemen mogelijk worden opgelost?

Wél Belgische, maar geen Nederlandse universiteiten in top 50 wereldranglijst

Oxford University is niet langer de beste Europese Universiteit. De Zwitserse universiteit ETH Zurich neemt het stokje over in de QS World University Rankings Europe 2025. De Belgische KU Leuven zakt naar plaats 27, maar de UGent stijgt naar plaats 47. Nederlandse universiteiten zijn niet meer vertegenwoordigd in de top 50.

De QS World University Rankings worden sinds 2004 gepubliceerd. De ranglijst wordt opgesteld op basis van negen parameters, zoals de academische reputatie en de reputatie als werkgever, het aantal studenten per faculteit, het aantal internationale studenten en internationaal onderzoek.

ETH Zurich - Swiss Federal Institute of Technology - prijkt dit jaar op de eerste plaats in de Europese ranglijst, nadat het vorig jaar genoegen moest nemen met zilver. Plaats 2 is voor het Imperial College London. Oxford University - vorig jaar nog op één - zakt naar plaats 3.

De KU Leuven is de hoogst genoteerde Belgische universiteit en staat op plaats 27, 6 plaatsen lager dan vorig jaar. De UGent stijgt dan weer 6 plaatsen naar stek 47. Verder volgen nog de UCLouvain (75), de ULB (94), de UAntwerpen (109), VUB (114), de universiteit van Luik (165), UHasselt (249), de universiteit van Namen (365), de Universiteit van Bergen (368) en de Saint-Louis University Brussel (601). In totaal zijn 685 universiteiten uit 42 verschillende landen opgenomen in de ranking. Het Verenigd Koninkrijk is met 103 universiteiten het best vertegenwoordigd, gevolgd door Turkije (72) en Duitsland (53).

De meeste Nederlandse universiteiten zijn iets gezakt op de wereldranglijst. De TU Delft is het hoogst geklasseerd, maar

acht plekken gezakt. Daarmee is Nederland niet langer vertegenwoordigd in de top 50. De universiteit in Delft stond vorig jaar op plek 48, maar is nu gezakt naar plek 56. Ook zeven andere Nederlandse universiteiten daalden op de lijst, hoewel het vaak om een paar plekje gaat. Zo ging Wageningen University & Research van 64 naar 67 en de Rijksuniversiteit Groningen van 79 naar 80.

De Universiteit Maastricht is de grootste daler (thans op plek 89), terwijl de Universiteit van Amsterdam (van 61 naar 58) en de Universiteit Leiden (van 77 naar 73) enkele plekken stegen. De Erasmus Universiteit Rotterdam zakte van 99 naar 107. Daardoor heeft Nederland nog vijf universiteiten bij de beste honderd van de wereld, het kleinste aantal sinds 2012. De Erasmus en vijf andere universiteiten staan tussen plek honderd en plek tweehonderd.

De makers van de ranglijst zijn bezorgd over de plannen van het nieuwe Nederlandse kabinet, dat wil bezuinigen op onderwijs en onderzoek. De Nederlandse regering heeft bezuinigingen aangekondigd en beperkingen op buitenlandse studenten en onderzoekers, wat de druk op de sector in tijden van toenemende internationale concurrentie zou verhogen.

Europese Commissie van oordeel dat Vlaamse ondersteuningstoeslag voor gehandicapte kinderen grensarbeiders exporteerbaar moet worden gesteld

Het zogenoemde 'Vlaamse Groeipakket' kent twee toeslagen voor gehandicapte kinderen, maar die worden door de Vlaanderen niet exporteerbaar toegekend aan grensarbeiders uit Nederland. Het gaat om enerzijds de 'zorgtoeslag' en anderzijds de 'ondersteuningstoeslag'.

De zorgtoeslag is een tegemoetkoming bovenop het basisbedrag kinderbijslag voor kinderen met een handicap of ondersteuningsnood en is bedoeld om de opvoedings- en ondersteuningskosten in de specifieke situatie van deze kinderen beter te compenseren. Deze zorgtoeslag wordt door de Vlaamse overheid ook gekwalificeerd als een gezinsbijslag, zodat inwoners van Nederland die als grensarbeider werken in Vlaanderen hierop ook aanspraak op moeten kunnen maken.

De ondersteuningstoeslag is, naast de zorgtoeslag, een extra tegemoetkoming voor kinderen met een handicap met een zorgbehoefte van minstens 12 punten op de medisch-sociale schaal. De ondersteuningstoeslag wordt door de Vlaamse overheid echter niet gekwalificeerd als een gezinsbijslag, zodat grensarbeiders uit Nederland hierop geen aanspraak kunnen maken.

De Europese Commissie is nu van oordeel dat de Vlaamse ondersteuningstoeslag wel degelijk moet worden beschouwd als een kinderbijslag in het kader van Vo. 883/04 EU en bijgevolg ook moet worden toegekend aan grensarbeiders die in Nederland wonen en in Vlaanderen werken.

Gemiddelde uurlonen in de EU laten nog steeds grote verschillen zien

Volgens gegevens van Eurostat gelden nog steeds grote verschillen in uurlonen binnen de EU. De hoogste uurlonen werden in 2023 genoten in Luxemburg, de laagste in Bulgarije. Ook de loonkost per uur werd bepaald en ook daar zien we dat werknemers per uur het duurst zijn in Luxemburg en het goedkoopst in Bulgarije.

Luxemburg	53,90
Denemarken	48,10
België	47,10
Nederland	43,30
Frankrijk	42,20
Duitsland	41,30
Oostenrijk	40,90
Ierland	40,20
Zweden	38,90
Finland	37,10
Italië	29,80
Slovenië	25,50
Spanje	24,60
Cyprus	20,10
Estland	18,30
Malta	18,20
Tsjechië	18,00
Slovakije	17,20
Portugal	17,00
Griekenland	15,70
Litouwen	14,70
Polen	14,50
Kroatië	14,40
Letland	13,50
Hongarije	12,80
Roemenië	11,00
Bulgarije	9,30

Nederland moet zich beter voorbereiden op een vergrijzende EU

De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR) adviseert dat Nederland gaat anticiperen op een veel grijzere Europese Unie. Het aandeel pensioengerechtigden in Europa zal de komende dertig jaar ongeveer verdubbelen. Zonder ingrijpen heeft dat een negatieve impact op Nederland. Dit stelt de WRR in het adviesrapport 'Europese vergrijzing in het vizier'.

In het rapport lezen we dat de Nederlandse regering zich (meer) moet inzetten voor Europees beleid dat meer en langer werken voor zoveel mogelijk mensen stimuleert én mogelijk maakt. Dat zou Europese landen beter bestand moeten maken tegen de aankomende vergrijzing. Ook wordt aanbevolen dat Nederland zich beter moet beschermen tegen de mogelijke negatieve gevolgen van de Europese vergrijzing. Vergrijzing zet volgens de rapporteurs, de economieën en pensioenstelsels van Europese landen de komende decennia onder grote druk. Hoewel dat ook voor Nederland geldt, heeft Nederland volgens de Raad een uitzonderingspositie, omdat het land relatief weinig vergrijst én veel grotere pensioenspaarpotten heeft dan bijna alle andere EU-landen, die hun pensioenen uit hun begrotingen financieren. Daarmee is Nederland relatief goed op de aankomende vergrijzing voorbereid.

Ondanks die uitzonderingspositie ziet de Raad voor Nederland echter ook risico's door de Europese vergrijzing. Zo kan druk op overheidsbegrotingen en economieën van EU-lidstaten leiden tot oplopende schuldenbergen, economische stagnatie en extra spanningen tussen lidstaten. Dat kan de slagkracht van de EU aantasten, de Europese samenwerking en de euro onder druk zetten, en de inflatie opdrijven. Tegelijk kan deze uitzonderingspositie binnen een vergrijzend Europa ertoe leiden dat Nederland meer geïsoleerd en voor dilemma's komt te staan. Europese vergrijzing moet meer in het vizier van Nederlands beleid en politiek komen

om zulke scenario's te kunnen afwenden.

Nederland, zo ziet de Raad, ligt in het hart van een sterk vergrijzend continent en is economisch en politiek sterk verweven met andere EU-landen. De huidige en toekomstige welvaart en veiligheid hangen daarmee af van een sterke Europese Unie die de gevolgen van de vergrijzing kan doorstaan. Daarom geeft de Raad drie adviezen aan de regering:

1. anticipeer op een vergrijzende Europese Unie;
2. stuur op EU-niveau op het stimuleren én mogelijk maken van meer en langer werken;
3. bescherm via binnenlands beleid tegen negatieve gevolgen van Europese vergrijzing.
- 4.

Zo zou Nederland om te anticiperen niet alleen zijn eigen vergrijzing maar ook die in Europese partnerlanden kunnen monitoren. Het aanhalen van handels- en investeringsbanden met nog relatief jonge landen buiten Europa kan helpen de impact van de Europese vergrijzing te dempen. En binnen de EU zouden vergrijzingsbestendige Europese economieën en meer en langer werken een speerpunt moeten worden van de Nederlandse inzet in EU-onderhandelingen.

Nederlandse en Belgische fiscaliteiten

Onder één dak, vanuit Roosendaal en Antwerpen.

WKG GROEP
Accountants & Fiscaal Juristen

Roosendaal • wkggroep.nl
Antwerpen • wkggroep.be

BIJZONDERE ONTMOETINGEN

Nederlandse Michelle Haas beoordeelt visie Bart De Wever omtrent luchtafweersysteem voor Antwerpse haven

Bart De Wever (N-VA) wil als burgemeester dat er luchtafweer komt in de haven van zijn Antwerpen. Hij meent dat de havenstad zichzelf moet kunnen verdedigen en wil zich inzetten om daar de nodige centen voor binnen te halen. De Wever meent dat, naast Rotterdam en Hamburg, de haven van Antwerpen van strategisch belang is in een conflict met Rusland of andere toekomstige dreigingen. Om te begrijpen waar de ijver van De Wever vandaan komt, spraken we af met de uit Middelburg afkomstige Michelle Haas, als onderzoeker verbonden aan het Gentse Instituut voor Internationale en Europese Studies en gespecialiseerd in politieke wetenschappen. Het is een zonnige lentedag en de binnenstad van Gent bruist van het leven wanneer we Michelle ontmoeten in een koffiobar waar ze vroeger nog als studente aan de slag was.

Als Nederlandse ben je al enige tijd actief in Gent, vanwaar de bijzondere belangstelling voor Defensie?

Dat is zo gaandeweg gegroeid. Van huis uit waren we er alvast niet mee bezig, mijn ouders zou je eerder kunnen bestempelen als gematigd pacifistisch en sterk gedreven door onrechtvaardigheid, eigenschappen die ook mij hebben geïnspireerd. We spraken altijd over wat er in de wereld gebeurt. Daarom opteerde ik voor de studie politieke wetenschappen in Gent, terwijl ik me daarnaast engageerde voor onder meer vluchtelingenwerk in Brussel. Nadien was ik ook een tijdlang actief als beleidsmedewerker Buitenlandse Zaken, Defensie en Ontwikkelingssamenwerking binnen de Belgische fracties Ecolo/Groen, waar ik me richtte op internationale veiligheid. Het is eigenlijk vanuit deze thema's dat ik gaandeweg ook geboeid werd door Defensie, waartoe ik in diverse commissies advies gaf.

Defensie en met name er in investeren, lijkt eerder een 'rechts' thema, terwijl je actief was binnen de fracties van een eerder 'links' georiënteerde partij?

Ik ben alvast van mening dat deze tegenstelling berust op een onjuiste beeldvorming. Het beschermen van de burgers is wat mij betreft een absolute kerntaak van de overheid. In Nederland zie je bijvoorbeeld dat ook Jesse Klaver (GroenLinks) er al voor pleitte dat de overheid zelf munitiefabrieken zou gaan bouwen. Hij stelt dat het leveren van munitie aan Oekraïne té stroef verloopt, omdat Europa de capaciteit niet heeft om munitie te produceren. Dat lijkt me de enige juiste vaststelling. In veel Europese landen zie je dat het debat rond defensie-investeringen geen rechts versus links discussie meer is, zeker niet sinds de grootschaliger Russische invasie in Oekraïne. Defensie is het fundament van een welvarend land én draait om internationale solidariteit met democratische bondgenoten die onder illegale agressie of reële dreigingen lijden.

Je onderzoek richt zich op veranderingen in het defensiebeleid van Europese staten en de impact van de Russische invasie van Oekraïne in 2022. Zijn we in Europa iets teveel op onze lauweren gaan rusten?

Absoluut, we moeten de nieuwe realiteit onder ogen zien. We hebben nood aan méér dan enkel diplomatieke middelen, de zogenaamde 'soft power'. Voor decennia is er bespaard op Europese krijgsmachten, maar met de stijgende hybride en territoriale dreigingen, is zulk beleid achterhaald. Tegelijkertijd moeten we ook beseffen dat we in een luxepositie zitten en het in feite

nog vaak gaat over een minimum aan capaciteiten terug opbouwen. In Nederland werd de term 'oorlogseconomie' al aan de orde gesteld, terwijl er slechts 2 procent van het BBP naar Defensie gaat. In België is dat zelfs amper 1,2 procent. Daar tegenover staat Rusland, een land dat zowat 40 procent van haar BBP besteed aan defensie-uitgaven. Dat is een oorlogseconomie.

België is weer een van de slechtste leerlingen van de klas?

Tja, België investeert momenteel zowat 7 miljard euro aan Defensie, terwijl dat in Nederland 22 miljard is. Daardoor wordt het verschil in paraatheid en capaciteiten steeds groter. In België zie ik vooral een gebrek aan politieke urgentie over dit thema. Onder politici is er, enkele uitzonderingen daar gelaten, ook weinig kennis van zaken. Defensie is zelden een prioriteit en dat is mijns inziens onterecht.

Ik begreep net dat België en Nederland op bepaalde terreinen goed en actief samenwerken op dit terrein.

Ja dat klopt zo is er een zeer nauwe samenwerking tussen de Nederlandse en Belgische marine. Maar ook daar zie je weer dat Nederland fors investeert, terwijl België achterblijft. Het klinkt een beetje cliché, maar op vlak van defensiebeleid geldt momenteel Nederland, gidsland.

Hoe komt het dat België achter blijft, is dat een kwestie van middelen?

Dat speelt zeker mee, budgettair heeft Nederland meer ruimte. Maar er zijn altijd creatieve oplossingen voor budget te bedenken, uiteindelijk gaat het om politieke wil. Nederland percipieert de dreiging van Rusland als meer urgent.

Is het niet eerder een taak voor Europa of de NAVO om meer te investeren?

De NAVO is in principe de som van nationale krijgsmachten. Dus inzake investeringen, moeten we nationaal blijven kijken. Vanuit de EU zijn er verschillende initiatieven voor bijvoorbeeld financiering en coördinatie, maar het budget en de ambitie is beperkt.

De NAVO heeft inmiddels met Mark Rutte wél een nieuwe secretaris-generaal. Nederland ligt kennelijk goed binnen de NAVO?

Hij is momenteel wellicht de juiste man op de juiste plaats. Nederland heeft een wat meer trans-Atlantische insteek en het is bekend dat Rutte goed overweg kan met Andere politieke leiders, wat bijvoorbeeld van pas komt bij de volgende termijn van Trump.

Tot slot nog even terug naar de Antwerpse haven en de

wens van De Wever om er luchtafweer te installeren zoals in Rotterdam.

Luchtafweer moet een prioriteit zijn voor de volgende regering, daar mag geen twijfel meer over bestaan. De Antwerpse haven is een mogelijk strategisch doel dat beschermd moet worden, cruciaal in het geval van een eventuele groot-schalige aanval op de NAVO. Vergeet ook de haven van Zeebrugge niet, met belangrijke energie-infrastructuur. Voor een effectieve bescherming is gelaagde luchtafweer nodig, wat veel investeringen en tijd zal vergen.

Acht je de kans dan aanwezig dat De Wever hier een slag thuishaalt?

De vorige regering heeft al besloten om luchtafweer aan te schaffen, weliswaar beperkt en met amper budget. De volgende regering zal hier ook mee akkoord gaan, maar alles hangt af van de middelen die worden vrijgemaakt. Daar ben ik minder optimistisch in.

Nederland kondigt miljardeninvesteringen voor Defensie aan

Nederland gaat de komende jaren miljarden uittrekken voor de aankoop van nieuwe tanks, luchtafweersystemen en lesvliegtuigen. Dat meldt de Nederlandse staatssecretaris van Defensie Gijs Tuinman (BBB).

Nederland koopt onder andere 46 Leopard-tanks en wil die aanvullen met onbemande voertuigen en drones om een volwaardig tankbataljon te vormen. De eerste Leopard-2A8's worden over drie jaar geleverd.

Nederland dankte zijn tanks in 2011 af, maar is door de oorlog in Oekraïne tot inkeer gekomen. Nu ook de NAVO oproept om weer geld te steken in zwaar gevechtsmaterieel, wil het weer een compleet Nederlands tankbataljon opzetten. Dat moet er in 2030 staan.

Zo een eenheid telt normaal gezien 52 tanks, maar de Nederlandse Defensie houdt het voorlopig bij 46. Door die te omringen met drones, onbemande landvoertuigen (UGV's) en andere onbemande systemen, moet het bataljon minstens dezelfde slagkracht krijgen.

Benevens de tankaankoop steekt het Nederlandse kabinet afgerond ook 2,6 miljard euro in lanceersystemen die aanvallen uit de lucht kunnen afslaan. Het gaat om systemen voor vier eenheden voor de korte afstand (Short Range Air Defense of Shorad) en zes eenheden voor de middellange afstand (Medium Range Air Defense of MRAD).

Het MRAD-systeem van het type NASAMS (Norwegian Advanced Surface-to-Air Missile System) kan vliegtuigen, helikopters, grote onbemande vliegtuigen en kruisvluchtwapens tot een afstand van 50 kilometer onderscheppen. Het gaat om een installatie die op de grond staat en verschillende luchtverdedigingsraketten de lucht in kan schieten.

De kortafstandssystemen van het type NOMADS zijn geïnstalleerd op een rupsvoertuig en bieden bescherming tegen helikopters, vliegtuigen of drones tot een afstand van 15 kilometer.

De luchtverdedigingssystemen worden vanaf 2028 stapsgewijs geleverd door de Noorse fabrikant Kongsberg Defense & Aerospace. Raketten en simulatiemiddelen zijn ook inbegrepen bij de aanschaf.

VAN OERS BELGIËDESK

Onze Belgiëdesk begeleidt en adviseert ondernemers en hun werknemers alsook vermogende particulieren bij hun grensoverschrijdende activiteiten en verplichtingen. Naast de advisering kunnen wij u al dan niet met hulp uit ons netwerk bijstaan vanaf de besluitvormingsfase tot en met de totale uitvoering van het advies.

Succesvol zakendoen in België

Van Oers International heeft jarenlange (praktische!) ervaring in het begeleiden van grensoverschrijdende activiteiten in de verhouding met België. Onze Belgiëdesk helpt u gericht en deskundig met alle fiscaal-juridische, en financiële vraagstukken die u op uw pad treft. We volgen de ontwikkelingen in beide landen op de voet om u te behoeden voor de valkuilen en te wijzen op de kansen.

Van adviseren tot implementeren

Niets zo makkelijk als adviseren, zonder het zelf te (moeten) implementeren. Wij staan achter onze adviezen en standpunten en weten uit ervaring wat kan en niet (meer) kan. Indien gewenst begeleiden we u dan ook van A tot Z. In voorkomend geval met de voor u gepaste partner uit ons netwerk.

Van Oers International

Ginnekenweg 145, 4848 JD Breda

Tel. +31 (0)76 530 38 00 | E. international@vanoers.nl

De Belgiëdesk kan u onder meer bijstaan bij:

- Het opzetten van een vestiging in België/Nederland
- Grensoverschrijdend werken/ Internationale tewerkstelling
- (R)emigratie en immigratie
- Aankoop en structurering van onroerend goed
- Vermogensplanningen en structurering van vermogen
- Aangifte en compliance werkzaamheden

Heeft u vragen?

Neem contact op met onze specialisten mr. Kurt van Heerewaarden, mr. Gijs Vernoij of met drs. Edgar van Hassel. Zij staan voor u klaar met advies en een optimale begeleiding. Of kijk op www.vanoers.com

VANOERS.COM

FISCAAL & JURIDISCH I

Het werknemersartikel anno 2024 in het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag

*mr K.A. van Heerewaarden
Tax manager Belgium Desk bij
Van Oers International te Breda*

De afgelopen jaren zijn er diverse uitspraken geweest van de Hoge Raad - Nederlands hoogste rechter in fiscale zaken - die van belang zijn bij de uitleg van het werknemersartikel in het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag. Kurt Van Heerewaarden licht toe.

Woonlandbeginsel versus werklandbeginsel

Het basisprincipe voor inwoners van zowel Nederland als België is, dat men belast wordt in diens woonland. In afwijking hiervan regelt het tussen de landen afgesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting dat soms het andere land mag belasten. Het woonland dient dan voorkoming van dubbele belasting te verlenen.

Wat inkomsten uit dienstbetrekking betreft, geldt als hoofdregel dat een werknemer belasting verschuldigd is in het land waar hij of zij dergelijke werkzaamheden fysiek uitoefent. Om echter te voorkomen dat bij een (te) korte periode van werkzaamheden in het andere land men direct aldaar belasting verschuldigd wordt, is in het artikel een uitzondering geformuleerd op deze hoofdregel. Indien (cumulatief) aan een drietal voorwaarden is voldaan, is in afwijking van de hoofdregel toch geen belasting verschuldigd in het werkland, ondanks dat de werkzaamheden wel fysiek in dat (werk)land zijn verricht.

De voorwaarden zijn als volgt samen te vatten:

- ◆ De werknemer verblijft niet meer dan 183 in de andere (werk)Staat gedurende een tijdvak van 12 maanden, en
- ◆ de beloningen worden niet betaald door of namens een werkgever die inwoner is van de andere (werk) Staat is, en
- ◆ de beloningen komen niet ten laste van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere (werk)Staat heeft.

Benadrukt dient te worden dat alle drie de voorwaarden vervuld dienen te zijn, om ondanks het werken in het andere land, belast te blijven in het woonland.

183 dagen, welke dagen tellen mee

Voor de vaststelling of meer dan 183 dagen in het andere land is verbleven oordeelde de Hoge Raad alweer een aantal jaren geleden (2017) dat bij de berekening van de 183-dagenperiode niet alleen de werkdagen, maar mogelijk ook andere dagen meetellen. Volgens de Hoge Raad tellen als dagen van verblijf namelijk niet alleen de dagen mee waarop daadwerkelijk in de werkstaat is gewerkt, maar ook alle overige dagen waarop de belastingplichtige in de werkstaat aanwezig is en dat verblijf 'enig verband' houdt met de werkzaamheden. De door de Hoge Raad genoemde voorbeelden zijn onder meer de weekenddagen, nationale feest-

dagen, vakanties en vrije dagen voor, tijdens en na beëindiging van de werkzaamheden of onderbrekingen daarvan. De 183 dagen worden dan ook sneller overschreden.

(Feitelijke) Betaling door een (materiële) werkgever in de werkstaat

Om vast te stellen of aan de tweede voorwaarde voldaan is, moet nagegaan worden of in de staat waar de werkzaamheden worden uitgeoefend, sprake is van een werkgever ten opzichte van de persoon (werknemer) die de werkzaamheden uitoefent, en de bezoldigingen door die werkgever, of voor zijn rekening, worden betaald. Dit hoeft geen formele werkgever te zijn, maar het is voldoende dat deze materieel als werkgever kan worden beschouwd. Het begrip werkgever kent voor deze voorwaarde twee begrippen:

- ◆ Formele werkgever: de werkgever waarmee de werknemer een formele arbeidsovereenkomst heeft gesloten;
- ◆ Materiële werkgever: de werkgever tot wie de werknemer in een gezagsverhouding staat. De uitleg van dit begrip verschilt per land.

De volgende factoren spelen een rol bij de beoordeling of een materiële werkgever in de werkstaat bestaat:

- ◆ Wie voert het gezag en is instructiebevoegd ten aanzien van de werknemer?
- ◆ Voor wiens rekening en risico worden de werkzaamheden verricht?
- ◆ Wie draagt de verantwoordelijkheid, het risico, de voor- en de nadelen van de activiteiten van de werknemer?
- ◆ Wie draagt de loonkosten van de werknemer?
- ◆ Aan wie worden de loonkosten geïndividualiseerd doorbelast?
- ◆ Wie stelt de werkplek en de werkmaterialen aan de werknemer ter beschikking?
- ◆ Wie heeft het recht om sancties aan de werknemer op te leggen?

Van belang daarbij is dat Nederland sinds een uitspraak van de Hoge Raad van 14 oktober 2022 een nader onderscheid maakt voor verdragen gesloten voor 22 juli 2010 (huidig verdrag met België) en verdragen die daarna zijn afgesloten.

Voor deze oudere verdragen en derhalve ook voor het thans nog geldende verdrag met België, sluit Nederland aan bij de uitspraken van de Hoge Raad van 1 december 2006. De Hoge Raad legde in 2006 het werkgeversbegrip uit aan de hand van de toen geldende tekst van het OESO-commentaar. Het OESO Commentaar is het meest gezaghebbende document op het terrein van de uitleg van belastingverdragen. Het bij dit verdrag behorende commentaar wordt door velen bij herhaling geciteerd en ook in de rechtspraak wordt het veelvuldig aangehaald en zelfs van grote betekenis geacht in kwesties van interpretatie en uitleg. Werkgever voor het verdrag is volgens die arresten (kort samengevat) degene die het gezag c.q. de instructiebevoegdheid uitoefent en voor wiens risico en rekening de werkzaamheden worden verricht. Dit laatste betekent dat er sprake moet zijn van een (globale) individuele kostendoorbelasting door de formele werkgever aan de materiële werkgever.

De feitelijke/daadwerkelijke doorbelasting is hierbij cruciaal wil sprake zijn van een materiële werkgever. Indien geen doorbelasting, dan is niet voldaan aan de voorwaarden (onder het huidige verdrag met België) en tevens bevestigd in een besluit van eind vorig jaar (Besluit van 15 december 2023, nr. 2023-24021). We merken overigens op dat het niet doorbelasten aan voorwaarden is gekoppeld, er moet immers zakelijk worden gehandeld tussen partijen. Bij de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag tussen Nederland en België (naar verwachting 2026) zal sneller sprake zijn van een materiële werkgever. Het criterium van de feitelijke directe doorbelasting is dan slechts één van de vele factoren die in aanmerking moeten worden genomen om te bepalen of er sprake is van een materieel werkgever.

Uitzondering op uitzondering: de Nederlandse concernregeling

In de praktijk komt het geregeld voor dat binnen een internationaal concern werknemers in het kader van een uitwisselingsprogramma of loopbaanontwikkeling voor een korte duur naar een ander buitenlandse concernonderdeel worden uitgezonden. Gelet op het kortdurende verblijf zal gesteld kunnen worden dat de gezagsverhouding met de inlenende vennootschap in dergelijke situatie (nog) ontbreekt. De Nederlandse staatssecretaris van Financiën geeft in het hiervoor gemelde besluit aan, dat hij onder de hierna omschreven voorwaarden er van uitgaat dat bij buitenlandse werknemers die binnen concernverhouding niet langer dan in totaal 60 werkdagen per 12-maandsperiode in Nederland tewerk worden gesteld, geen sprake is van een Nederlandse (materiële) werkgever in de zin van het dienstbetrekking artikel.

Hierbij zijn de volgende voorwaarden van belang:

- ◆ De werknemer verblijft niet meer dan 183 dagen in Nederland.
- ◆ De 60-dagenregel wordt per 12-maandsperiode getoetst.
- ◆ Het gaat niet om structurele uitzendingen.
- ◆ De uitzending vindt plaats in het kader van een uitwisselingsprogramma of loopbaanontwikkeling, of vanwege de specifieke deskundigheid van de werknemer. Voor de beoordeling of sprake is van specifieke deskundigheid wordt aangesloten bij een specifieke salarisnorm (in 2024 ten minste 46.107 euro)
- ◆ Toepassing van deze regel mag er niet toe leiden dat er sprake is van dubbele vrijstelling.
- ◆ Er is sprake van een concern, als bedoeld in artikel 10a, zevende lid, van de Wet op de loonbelasting 1964.

Van belang is nog op te merken dat het de keuze van de belastingplichtige is om wel of geen beroep te doen op het besluit.

Ten laste van een vaste inrichting

De derde voorwaarde speelt, Indien sprake is van een vaste inrichting in het werkland. In dat geval zal vanaf de eerste dag dat fysiek gewerkt wordt voor de vaste inrichting in het werkland, aldaar belastingplicht ontstaan. De Hoge Raad oordeelde namelijk al in november 2007 dat van doorbelasting al sprake is als de beloning op grond van het winstartikel van het belastingverdrag toegerekend dient te worden aan de vaste inrichting (normatieve eis). Feitelijk doorbelasting is hier dus niet vereist c.q. niet relevant. In de praktijk zal een discussie zich dan ook veelal beperken tot de voorafgaande de vraag of c.q. per wanneer een vaste inrichting ontstaat in het werkland. Het ontstaan van een vaste inrichting is een afzonderlijk vraagstuk op zich, waar ik gelet op de inhoud van deze bijdrage niet nader op in zal gaan. Ik volsta hier enkel met de bemerking dat het ontstaan van vaste inrichtingen meer en meer op de belangstelling van de fiscale autoriteiten mag rekenen.

Ten slotte

De diverse uitspraken van de hoogste Nederlandse rechter in fiscale zaken de afgelopen jaren en het een relatief recent besluit van de staatssecretaris van Financiën hebben de nodige verduidelijkingen en nuanceringen aangebracht op de uitleg van het werknemersartikel. Deze mogen er juist wel of niet toe leiden dat belastingplicht ontstaat in het werkland of er enkel sprake blijft van belastingplicht in het woonland. Het besluit biedt daarbij soms een keuze c.q. planningsmogelijkheid. Werk aan de winkel voor wanneer u werkt aan de andere kant van de landsgrens.....

De Nederlandse fiscale tarieven in 2025

Inkomstenbelasting - box 1

Vanaf 2025 zien de belastingschijven en -tarieven in de inkomstenbelasting er als volgt uit.

Niet AOW-gerechtigd

	1 ^e schijf	2 ^e schijf	3 ^e schijf
Inkomen	tot € 38.441	vanaf € 38.441	vanaf € 76.816
Belastingtarief 2025	35,82%	37,48%	49,50%

AOW-gerechtigd en geboren na 31-12-1945

	1 ^e schijf	2 ^e schijf	3 ^e schijf
Inkomen	tot € 38.441	vanaf € 38.441	vanaf € 76.816
Belastingtarief 2025	17,92%	37,48%	49,50%

AOW-gerechtigd en geboren voor 1-1-1946

	1 ^e schijf	2 ^e schijf	3 ^e schijf
Inkomen	tot € 40.502	vanaf € 40.502	vanaf € 76.816
Belastingtarief 2025	17,92%	37,48%	49,50%

De inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet daalt volgend jaar met 0,06%. Dat geldt zowel voor de werkgeversbijdrage als voor de bijdrage die onder andere uitkeringsgerechtigden verschuldigd zijn over hun pensioen-, stamrecht- en lijfrente uitkeringen.

Inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet	2025	2024
Werkgeversbijdrage (hoge bijdrage)	6,51%	6,57%
Bijdrage uitkeringsgerechtigden (lage bijdrage)	5,26%	5,32%

Tariefcorrectie

Aftrekbare kosten kunnen in 2025 tegen een tarief van maximaal 49,50% in aftrek worden gebracht. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de lijfrente-aftrek. Voor veel aftrekposten geldt echter de zogeheten tariefcorrectie waardoor deze in 2025 tegen een tarief van maximaal 37,48% in aftrek kunnen worden gebracht.

Als het inkomen van een belastingplichtige in de hoogste schijf inkomstenbelasting (49,50% in 2023, 2024 en 2025) wordt belast, dan worden aftrekbare kosten ook tegen dit tarief in aanmerking genomen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan lijfrenteaftrek. Op deze hoofdregel zijn belangrijke uitzonderingen gemaakt. Bijvoorbeeld voor de aftrekbare kosten van de eigen woning, zoals eigenwoningrente, erfpachtcanons en de bemiddelingsnota van de hypotheekadviseur. Deze kosten worden maximaal in aanmerking genomen tegen een tarief van 37,48% (2025). Dat is dus 12,02% lager dan waartegen de inkomsten uit de eigen woning – met name het eigenwoningforfait – maximaal worden belast. In onderstaand overzicht is de ontwikkeling van de tariefcorrectie tot en met 2025 te zien.

	2022	2023	2024	2025
Maximaal aftrektarief	40,0%	36,93%	36,97%	37,48%

De tariefcorrectie geldt niet alleen voor de aftrekbare kosten van de eigen woning, maar ook voor de volgende aftrekbare posten:

- ondernemersaftrek;
- mkb-winstvrijstelling;
- terbeschikkingstellingsvrijstelling;

- aftrek van onderhoudsverplichtingen (alimentatie);
- aftrek van uitgaven voor specifieke zorgkosten en weekenduitgaven voor gehandicapten;
- aftrek van scholingsuitgaven;
- giftenaftrek;
- restant persoonsgebonden aftrek van voorgaande jaren; verliezen op beleggingen in durfkapitaal.

Eigen woning in 2025

Volgend jaar zijn er geen grote wijzigingen in de eigenwoningregeling. Het tarief waartegen onder andere de hypotheekrente maximaal in aftrek kan worden gebracht bedraagt in 2025 37,48%. De al eerder ingezette beperking van de Hillen-aftrek wordt voortgezet.

2025	
Eigenwoningforfait	
€ 75.000 - € 1.330.000	0,35%
Meer dan € 1.330.000	2,35%
Hillenaftrek	76,67%
Box 1 Toptarief	49,50%
Max. aftrektarief aftrekbare kosten	37,48%

Afbouw zelfstandigenaftrek

De zelfstandigenaftrek – in feite een fiscale tegemoetkoming om ondernemerschap te stimuleren – wordt stapsgewijs verder afgebouwd naar € 2.470 in 2025.

Jaar	Zelfstandigenaftrek
2024	€ 3.750
2025	€ 2.470
2026	€ 1.200
2027	€ 900

De mkb-winstvrijstelling daalt in 2025 van 13,31% naar 12,7%. De startersaftrek blijft in 2025 ongewijzigd € 2.123.

Inkomstenbelasting - box 2a In 2024 zijn twee schijven geïntroduceerd in box 2 met een basistarief van 24,5% voor de eerste € 67.000 aan inkomsten en een tarief van 33% voor het meerdere. Het opstarttarief en de schijflengte blijven ongewijzigd in 2025, het tarief in de 2e schijf wordt verlaagd van 33% naar 31%.

	1 ^e schijf	2 ^e schijf
Inkomen uit aanmerkelijk belang	Tot € 67.000	Vanaf € 67.000
Belastingtarief 2025	24,5%	31%

Als gevolg van de verhoging van het box 2-tarief naar 33% per 1 januari 2024 bedraagt het toptarief voor aanmerkelijkbelanghouders 50,29% (vennootschaps- en inkomstenbelasting gecombineerd). Voor werknemers is dat 49,5% en voor ondernemers in de inkomstenbelastingfeer 44,8%. Door de voorgestelde verlaging naar 31% komt het toptarief voor aanmerkelijkbelanghouders uit op 48,80% en wordt meer globaal evenwicht in de tarieven bereikt.

Inkomstenbelasting - box 3 Het tarief inkomstenbelasting over het inkomen in box 3 blijft volgend jaar gelijk aan dat van 2024. Het heffingsvrij vermogen wordt geïndexeerd.

	2024	2025
Tarief inkomen uit sparen en beleggen	36%	36%
Heffingsvrij vermogen	€ 57.000	€ 57.684

Er is de laatste jaren veel te doen om box 3 en belastingheffing over het werkelijke rendement. In het Belastingplan 2025 is slechts één maatregel met betrekking tot box 3 opgenomen. De maatregel ziet op gedupeerde belastingplichtigen in het Groningse aardbevingsgebied die aanspraak kunnen maken op bepaalde vergoedingen door de overheid. Deze aanspraken vormen vermogensrechten die onderdeel uitmaken van de rendementsgrondslag van box 3. Als zodanig worden zij als overige bezittingen met het

hoge forfaitaire rendement in aanmerking genomen. In het kader van een mildere, makkelijkere en menselijkere schadeafhandeling is voor deze aanspraken een specifieke vrijstelling voor box 3 voorgesteld.

Inkomstenbelasting - box-overstijgend

In 2025 stijgen de heffingskortingen over de hele linie met uitzondering van de algemene heffingskorting. Heffingskortingen zijn kortingen op de te betalen inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen. In het Belastingplan 2025 is een verlaging van de algemene heffingskorting en stijging van de overige heffingskortingen opgenomen. Deze maatregel past, in samenhang met de invoering van een extra belastingschijf in het streven van het kabinet om armoede te bestrijden, koopkracht te behouden en werken meer lonend te maken. Hierna volgt een overzicht van de heffingskortingen 2024-2025.

	2024	2025
Maximum algemene heffingskorting onder AOW-leeftijd	€ 3.362	€ 3.068
Maximum arbeidskorting	€ 5.532	€ 5.599
Maximum inkomensafhankelijke combinatiekorting	€ 2.950	€ 2.986
Jonggehandicaptenkorting	€ 898	€ 909
Ouderenkorting	€ 2.010	€ 2.035
Alleenstaande ouderenkorting	€ 524	€ 531
Heffingskorting groen beleggen (% van de waarde per 1/1)	0,7%	0,7%

Vennootschapsbelasting

De schijfgrens voor de vennootschapsbelasting bedraagt in 2025 (net als in 2024) € 200.000. De tarieven blijven ongewijzigd ten opzichte van 2024.

Tarief vennootschapsbelasting	
Winst t/m € 200.000	19,0%
Winst boven € 200.000	25,8%

Erf- en schenkbelasting

In 2025 blijft het tarief erf- en schenkbelasting ongewijzigd. De schijflengte (2024: € 152.358) is wel aangepast.

Verkrijger	Schijven 2025	
	< € 154.349	≥ € 154.349
Partner/kinderen	10%	20%
(Achter)kleinkinderen	18%	36%
Overige verkrijgers	30%	40%

Overdrachtsbelasting

De tarieven overdrachtsbelasting blijven ongewijzigd. Het grensbedrag van de startersvrijstelling wordt verhoogd.

Tarief overdrachtsbelasting	2024	2025
Woningen (hoofdverblijf)	2%	2%
Overige onroerende zaken	10,4%	10,4%
Startersvrijstelling grensbedrag	€ 510.000	€ 525.000

Traditiegetrouw lekken er ieder jaar onderdelen van het belastingplan voor de officiële publicatie. Een van de 'gelekte' maatregelen is de verlaging van het algemene tarief voor de overdrachtsbelasting voor de verkrijging van woningen 10,4% naar 8% per 1 januari 2026. De maatregel heeft als doel het aanbod van huurwoningen te vergroten door investeringen in huurwoningen te stimuleren. Het tarief van 8% geldt voor alle verkrijgingen van woningen behalve voor situaties waarbij het verlaagde tarief van 2% of de startersvrijstelling (€ 525.000 in 2025) van toepassing is.

Niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtige heeft in Nederland recht op aftrek AOV-premies

Op 4 oktober 2024 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in een zaak (23/10705) omtrent aftrek van AOV-premies in hoofde van een niet kwalificerende buitenlands belastingplichtige die in België woont.

Belanghebbende woonde in 2019 in België met zijn partner en kind. Belanghebbendes belastbaar inkomen is volledig vrijgesteld van de Belgische belastingheffing en de verschuldigde belasting is nihil. Belanghebbendes partner genoot in 2019 een inkomen van 11.812,78 euro, waarvan in Nederland 4.503,60 euro was vrijgesteld. Belanghebbende nam in zijn aangifte IB/PH 2019 een bedrag van 4.994 euro op als negatief loon. Dit betrof betaalde premies voor een arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV). De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst weigerde evenwel deze aftrekpost, omdat belanghebbende niet kwalificeert als buitenlandse belastingplichtige, nu niet tenminste 90 procent van diens wereldinkomen belast kon worden in Nederland. Belanghebbende was het daarmee oneens en kwam in beroep bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant.

De rechtbank oordeelt nu dat Nederland aan belanghebbende wel degelijk een volledige tegemoetkoming moet verlenen voor de betaalde AOV-premies van 4.994 euro. De AOV-premies zijn fiscaal aftrekbaar als belanghebbende aan te merken is als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige. Hiervoor geldt de wettelijke voorwaarde dat belanghebbende een inkomensverklaring van de Belgische belastingautoriteiten overlegt, wat hij niet heeft gedaan. Hij is dan ook niet aan te merken als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige.

Echter, belanghebbende doet wél met succes beroep op de zogenoemde Schumacker-doctrine. Werkstaat Nederland moet daarom toch rekening houden met de persoonlijke en gezinssituatie door aftrek van de AOV-premies toe te staan. De rechtbank ziet geen aanleiding deze aftrek pro rata te berekenen en verklaart het beroep gegrond.

Ouderenkorting niet-kwalificerende buitenlands belastingplichtige berekenen op basis van binnenlands inkomen

Op 10 oktober 2024 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in een zaak (BRE 23/3736) aangaande de vaststelling van de Nederlandse ouderenkorting in hoofde van een niet-kwalificerend buitenlands belastingplichtige.

Belanghebbende woonde van 1 januari 2021 tot 1 april 2021 in Nederland en van 1 april 2021 tot en met 31 december 2021 in Frankrijk. Voor de binnenlandse periode was hij verzekerd voor de volksverzekeringen en voor de buitenlandse periode wordt hij niet aangemerkt als kwalificerend buitenlands belastingplichtige.

Hij genoot in 2021 inkomsten uit pensioen en een AOW-uitkering, waarvan 16.745 euro was genoten in de binnenlandse periode. Voor dit bedrag legde de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst een aanslag IB/PH op, zonder het verlenen van de ouderenkorting. Belanghebbende was het daar niet mee eens en kwam in beroep bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant.

De rechtbank oordeelt nu dat de ouderenkorting voor een niet-kwalificerend buitenlands belastingplichtige moet worden vastgesteld op basis van het binnenlandse inkomen. De rechtbank volgt hiermee de prejudiciële beslissing van de Hoge Raad van 22 maart 2024 en de daaropvolgende eigen uitspraak van 30 mei 2024. Op grond hiervan ziet de rechtbank bij de huidige stand van zaken geen aanleiding om in dit geval anders te oordelen op het punt van de ouderenkorting. Belanghebbendes beroep is gegrond en kan wel degelijk aanspraak maken op de ouderenkorting van 427 euro.

Nederlands Besluit fiscale behandeling functionarissen internationale organisaties en diplomaten geactualiseerd

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën heeft op 27 september 2024 een besluit (2024-18547) gepubliceerd met beleid over de fiscale behandeling van functionarissen van internationale organisaties en diplomaten.

Functionarissen van internationale organisaties hebben vanwege internationale overeenkomsten veelal aanspraak op vrijstelling van nationale belastingheffing over hun loon, zoals bedoeld in artikel 10 van de Wet op de loonbelasting 1964, van die internationale organisatie. In het besluit van 23 september 2004 nr. IFZ2004/764M was daarom beleid opgenomen ten aanzien van deze doelgroep. Naar aanleiding van recente gerechtelijke uitspraken is dit beleid aangepast voor zover het de heffingskortingen betreft. Er is een expliciet standpunt opgenomen ten aanzien van de tegemoetkoming specifieke zorgkosten. Ook is het standpunt ten aanzien van de invloed van het vrijgesteld inkomen op de uitgaven voor inkomensvoorzieningen herzien.

In het besluit van 23 september 2004, nr. IFZ2004/764M, was ten aanzien van de inkomensafhankelijke heffingskortingen het standpunt ingenomen dat die heffingskortingen ook belastingvoordelen zijn waardoor het vrijgesteld inkomen in aanmerking mag worden genomen bij de berekening van de heffingskortingen. In 2019 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de algemene heffingskorting deel uitmaakt van de tariefstructuur en het rekening houden met het vrijgestelde inkomen neerkomt op indirecte heffing over dat vrijgestelde inkomen. Afbouw van de algemene heffingskorting aan de hand van het vrijgestelde inkomen is daarom volgens de Hoge Raad niet toegestaan. Recentelijk heeft Gerechtshof Den Haag ten aanzien van de ouderenkorting geoordeeld dat deze ook deel uitmaakt van de tariefstructuur. Ook afbouw van de ouderenkorting aan de hand van het vrijgestelde inkomen is daarom niet toegestaan volgens het Gerechtshof.

Dat leidt tot de conclusie dat het bij de berekening van geen enkele heffingskorting is toegestaan het vrijgesteld inkomen in aanmerking te nemen

Op basis van de hiervoor genoemde jurisprudentie concludeert de staatssecretaris dat dit oordeel ook geldt voor de andere heffingskortingen. Dat leidt tot de conclusie dat het bij de berekening van geen enkele heffingskorting is toegestaan het vrijgesteld inkomen in aanmerking te nemen. Deze conclusie ziet niet alleen op gevallen waarin het in aanmerking nemen van het vrijgesteld inkomen tot een lagere heffingskorting leidt. Ook in gevallen waarin het meenemen van het vrijgesteld inkomen leidt tot een hogere heffingskorting blijft dat inkomen buiten beschouwing. Het eerder in het besluit van 23 september 2004 ingenomen standpunt wordt dan ook verlaten. Dit geldt zowel voor het belastingdeel als voor de premiedelen van de heffingskortingen.

Het hiervóór beschreven herziene standpunt geldt echter niet voor de uitbetaling van de algemene heffingskorting aan de minstverdienende partner. Overeenkomstig het eerdere oordeel van de Hoge Raad, blijft gelden dat het vrijgesteld inkomen wel in aanmerking genomen dient te worden genomen bij de uitbetaling van de algemene heffingskorting aan de minstverdienende partner. De uitbetaling van de algemene heffingskorting aan de minstverdienende partner is namelijk geen onderdeel van de standaardheffingskorting en maakt geen onderdeel uit van de tariefstructuur, maar is een belastingvoordeel. Het past ook niet bij doel en strekking van die uitbetaling om het vrijgesteld inkomen buiten beschouwing te laten. Uit artikel 8.9, tweede lid 2, Wet IB 2001 volgt dat de verhoging van de gecombineerde heffingskorting wordt verlaagd met het bedrag van de belastingvermindering volgens regelingen ter voorkoming van dubbele belasting. Tot deze belastingvermindering behoort ook de inkomstenbelasting die geheven zou zijn indien het vrijgesteld inkomen wel regulier in de heffing was betrokken.

Het hiervóór beschreven herziene standpunt geldt echter niet voor de uitbetaling van de algemene heffingskorting aan de minstverdienende partner

Het herziene standpunt heeft tot gevolg dat het vrijgesteld inkomen ook buiten beschouwing blijft bij de beoordeling of recht bestaat op de inkomensafhankelijke combinatiekorting. Dat kan ertoe leiden dat een feitelijk minstverdienende partner, die wel regulier belastbaar arbeidsinkomen geniet, niet in aanmerking komt voor de inkomensafhankelijke combinatiekorting omdat de meestverdienende partner vrijgestelde inkomsten van een internationale organisatie geniet. Dit gevolg acht de staatssecretaris niet in overeenstemming met de bedoeling van de wetgever. Daarom keurt hij goed dat voor de beoordeling of de partner (in de zin van de inkomensafhankelijke combinatiekorting) van een functionaris van een internationale organisatie recht heeft op de inkomensafhankelijke combinatiekorting, het vrijgesteld inkomen van die internationale organisatie in die beoordeling wordt betrokken.

Hoe bepaalt de Belgische fiscus of u wel of geen rijksinwoner bent onderworpen aan de personenbelasting?

Het komt voor dat niet geheel duidelijk is of iemand al dan niet aan te merken is als Belgisch rijksinwoner. De Belgische fiscus steunt haar kwalificatie daaromtrent op hiernavolgende omstandigheden.

Overeenkomstig artikel 2, § 1, 1°, eerste lid, a) WIB 92 wordt voor de toepassing van het WIB 92 onder rijksinwoners verstaan de natuurlijke personen die in België hun woonplaats of de zetel van hun fortuin hebben gevestigd. Overeenkomstig het tweede lid wordt de vestiging van de woonplaats of van de zetel van het fortuin in België naar de omstandigheden beoordeeld. Evenwel worden, behoudens tegenbewijs, geacht hun woonplaats of de zetel van fortuin in België te hebben gevestigd de natuurlijke personen die in het Rijksregister van de natuurlijke personen zijn ingeschreven. Enkel rijksinwoners in de zin van artikel 2, §1, 1° WIB 92 zijn onderworpen aan de personenbelasting (artikel 3 WIB 92). Niet-rijksinwoners zijn, desgevallend, aan de belasting van niet-inwoners onderworpen (artikel 227, 1° WIB 92).

Wanneer een persoon die in het Rijksregister van de natuurlijke personen is ingeschreven, betwist rijksinwoner te zijn, moet hij aan de administratie de gegevens doen kennen waarop hij zijn standpunt steunt. In feite moet hijzelf de individuele feitelijke omstandigheden mededelen die het tegenbewijs van het ingestelde wettelijk vermoeden leveren en hij dus in België noch zijn werkelijke woonplaats, noch de zetel van zijn fortuin heeft gevestigd. Volgens vaste rechtspraak moet dit als volgt worden begrepen.

Belastingwoonplaats (belastingdomicilie):

- een bijzondere en feitelijke woonplaats, die onafhankelijk kan zijn van de burgerlijke woonplaats en van de nationaliteit, die tot stand komt, wordt bevestigd en zich consolideert door een geheel van feiten en omstandigheden (Cass. .10.1941, Nogueira, Pas. 1941, I, 368);

- een feitelijke woonplaats die noodzakelijkerwijze gekenmerkt wordt door een bepaalde bestendigheid of continuïteit (Cass. 7.2.1979, Prade G., Bull. 611, blz. 2713; in dezelfde zin : Cass. 28.10.1982, Gueye A., Fiscale Jurisprudentie, 83/41, Cass., 30.6.1983, Schaan R., Fiscale Jurisprudentie, 83/189 en Cass., 15.11.1990, de Bulet J., Fiscale Jurisprudentie, 91/31).

Zetel van fortuin (zetel van vermogen) :

- de plaats van waaruit het fortuin wordt beheerd en die uiteraard door een bepaalde eenheid wordt gekenmerkt (Cass., 7.2.1979, Prade G., Bull. 611, blz. 2713);
- de plaats van het vermogen van de belastingschuldige, met dien verstande dat die uitdrukking niet de plaats bedoelt waar de goederen die het vermogen uitmaken gelegen zijn, doch wel de plaats van waaruit de eigenaar die ze beheert of toezicht houdt over hun beheer de zetel heeft van zijn zaken of van zijn bezigheden (Antwerpen, 18.2.1982, S.S., Fiscale Jurisprudentie, 82/71).

Voor echtgenoten bevindt de fiscale woonplaats zich (behalve in bepaalde bijzondere situaties) op de plaats waar het gezin is gevestigd (de woonplaats van het gezin). Dit betreft een onweerlegbaar vermoeden dat geen bewijs van het tegendeel toelaat, behalve bij toepassing van een dubbelbelastingverdrag.

Belgische gemeentebelasting (of aanvullende Staatsbelasting) voor niet-inwoners opnieuw onderwerp van discussie

Inwoners van België betalen inkomstenbelastingen op meerdere niveaus, te weten federale belasting, gewestbelasting en tenslotte ook de gemeentelijke opcentiemen, kortweg aangemerkt als gemeentebelasting.

Die gemeentelijke opcentiemen worden op nationaal niveau via de belastingaanslag geïnd, maar de opbrengsten worden vervolgens afgedragen aan de gemeente waar de belastingbetaler woont. De term opcentiemen is wellicht nog voor enige verduidelijking vatbaar. Deze belasting wordt immers niet berekend op het belastbaar inkomen van de belastingbetaler, maar is een percentage (opcentiem) van de som van de federale en gewestelijke belastingen.

De gemeentebelasting wordt door de gemeente gebruikt om lokale uitgaven te financieren ten behoeve van de inwoners van de gemeente. Het tarief wordt per gemeente vastgesteld en schommelt doorgaans rond de 7 procent, hoewel aanzienlijke variaties mogelijk zijn en enkele gemeenten zelfs een belastingtarief van 0 procent hanteren. Dit zijn doorgaans de gemeenten die op andere wijze, bijvoorbeeld via de heffing op onroerend goed, al voldoende inkomsten genereren. Denk daarbij bijvoorbeeld aan Knokke, waar zeer dure woningen al via de onroerend goed belasting al forse opbrengsten genereren voor de gemeente.

Niet-inwoners van België wonen uiteraard niet in een van de Belgische gemeenten, dus het is niet nodig om welke Belgische gemeente dan ook te financieren met een gemeentelijke heffing. Niettemin verschijnt er op hun belastingaanslag van niet-inwoners een te bedragen bedrag van zogenoemde 'aanvullende staatsbelasting' van 7 procent, die eigenlijk een synoniem is voor de gemeentelijke opcentiemen. Omdat deze niet-inwoners niet toe te wijzen zijn aan een Belgische gemeente waar ze wonen, wordt evenwel een andere term gebruikt. Het is dan ook maar de vraag of deze aanvullende staatsbelasting naar een gemeente wordt getransfereerd, dan wel gewoon aan te merken is als een aanvullende federale belasting, vermomd als gemeentehafting. Niet-inwoners dragen op die manier dus eigenlijk meer bij aan de federale belasting dan inwoners, die een deel van hun belasting aan een gemeente betalen en dus minder aan het federale niveau betalen.

De vraag rijst dan ook waarom niet-ingezetenen deze heffing zouden moeten betalen. De opbrengsten worden naar het zich laat aanzien niet gebruikt om uitgaven te financieren met een gemeentelijke heffing en het zou volkomen logisch zijn dat deze belasting zou worden aangerekend aan niet-inwoners.

Al in 2009 werd de kwestie, op verzoek van de Stichting *grensarbeid*, aan de orde gesteld in het Europees Parlement en wel ter zake van inwoners van Nederland. Echter, omdat in het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag onder artikel 27 de zogenoemde algemene compensatieregeling is opgenomen, werd (in de meeste gevallen terecht) gesteld dat de Belgische aanvullende heffing niet nadelig uitpakte voor de in Nederland wonende en in België werkende grensarbeider.

De zaak werd ook voorgelegd aan het Belgische Grondwettelijk Hof, dat in 2019 argumenteerde dat niet-inwoners ook konden genieten van alle faciliteiten en diensten die België aanbiedt om hun diensten in het land te verlenen. In de rand zij vermeld dat het financieel zieltogende Brussels Hoofdstedelijk gewest eerder al dacht aan het invoeren van een aanvullende belasting voor inwoners van buiten Brussel die dagelijks in Brussel werken. Motivatie van de Brusselse regering was ter zake gelijklopend als deze van het Grondwettelijk Hof.

Daarmee was de kwestie evenwel niet afgedaan, nu in 2024 dezelfde problematiek bij het Hof van Beroep in Luik werd aangekaart in de zin van Franse inwoners die in België werken. Deze grensarbeiders genieten niet van een zogenoemde compensatieregeling en er kan derhalve wél degelijk worden gesteld dat ze worden 'overbelast'. Op een uitkomst is het voor nu nog even wachten, aangezien een prejudiciële vraag werd ingediend bij het Hof van Justitie van de EU om na te gaan of de belasting in overeenstemming is met het vrije verkeer binnen Europa.

Ondanks beperkingen toch toename aantal aanvragen 30%-regeling

Van 2018 tot en met 2023 zijn 217.778 aanvragen voor de 30%-regeling binnengekomen bij de Nederlandse belastingdienst. Dat staat in een besluit van de Staatssecretaris van Financiën op een Woo-verzoek (Wet open overheid).

In deze periode zijn 210.694 verzoeken toegewezen en 8.801 verzoeken afgewezen. Bij 25.510 verzoeken heeft de Nederlandse belastingdienst verzocht om meer informatie.

De cijfers zijn ook uitgesplitst over de betreffende jaren. In de eerste vier jaar schommelde het aantal aanvragen voor de 30%-regeling rond de 30.000. In 2022 en in 2023 is het aantal verzoeken flink toegenomen naar 48.414 en 44.463.

Extraterritoriale werknemers (ingekomen of uitgezonden) kunnen in aanmerking komen voor de 30%-regeling. Hiermee kunnen zij extraterritoriale kosten onbelast vergoed krijgen tot ten hoogste 30% van het loon uit tegenwoordige dienstbetrekking, ongeacht de hoogte van deze kosten.

Per 1 januari 2024 wordt de grondslag voor de 30%-regeling gemaximeerd op de zogenoemde Balkenende-norm, ofwel 233.000 euro per jaar. Er geldt overgangsrecht voor werknemers op wier loon de 30%-regeling is toegepast in december 2022. Voor deze groep is de aftopping niet per 1 januari 2024 van toepassing, maar per 1 januari 2026.

Binnenlandse belastingplichtigen kunnen gedurende de periode dat de 30%-regeling op hen van toepassing is, kiezen voor de behandeling als partieel buitenlandse belastingplichtigen. In dat geval worden zij alleen belast over inkomen uit een aanmerkelijk belang in een in Nederland gevestigde vennootschap (box 2) en over inkomen uit sparen en beleggen (box 3) uit een Nederlandse bron.

Een ingekomen werknemer komt in aanmerking voor de 30%-regeling indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. De werknemer is vanuit het buitenland aangeworven of naar Nederland uitgezonden;
2. De werkgever dient in Nederland te zijn geregistreerd als inhoudingsplichtige voor de loonheffing;
3. De werknemer was in de twee jaar voor de aanvang van de tewerkstelling in Nederland, woonachtig op meer dan 150 kilometer van de Nederlandse grens. Van die twee jaar mag hij minder dan acht maanden dichterbij de grens hebben gewoond.
4. De werknemer bezit een specifieke deskundigheid die aangetoond wordt door het voldoen aan de salariseis. Het belastbaar loon dient op jaarbasis meer dan 46.107 euro te bedragen.

Als uitgezonden werknemers kunnen bepaalde ambtenaren kwalificeren alsmede werknemers naar door de Minister aangewezen landen. Voor de vergoeding van extraterritoriale kosten geldt een gerichte vrijstelling. Naast de maximale 30%-vergoeding mag ook het bedrag aan schoolgelden voor internationaal onderwijs onbelast worden vergoed.

De 30%-regeling voor uitgezonden werknemers kan worden toegepast na afgifte door de Nederlandse belastingdienst van een beschikking. De regeling geldt in beginsel voor een periode van 5 jaar. De looptijd wordt gekort met eerdere perioden van verblijf of werken in

Herziening toekomstige 30-procentregeling

Tijdens Prinsjesdag zijn diverse wijzigingen met betrekking tot grensoverschrijdend werken aangekondigd. De meest in het oog springende is de versobering van de 30%-regeling, een 27%-regeling zal per 1 januari 2027 in de plaats komen en de 30-20-10%-regeling zal vervallen. Ook de salarisnorm zal vanaf voornoemde datum worden verhoogd.

In de nota van wijziging op het wetsvoorstel Belastingplan 2025 wordt geregeld dat de versobering van de 30%-regeling uit het Belastingplan 2024 ('30-20-10-regeling') grotendeels wordt teruggedraaid en de maximale onbelaste vergoeding op een constant forfait van 27% wordt gesteld per 1 januari 2027. In de jaren 2025 en 2026 geldt voor alle ingekomen werknemers een percentage van 30%.

Verder wordt de salarisnorm verhoogd van 46.107 euro naar 50.436 euro (prijzen 2024) en de salarisnorm voor ingekomen werknemers jonger dan 30 jaar met een mastergraad van 35.048 euro naar 38.338 euro (prijzen 2024).

Voor ingekomen werknemers die vóór 2024 de 30%-regeling hebben toegepast geldt respecterend overgangsrecht. Voor hen blijft tot het einde van de looptijd een percentage van 30% gelden en de oude (geïndexeerde) salarisnormen. Hiermee wenst het kabinet ook te voldoen aan de motie Geerdink-Moonen die het kabinet oproept om te komen met een voorstel voor de versobering van de 30%-regeling dat minder schadelijk uitpakt voor de economie.

De ondoorzichtige onderlinge overlegprocedure wanneer dubbele heffing tussen Nederland en België aan de orde is

Het komt helaas voor dat een belastingplichtige grenswerker wordt geconfronteerd met dubbele heffing over eenzelfde loon(bestanddeel). Bijvoorbeeld een grenswerker die in België woont, maar in Nederland werkt, die over (een deel van) het jaarinkomen onderworpen wordt aan zowel Nederlandse als Belgische belastingheffing. Deze omstandigheid kan zich voordoen indien bijvoorbeeld onvoldoende bewijs wordt geleverd dat werkzaamheden fysiek werden verricht op Nederlands grondgebied. In dat geval kan de grenswerker er van uitgaan dat Nederland het heffingsrecht heeft over de corresponderende beloningsbestanddelen, maar de Belgische fiscus kan zich op het standpunt stellen dat niet voldoende is bewezen dat de werkzaamheden daadwerkelijk fysiek werden verricht op Nederlands grondgebied. Beide landen claimen dan het fiscale heffingsrecht.

En op die wijze ontstaat dan (onbedoeld) dubbele belastingheffing. Wanneer beide landen hun standpunt handhaven en bezwaarschriften worden afgewezen, dan kan de grenswerker enerzijds een beroepsprocedure inleiden in het land waar hij ervan uitgaat dat ten onrechte heffingsrecht wordt geclaimd. Daarnaast kan de grenswerker ook een procedure tot onderling over opstarten op grond van artikel 28 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag. In dat geval zullen de bevoegde fiscale autoriteiten van beide landen in overleg uitmaken welk land finaal het heffingsrecht toebedeeld krijgt. Deze procedure stuit hier en daar wél op kritiek, omdat de belastingplichtige geen inzage krijgt over de wijze waarop deze finale toebedeling vorm krijgt. Zo wordt wel eens gewag gemaakt van een ondoorzichtige koehandel. De vraag of het inzagerecht hier met de voeten wordt getreden stelt zich dan ook meermaals.

Zo wordt wel eens gewag gemaakt van een ondoorzichtige koehandel

Welnu, het recht op openbaarheid van bestuur is in België grondwettelijk verankerd in artikel 32 van de Grondwet en verder uitgewerkt in specifieke wetgeving, zoals de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Deze wet voorziet onder meer in het recht van burgers om toegang te krijgen tot (alle) bestuursdocumenten, oftewel het zogenoemde actieve recht op openbaarheid van bestuur. Ook de fiscale Administratie valt onder deze wetgeving, waardoor belastingplichtigen, in principe, recht hebben op inzage in hun persoonlijk administratief dossier.

Echter, in de praktijk blijkt de toepassing van de regels van openbaarheid van bestuur vaak problematisch te zijn in gevallen van internationale samenwerking. De wet voorziet immers ook in bepaalde uitzonderingsgronden en de toepassing ervan door de fiscale Administratie leidt vaak tot discussies met de belastingplichtigen. Dit probleem rijst ook bij vragen omtrent toegang tot documenten uitgewisseld tussen belastingautoriteiten in het kader van de procedure van onderling overleg, ook wel de Mutual Agreement Procedure (MAP) genaamd. Dergelijke procedures spelen zich doorgaans af tussen overheden, zonder actieve betrokkenheid van de belastingplichtige (circ. nr. 2018/C/27 van 7 maart 2018 met betrekking tot de regels voor geschillenbeslechting in verband met de toepassing van internationale belastingverdragen).

De mogelijkheid om problemen in het kader van een dubbelbelastingverdrag op te lossen via onderling overleg tussen de bevoegde belastingautoriteiten, is een van de hoekstenen

van het internationaal fiscaal recht en de internationale fiscale samenwerking. Over de jaren heen, en voornamelijk de laatste jaren, is er sterk gesleuteld aan deze onderling overlegprocedures en is de klassieke oplossing verder uitgewerkt in internationale c.q. Europeesrechtelijke instrumenten. De MAP in internationale fiscaliteit is een mechanisme dat door de belastingplichtige kan worden geïnitieerd wanneer hij vindt dat de belastingheffing in strijd is met een belastingverdrag. Meer bepaald kan de belastingplichtige in bepaalde situaties een verzoek indienen bij de bevoegd verklaarde belastingautoriteit tot opstart van de MAP. Die belastingautoriteit zal vervolgens in overleg treden met de autoriteit van het andere betrokken land en proberen in onderling overleg een oplossing te vinden voor het probleem, waarna zij het voorstel van oplossing zullen voorleggen aan de belastingplichtige. Die heeft dan de keuze om de voorgestelde oplossing al dan niet te aanvaarden.

Het is evenwel niet verwonderlijk dat belastingplichtigen trachten toegang te krijgen tot de informatie die in het kader van een MAP is uitgewisseld. Het is immers niet uitgesloten dat er, parallel met een MAP, een nationaalrechtelijk geschil ontstaat, waar informatie uit de MAP belangrijk kan zijn om de positie van de belastingplichtige voor de nationale rechter kracht bij te zetten. Daarbij komt dan het recht op openbaarheid van bestuur in beeld, maar dat recht is dus in België niet absoluut. Er bestaan wettelijke uitzonderingsgronden op basis waarvan toegang tot documenten, afhankelijk van het geval, kan of moet worden geweigerd. Deze uitzonderingsgronden zijn wettelijk verankerd in artikel 6 WOB. Afhankelijk van het soort weigeringsgrond hebben zij een dwingend, facultatief karakter of relatief karakter, waarmee wordt bedoeld dat een belangenafweging zich opdringt alvorens de toepassing ervan te weigeren.

Het is evenwel niet verwonderlijk dat belastingplichtigen trachten toegang te krijgen tot de informatie die in het kader van een MAP is uitgewisseld. Het is immers niet uitgesloten dat er, parallel met een MAP, een nationaalrechtelijk geschil ontstaat, waar informatie uit de MAP belangrijk kan zijn om de positie van de belastingplichtige voor de nationale rechter kracht bij te zetten. Daarbij komt dan het recht op openbaarheid van bestuur in beeld, maar dat recht is dus in België niet absoluut. Er bestaan wettelijke uitzonderingsgronden op basis waarvan toegang tot documenten, afhankelijk van het geval, kan of moet worden geweigerd. Deze uitzonderingsgronden zijn wettelijk verankerd in artikel 6 WOB. Afhankelijk van het soort weigeringsgrond hebben zij een dwingend, facultatief karakter of relatief karakter, waarmee wordt bedoeld dat een belangenafweging zich

opdringt alvorens de toepassing ervan te weigeren.

Wat wél voor elke weigeringsbeslissing geldt, is dat de toepassing ervan uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn. Dit betekent dat de Administratie per geval moet motiveren op welke grond en waarom zij inzage in de specifieke documenten weigert. Deze motiveringsplicht wordt bovendien ondersteund door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, die bepaalt dat elke bestuurshandeling duidelijk en toereikend moet worden gemotiveerd.

In het kader van een MAP beroept de fiscale Administratie zich vaak op de uitzondering ter bescherming van de federale internationale betrekkingen van België, om de toegang tot de uitgewisselde documenten te weigeren. Het invoeren van deze weigeringsgrond vereist evenwel dat de Administratie aantoont dat openbaarmaking in de specifieke situatie daadwerkelijk schade zou toebrengen aan de internationale betrekkingen. Dit houdt een belangenafweging in, waarbij het belang van internationale samenwerking zwaarder moet wegen dan het algemene belang van openbaarheid van bestuursdocumenten. Het is met andere woorden een 'relatieve' weigeringsgrond. Zoals bij elke uitzondering in het fiscaal recht, moet deze weigeringsgrond ook altijd restrictief worden geïnterpreteerd.

Al té summiere motiveringen zijn dan ook regelmatig onderwerp van juridische procedures

Al té summiere motiveringen zijn dan ook regelmatig onderwerp van juridische procedures. Zowel de Raad van State als de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, hebben zich al meermaals moeten uitspreken over de vraag of de fiscale Administratie voldoende heeft gemotiveerd waarom inzage in bepaalde documenten wordt geweigerd op grond van de WOB. Uitspraken ter hebben (doorgaans) gemeen dat ze de noodzaak benadrukken voor de fiscale Administratie om bij het nemen van een weigeringsbeslissing steeds een grondige belangenafweging te maken en daarbij specifiek te verwijzen naar de concrete omstandigheden van het dossier van de belastingplichtige.

Een belangrijke uitspraak die de problematiek goed illustreert, is het arrest van de Raad van State van 2 juni 2020 (nr. 247.694). In deze zaak verzocht een belastingplichtige om inzage in documenten die waren uitgewisseld tussen de Belgische en Britse fiscale autoriteiten in het kader van de MAP. De fiscale Administratie wees dit verzoek af, zich beroepend op de voormelde uitzonderingsgrond van de bescherming van internationale betrekkingen. De belastingplichtige vocht deze beslissing evenwel aan, waarna de Raad van State oordeelde dat de Administratie de weigering niet voldoende had gemotiveerd. De Raad van State benadrukte dat ook interne correspondentie tussen Belgische en buitenlandse autoriteiten onder de reikwijdte van de WOB valt en in principe openbaar moet zijn. In onderhavig geval had de Administratie echter niet aangetoond dat openbaarmaking van deze documenten daadwerkelijk schade zou toebrengen aan de internationale betrekkingen van België. Zij had nagelaten een concrete belangenafweging te maken waarin werd getoetst of het belang van de internationale betrekkingen zwaarder woog dan het belang van openbaarheid van bestuur. De Raad van State vernietigde daarom de beslissing van de Administratie op grond van een onbevredigende motivering.

Hoewel dit arrest van de Raad van State aanvankelijk een

overwinning leek voor de belastingplichtige, was de zaak niet afgerond. De Raad van State beoordeelt immers enkel de wettigheid van de administratieve beslissing, maar kan zelf ten gronde niet in de plaats treden van de bevoegde administratieve overheid en actief het inzagerecht toekennen. De fiscale Administratie nam na de vernietiging een nieuwe beslissing, waarbij zij wederom toegang tot het MAP-dossier weigerde, maar ditmaal met een meer uitgebreide motivering. Zij verwees in haar nieuwe beslissing naar twee brieven van de Britse belastingdienst, waarin deze expliciet had aangegeven dat zij de vertrouwelijkheid wenste te behouden van de uitgewisselde documenten. De fiscale Administratie concludeerde daaruit dat het belang van het behoud van internationale betrekkingen in dit geval effectief zwaarder woog dan het recht van de belastingplichtige op inzage.

De Raad van State werd opnieuw gevraagd om de zaak te beoordelen en oordeelde ditmaal dat de fiscale Administratie de uitzonderingsgrond wél correct had toegepast (7 juli 2022, nr. 254.235 en 23 juni 2023, nr. 256.923). De Administratie had aangetoond dat verdere samenwerking met de Britse autoriteiten onder druk zou komen te staan als de documenten tegen hun wens in zouden worden vrijgegeven. Bovendien had de belastingplichtige eerder al in het Verenigd Koninkrijk om inzage gevraagd in dezelfde documenten, maar ook daar was zijn verzoek geweigerd. De nieuwe motivering van de fiscale Administratie werd door de Raad van State ditmaal als toereikend en rechtmatig beschouwd, zodat de weigeringsbeslissing behouden kon blijven.

Ondanks de hernieuwde beslissing van de fiscale Administratie bleef de belastingplichtige zich verzetten tegen het feit dat hij geen toegang kreeg tot het MAP-dossier. Hij startte daarop een burgerlijke procedure, waarin hij in hooforde een schadevergoeding vorderde. De belastingplichtige stelde dat de fiscale Administratie een fout had begaan door haar inspanningsverbintenis in het kader van de MAP niet naar behoren uit te voeren. Daarnaast claimde hij verlies van kans en schade door het onrechtmatig achterhouden van documenten die essentieel zouden zijn voor zijn verdediging. Om deze fout te bewijzen, verzocht de belastingplichtige de burgerlijke rechter de overlegging van alle stukken uit het MAP-dossier te bevelen op grond van de artikelen 871 en 877 van het Gerechtelijk Wetboek. Deze artikelen geven de rechter de bevoegdheid partijen te dwingen relevante documenten in een gerechtelijke procedure te overleggen.

Zowel in eerste aanleg als in beroep werd het verzoek van de belastingplichtige evenwel afgewezen. Het hof stelde namelijk vast dat de belastingplichtige niet aannemelijk had gemaakt dat er documenten in het MAP-dossier aanwezig waren die een fout van de fiscale Administratie konden aantonen. Het hof wees er bovendien op dat de Raad van State reeds had geoordeeld dat de beslissing omtrent het niet overleggen van de documenten, wettig was. Bij gebrek aan bewijs van enige fout of schade werd de vordering tot schadevergoeding dan ook afgewezen.

Kortom, juridisch is het niet evident de fiscus te dwingen tot openbaarheid. Gelukkig zijn er ook gepubliceerde beslissingen waarbij de fiscale rechter wél de voorlegging van het MAP-dossier beveelt. Zo veroordeelde de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, de fiscale Administratie tot het bijbrengen van de nodige stukken, in een zaak waarin een belastingplichtige aanvankelijk de toegang tot zijn dossier werd geweigerd op basis van de bescherming van internationale betrekkingen. In tegenstelling tot de Belgisch-Engelse zaak overwoog de rechtbank dat het niet verlenen van toegang in dit concrete geval in strijd was met het beginsel van wapengelijkheid.

Bij onderling overleg mogen lidstaten vragen om lopende juridische procedures te stoppen

Op 13 juni 2024 heeft het Hof van Justitie van de EU het verzoek van de Belgische rechter voor een prejudiciële beslissing niet-ontvankelijk verklaart. Het Hof merkt daarbij op dat de Belgische rechter op geen enkele wijze de concrete redenen uiteenzet die hem ertoe hebben gebracht uitleggingsvragen over (onder meer) art. 19 VEU (Verdrag betreffende de Europese Unie) te stellen.

De kwestie in deze zaak (C-380/23) ging over een Belg die in Frankrijk woont in de grensstreek met België. Hij werkte ook in deze grensstreek, maar dan in België. In zijn aangiften voor de jaren 2008-2014 claimde hij toepassing van de specifieke grensarbeidersregeling (art. 24 van het Belgisch-Franse dubbelbelastingverdrag) die het fiscale heffingsrecht toewijst aan de woonstaat, waarop Frankrijk de Belgische inkomsten in de heffing betrok.

De Belgische fiscus stelde echter dat de belanghebbende ten onrechte de specifieke grensarbeidersregeling had geclaimd. Volgens de Belgische fiscus was de permanente verblijfplaats van belanghebbende namelijk in België gelegen. Belanghebbende was het daar niet mee eens en vorderde schadevergoeding van België. Daarnaast verzocht hij om een onderlinge overlegprocedure.

Frankrijk en België werden het er vervolgens over eens dat de Belgische belastingheffing over de inkomsten rechtmatig was en verzochten belanghebbende daarom om afstand te doen van zijn parallel lopende beroepsprocedure voor de Belgische rechtbank. De Belgische rechter stelde daarop prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de EU, meer in het bijzonder wou de rechter weten of de fiscus de voorwaarde mag stellen dat belanghebbende onvoorwaardelijk afstand zou doen van zijn beroepsprocedure in België.

Het Hof van Justitie van de EU verklaart het verzoek van de Belgische rechter voor een prejudiciële beslissing echter niet-ontvankelijk. Het Hof merkt op dat de Belgische rechter op geen enkele wijze de concrete redenen uiteenzet die hem ertoe hebben gebracht uitleggingsvragen over (onder meer) art. 19 VEU te stellen. Met name is volgens het Hof onduidelijk waarom het stellen van voorwaarden, in casu het intrekken van het beroep, om te kunnen profiteren van de uitkomst van de minnelijke procedure in strijd zou

Nederlandse belastingdienst wint prijs met oplossing voor dubbele belasting

Als burgers of bedrijven geconfronteerd worden met dubbele belastingheffing over hetzelfde inkomen, kunnen zij verzoeken om een MAP procedure. MAP staat voor Mutual Agreement Procedure en betekent dat landen gezamenlijk een oplossing zoeken om deze dubbele heffing op te heffen.

Binnen de Nederlandse belastingdienst wordt dit gecoördineerd door het MAP-team. Op 15 november 2024 werden tijdens de plenaire vergadering van de FTA (forum on tax administration) de jaarlijkse MAP Awards uitgereikt.

Het MAP-team van de Nederlandse belastingdienst werd geprezen met twee awards, namelijk voor 'Best Average Time, Transfer Pricing Cases' en 'Best Caseload Management, Large Inventory'.

Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag en exploitatie van schepen

De Nederlandse Kennisgroep IBR IB niet-winst/LB/PH-aanslag stelt dat voor de toepassing van artikel 15 lid 3 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag uit 2001 geen nadere voorwaarden worden gesteld aan de exploitatie van een schip. Dit artikel stelt dat in afwijking van de bepalingen onder artikel 15 lid 1 en 2, de beloningen door een werknemer verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, binnenschip of luchtvaartuig, slechts belastbaar zijn in de verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding is gelegen van de onderneming die dat schip, binnenschip of luchtvaartuig exploiteert.

Een Belgische onderneming heeft verschillende schepen die in Nederland worden ingezet voor het uitbaggeren van wateren. Ook worden schepen ingezet voor het zowel binnen Nederland als van Nederland naar België afvoeren van opgebaggerd materiaal.

De vraag rijst of op het uitbaggeren en de bijkomende werkzaamheden, zoals het afvoeren van het opgebaggerde materiaal, artikel 15 lid 3 van het dubbelbelastingverdrag van toepassing is. De kennisgroep beantwoordt de vraag bevestigend. De toevoeging 'internationaal verkeer' ontbreekt in artikel 15 lid 3 van het dubbelbelastingverdrag. Deze verdragsbepaling geldt daarom voor zowel de werkzaamheden met betrekking tot het uitbaggeren van de wateren in Nederland als het afvoeren van het opgebaggerde materiaal binnen Nederland dan wel van Nederland naar België.

Voor de toepassing van artikel 8 van het dubbelbelastingverdrag (Winst uit zeevaart, binnenvaart of luchtvaart) moet wel sprake zijn van 'exploitatie in internationaal verkeer'.

Ontbreken inkomensverklaring staat kwalificerende buitenlandse belastingplicht in de weg

Op 5 augustus 2024 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in een zaak (BRE – 23/2583 en 23/2584) aangaande de positie als fiscaal kwalificerend buitenlandse belastingplichtige in het kader van het recht op de aftrekpost voor de Belgische eigen woning.

Belanghebbende hield aandelen in diverse Nederlandse vennootschappen. Via een van deze vennootschappen (vennootschap A) trad hij toe als partner van een andere vennootschap (vennootschap B). Naar aanleiding van een onderzoek bij onder andere deze laatste vennootschap legde de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst IB-aanslagen 2016 en 2017 op aan belanghebbende.

In geschil kwam de hoogte van het gebruikelijk loon, of belanghebbende een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige was en of de hypotheekrente op de Belgische eigen woning aftrekbaar was. Daarnaast kwam in geschil of de inspecteur de toename van de rekening-courantschuld terecht als uitdeling had aangemerkt.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt nu dat de inspecteur belanghebbende terecht niet heeft aangemerkt als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige. De aftrekpost voor de Belgische eigen woning werd dan ook terecht gecorrigeerd. Volgens de rechtbank voldeed belanghebbende niet aan de vereisten voor kwalificerende buitenlandse belastingplicht, omdat hij geen inkomensverklaring van de belastingautoriteit van zijn woonland (België) had verstrekt.

Verder merkt de rechtbank nog op dat belanghebbende nauwelijks informatie verstreekte over zijn woonplaats, zijn inkomen en zijn gezinssituatie. De schatting van het inkomen acht de rechtbank dan ook redelijk, ook ten aanzien van het inkomen uit aanmerkelijk belang. Voor het gebruikelijk loon geldt dat de inspecteur daarover afspraken maakte met vennootschap B voor alle partners. De rechtbank gaat voorbij aan diverse stellingen van belanghebbende, omdat die niet zijn onderbouwd. De aanslagen blijven dan ook in stand, alleen de verzuimboete voor het jaar 2017 wordt vernietigd.

Hof van Justitie van de EU bevestigt meldingsplicht intermediairs

Het Hof van Justitie van de EU heeft op 29 juli 2024 geoordeeld (C623/22) dat een meldingsplicht voor intermediairs, die voortvloeit uit een Europese richtlijn, een gerechtvaardigde inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven vormt.

De Richtlijn 2011/16/EU schrijft voor dat elke intermediair die betrokken is bij grensoverschrijdende mogelijk agressieve fiscale constructies, die constructies moet melden bij de bevoegde belastingautoriteiten. Is er geen intermediair, dan geldt deze meldingsplicht voor de belastingplichtige zelf. In 2020 hebben een aantal organisaties van advocaten en fiscalisten en enkele balies een beroepsprocedure gestart bij het Belgisch Grondwettelijk Hof. Ze menen immers dat de Belgische wet tot omzetting van de richtlijn moet worden vernietigd. Hun motivering is dat de richtlijn botst met een aantal bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en een aantal algemene beginselen van het Unierecht. Het Belgisch Grondwettelijk Hof heeft daarop prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de EU.

Het Hof begint met de vaststelling dat het feit dat de richtlijn de meldingsplicht niet beperkt tot de vennootschapsbelasting, op zich geen afbreuk doet aan de geldigheid van deze richtlijn in het licht van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie. Een eventuele mindere mate van nauwkeurigheid en duidelijkheid van de terminologie die men hanteert in de door het Hof te onderzoeken bepalingen van de richtlijn doet niet af aan de geldigheid ervan in het licht van de beginselen van rechtszekerheid en legaliteit inzake straffen. Verder oordeelt het Hof dat de uit de meldingsplicht resulterende inmenging in het privéleven van de intermediair en de belastingplichtige voldoen-

de nauwkeurig is omschreven.

In een eerder arrest heeft het Hof geoordeeld dat de aan een van de meldingsplicht ontheven advocaat opgelegde verplichting om andere bij de fiscale constructie betrokken intermediairs in kennis te stellen van hun eigen meldingsplichten strijdig is met dat beroepsgeheim. Nu verduidelijkt het Hof dat dit eerdere arrest alleen geldt ten aanzien van advocaten in de zin van de richtlijn ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven. Andere beroepsbeoefenaren die eventueel gerechtigd zijn om de vertegenwoordiging in rechte te verzekeren, kunnen zich niet beroepen op dat arrest. De vertrouwelijkheid van de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt geniet namelijk een zeer specifieke bescherming. Deze bescherming houdt verband met de bijzondere positie van de advocaat binnen de rechterlijke organisatie van de lidstaten.

Ten slotte gaat het Hof in op de meldingsplicht die rust op intermediairs aan wie geen ontheffing van deze verplichting vanwege hun beroepsgeheim is te verlenen. Voor hen en voor de belastingplichtige vormt de meldingsplicht een evenredige en gerechtvaardigde inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven.

Waar loopt het mis bij de Nederlandse belastingdienst buitenland?

De afgelopen jaren leek het aantal klachten over de Nederlandse belastingdienst die instaat voor het verwerken van fiscale aangiften van niet-inwoners, langzaam af te nemen. Helaas moeten buitenlands belastingplichtigen, waaronder inwoners van België, inmiddels weer vaststellen dat flink wat zand in de motor van de dienst lijkt te zitten.

Zo kan worden vastgesteld dat meerdere belastingaangiften van belastingplichtigen, simpelweg verloren blijken te zijn gegaan. In de praktijk komt immers naar voren dat aangiften vanaf inkomstenjaar 2020 en later, die leiden tot een (soms forse) teruggaaf voor de belastingplichtigen, maar niet leiden tot het opleggen van een aanslag en de daaruit voortvloeiende teruggaaf.

Het Nederlands-Belgisch Centrum ontving hierover meerdere klachten, zeker omdat de belastingplichtigen die bewijsbaar de aangifte hadden ingediend via een intermediair, na contact name met de belastingdienst moesten vaststellen dat de aangifte niet kon worden teruggevonden. In eerste instantie gaat de belastingplichtige dan twijfelen aan de intermediair, maar die kon in alle gevallen bewijzen dat de aangifte elektronisch werd ingediend en een ontvangstbevestiging werd ontvangen.

Het Nederlands-Belgisch Centrum nam daarop het heft in handen en contacteerde de belastingdienst telefonisch. En inderdaad, de aangiften konden niet worden teruggevonden. Wanneer over hetzelfde dossier een zesde (!) maal telefonisch contact werd genomen met de belastingdienst en ook voor de zesde maal een andere functionaris van de belastingdienst een en ander ging uitzoeken, bleek de aangifte plots toch nog teruggevonden te worden. Desgevraagd naar hoe en waar dan een en ander fout loopt, blijft de belastingdienst tot op heden het antwoord schuldig. Voor zover de aangifte echt niet boven water komt, wordt simpelweg aanbevolen de aangifte dan nog een keer opnieuw in te dienen...

De eeuwige discussie omtrent correcte dagentelling tax split

Op 16 augustus 2024 heeft de Advocaat-Generaal (A-G) Pauwels van de Nederlandse Hoge Raad geconcludeerd in een zaak (23/04063) aangaande de wijze waarop de fiscale heffingsbevoegdheid moet worden verdeeld wanneer een werknemer in meerdere landen werkzaamheden verricht. Meer in het bijzonder lag ter discussie of teller en noemer van de dagenbreuk alleen uit hele dagen kunnen bestaan. A-G Pauwels is nu van mening dat teller en noemer van de dagenbreuk ook uit halve dagen kunnen bestaan.

In deze zaak betrof het een man die inwoner is van Nederland en in dienstbetrekking staat tot een in het buitenland gevestigde werkgever. In geschil voor toepassing van het dubbelbelastingverdrag kwam, hoe voor de teller van de zogenoemde dagenbreuk moet worden omgegaan met reisdagen. De inspecteur had elk van de reisdagen voor de helft in aanmerking genomen in de teller. De dagenbreuk is een methode die wordt gebruikt om te bepalen welk deel van het inkomen van een werknemer aan een bepaalde staat moet worden toegerekend voor belastingdoeleinden. Dit is vooral relevant bij grensoverschrijdende arbeid, waar een werknemer in meerdere landen werkt en er belastingverdragen zijn om dubbele belasting te voorkomen.

De dagenbreuk bestaat uit een teller en een noemer: De teller is het aantal dagen waarop daadwerkelijk in de werkstaat is gewerkt. De noemer is het totale aantal werkdagen in een jaar, verminderd met de dagen waarop niet gewerkt hoeft te worden, zoals weekenden, vakantiedagen en feestdagen. De uitkomst vermenigvuldigd met het totale inkomen is het inkomen dat aan het desbetreffende buitenland moet worden toegerekend.

Hof Amsterdam oordeelde al dat de reisdagen volledig in de teller moeten worden meegenomen. Een dag waarop voor de dienstbetrekking is gereisd vanuit het land van de werkgever, is naar het oordeel van het hof een (hele) dag waarop is gewerkt. Het hof baseert die opvatting op een eerder arrest van de Hoge Raad van 23 september 2005 en meent dat het uitgaan van (hele) dagen ook spoort met een bepaalde zinsnede in dat arrest.

Echter, A-G Pauwels is van mening dat het cassatieberoep van de staatssecretaris gegrond is. Er is geen rechtsregel die zich ertegen verzet dat het aantal dagen in de teller of in de noemer van de dagenbreuk wordt uitgedrukt in een niet-geheel getal. Anders dan waarvan het hof (kennelijk) was uitgegaan, vloeit het tegendeel niet voort uit het arrest van de Hoge Raad van 23 september 2005. Dat zowel de noemer als de teller kan zijn opgebouwd uit niet-hele (werk)dagen vindt immers dan weer steun in een arrest van de Hoge Raad van 17 december 1997. Verder geldt volgens de A-G voor een reisdag niet een specifieke regel voor toepassing van de dagenbreuk die afwijkt van het uitgangspunt daarbij dat in de teller van de breuk ter zake van een werkdag niet een groter deel van de dag in aanmerking wordt genomen dan het deel waarin de dienstbetrekking in de werkstaat is uitgeoefend.

Gelet op bovenstaande adviseert de A-G de Hoge Raad om het cassatieberoep van de staatssecretaris gegrond te verklaren.

Fiscale hoofdverblijfplaats in relatie tot fiscaal heffingsrecht Nederland

Hof 's-Hertogenbosch heeft op 10 juli 2024 uitspraak gedaan in een zaak (22/1088) omtrent de fiscale hoofdverblijfplaats van een belanghebbende en het daaruit voortvloeiende fiscale heffingsrecht.

Belanghebbende in deze zaak werkte sinds 2012 als bestuurder voor een Nederlandse vennootschap. Daarnaast had hij een arbeidsovereenkomst met een dochtervennootschap van deze vennootschap, voor zijn werkzaamheden als CFO (chief financial officer) van het concern.

Aan belanghebbende werden RSU's (Restricted Stock Units) toegekend. Medio 2012 werd hij benoemd als lid van de Raad van Bestuur, in het kader van een overeenkomst van opdracht, en huurde hij een appartement in het buitenland. In verband met de verplaatsing van het hoofdkantoor naar Nederland, verhuisde hij op 18 april 2016 weer naar Nederland.

Over 2016 diende hij een IB-aangifte in naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van 865.000 euro voor de periode van 18 april tot 31 december 2016. De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst corrigeerde de aangifte en stelde daarbij uiteindelijk dat belanghebbende niet slechts vanaf 18 april 2016 aan te merken was als inwoner van Nederland, maar het gehele jaar 2016 inwoner van Nederland was.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelde in eerste aanleg dat belanghebbende in 2016 niet het gehele jaar als inwoner van Nederland was aan te merken. Voor zijn verhuizing naar Nederland werkte en woonde hij namelijk in de buitenlandse vestigingsplaats van de vennootschap.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt evenwel nu dat belanghebbende in 2016 naar nationaal recht wel degelijk in Nederland woonde. Volgens het hof had belanghebbende in de periode voor zijn verhuizing naar Nederland, van 1 januari 2016 tot 17 april 2016, namelijk al een duurzame band van persoonlijke aard met Nederland. Daarbij is van belang dat belanghebbende in die periode over een woning in Nederland beschikte, en dat die woning in die periode niet meer was verhuurd. Ook is van belang dat belanghebbende zijn pogingen om de woning te verhuren had gestaakt naar aanleiding van het besluit in 2015 om het hoofdkantoor van de vennootschap vanuit het buitenland te verplaatsen naar Nederland. Verder neemt het hof nog mee dat belanghebbende, naast zijn Nederlandse nationaliteit, in die periode met grote regelmaat in Nederland verbleef. Het hof oordeelt dan ook dat in deze het gelijk toekomt aan de inspecteur.

Heffingskortingen terecht tijdsevenredig verminderd bij immigratie

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 23 juli 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE 23/3637) over tijdsevenredige vermindering van de algemene heffingskorting en de arbeidskorting bij een naar Nederland geëmigreerde belanghebbende.

De belanghebbende immigreerde in september 2020 naar Nederland en gaf in haar aangifte IB/PH 2020 een verzamelinkomen aan van 7.287 euro op. De inspecteur legde een aanslag op van 938 euro. Dit is een aanslag inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen van 2.720 euro verminderd met de bedragen van heffingskorting en arbeidskorting waar belanghebbende tijdsevenredig recht op had.

Belanghebbende was het daar niet mee eens en meende aanspraak te kunnen maken op de gehele algemene heffingskorting en arbeidskorting. In beroep kwam in geschil of de inspecteur de heffingskortingen al dan niet tot het juiste bedrag had vastgesteld.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt nu dat de inspecteur de algemene heffingskorting en de arbeidskorting terecht en naar de juiste bedragen tijdsevenredig heeft verminderd naar rato van de periode dat belanghebbende een binnenlandse belastingplichtige was in Nederland. Het beroep van belanghebbende is dan ook ongegrond.

Door uiteenlopende woonplaatskeuze van echtelieden is woning in Nederland niet aan te merken als eigen woning

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 18 juli 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE 23/3549 t/m 23/3551) omtrent de kwalificatie als fiscale hoofdverblijfplaats van een woning in Nederland van een niet in Nederland wonende belanghebbende.

Deze belanghebbende woont in Luxemburg en wordt in Nederland niet aangemerkt als zogenoemd kwalificerende buitenlands belastingplichtige. Zijn vrouw, woont op haar beurt in de aan hem toebehorende woning in Nederland. Omdat belanghebbende geen inwoner van Nederland is en geen kwalificerende buitenlandse belastingplichtige wordt hij niet als fiscaal partner aangemerkt.

In geschil kwam of de Nederlandse woning toch als een eigen woning van belanghebbende kan worden aangemerkt.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt daarover nu dat de Nederlandse woning van belanghebbende niet als zijn eigen woning kan worden aangemerkt. Nu hij in Luxemburg woont kan de woning alleen als eigen woning worden aangemerkt als hij gebruik kan maken van het keuzerecht van art. 3.111 lid 8 Wet IB 2001. Dit is niet echter mogelijk omdat hij en zijn vrouw door de uiteenlopende woonstkeuze niet als fiscale partners kunnen worden aangemerkt.

Het onderscheid dat tussen binnenlands en buitenlands belastingplichtigen wordt gemaakt is volgens de rechtbank ook niet in strijd met het EU-recht. Ten aanzien van het rendement merkt de rechtbank op dat het fictief rendement niet hoger is dan het werkelijk genoten rendement. Bij de vaststelling van het werkelijk genoten rendement moet gezien de recente jurisprudentie van de Hoge Raad namelijk ook rekening worden gehouden met positieve en negatieve waardeveranderingen van de vermogensbestanddelen. Het gelijk is daarom aan de inspecteur.

Fiscaal inwonerschap Nederland door economische betrekkingen en regelmatig verblijf

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 7 november 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE – 23/9743) in het licht van inwonerschap op grond van het Nederlands-Duits dubbelbelastingverdrag.

Het betrof in deze zaak een vrouw die aan inwoner is van Duitsland en samen met haar echtgenoot in 2016 via verschillende vennootschappen een recreatiepark beheerde in Nederland. Omdat belanghebbende geen aangifte IB/PH 2016 deed, legde de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst een ambtshalve aanslag op.

In 2023 overleed belanghebbende. Haar echtgenoot maakte bezwaar tegen de ambtshalve aanslag, maar deed dit na verstrijken van de bezwaartermijn. De inspecteur vatte het bezwaar daarom op als een verzoek om ambtshalve vermindering en honoreerde dit verzoek gedeeltelijk. Daar was de echtgenoot het niet mee eens en in geschil kwam of de echtgenoot het bij het rechte eind had stellende dat zijn overleden echtgenote niet als inwoner van Nederland mocht worden aangemerkt.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt daarop nu dat de overleden belanghebbende voor de toepassing van het Nederlands-Duits dubbelbelastingverdrag wél als inwoner van Nederland moet worden aangemerkt. De rechtbank oordeelt immers dat de persoonlijke betrekkingen met Duitsland van onvoldoende gewicht zijn om anders te oordelen over het middelpunt van de levensbelangen in Nederland. Belanghebbende gaf – in het kader van de op haar rustende verzwaarde bewijslast – ook geen inzicht in het geheel van de feitelijke omstandigheden door enkel selectief stukken te overleggen die verband houden met het verblijf in Duitsland.

De rechter is dan ook van mening dat de economische betrekkingen duidelijk naar Nederland verwijzen, omdat belanghebbende aldaar een groot deel van haar werkzaamheden heeft verricht voor het recreatiepark. Ook verklaarde de echtgenoot dat belanghebbende samen met hem zo'n drie dagen per week in Nederland verbleef.

De rechtbank oordeelt verder dat de inspecteur een redelijke schatting heeft gemaakt van het gebruikelijk loon, maar vernietigt de verzuimboete vanwege het overlijden van belanghebbende.

Beschikking ‘Niet in Nederland belastbaar inkomen (NiNbi)’ zorgt al te vaak voor verwarring

Wie in België woont en bijvoorbeeld een pensioen uit Nederland geniet, dient jaarlijks een zogenoemde Opgaaf Wereldinkomen in te dienen bij de Nederlandse belastingdienst. Daarop volgt dan een Beschikking Niet in Nederland belastbaar inkomen, oftewel NiNbi. Veel mensen weten zich evenwel geen raad met het begrip Niet in Nederland belastbaar inkomen en wat daarmee samenhangt. Vaak staat op de NiNbi-beschikking enerzijds het wereldinkomen vermeld en anderzijds het in Nederland belastbaar inkomen. Vooral dit laatste zorgt dan voor verwarring, omdat dit inkomen doorgaans niet in Nederland belastbaar is, doch zo door de Nederlandse belastingdienst wordt benoemd om (sociale) bijdragen aan het CAK vast te stellen en om te bepalen of aanspraak kan worden gemaakt op de Ouderenkorting. Hieronder volgt een korte toelichting.

Toeslagen

Als iemand een aanvraag voor een toeslag indient, moet deze bij de aanvraag een schatting van zijn inkomen maken. Bij het toekennen van een toeslag is namelijk de draagkracht van de aanvrager en diens eventuele toeslagpartner - dat zijn de belanghebbenden - van belang.

Definitieve berekening toeslaginkomen

De Belastingdienst/Toeslagen bepaalt het jaar volgend op het toeslagjaar het exacte inkomen door te kijken naar de gegevens die bij de belastingdienst bekend zijn. Men kijkt dan of er een aangifte inkomstenbelasting is gedaan en haalt daar het verzamelinkomen uit. Doet de toeslagaanvrager en/of zijn partner geen aangifte, dan kijkt men of de werkgever, dan wel de uitkerende instantie, een jaaropgave heeft ingediend bij de belastingdienst en dan worden die gegevens gebruikt. Die gegevens noemt de belastingdienst ‘loon’. Maar voor buitenlands belastingplichtigen en voor binnenlands belastingplichtigen die vrijgesteld inkomen hebben op grond van een internationale of interregionale regeling, zijn die gegevens niet compleet. Zij hebben - veelal - een Niet in Nederland belastbaar inkomen (NiNbi).

Belastingdienst Buitenland/team NiNbi

Een belangrijk onderdeel voor het bepalen van de draagkracht is dus het NiNbi. Daarom vraagt de Belastingdienst/Toeslagen aan Belastingdienst/kantoor Buitenland/team NiNbi om voor die buitenlands belastingplichtigen en voor binnenlands belastingplichtigen - die vrijgesteld inkomen hebben op grond van een internationale of interregionale regeling - het NiNbi bij beschikking vast te stellen.

Centraal Administratiekantoor (CAK)

Dit NiNbi wordt niet alleen voor Belastingdienst/Toeslagen vastgesteld. Ook voor het CAK vraagt men bij team NiNbi inkomensgegevens op van zogenoemde verdragsgerechtigden. Dat zijn mensen die een inkomensafhankelijke bijdrage verschuldigd zijn aan het CAK.

Opgaaf Wereldinkomen

Team NiNbi stuurt aan de belanghebbenden - de toeslagaanvrager, de toeslagpartner en de verdragsgerechtigden - het formulier Opgaaf Wereldinkomen. Hierop moet de belanghebbende zijn eigen hele wereldinkomen vermelden volgens de regels voor binnenlands belastingplichtigen in de Wet Inkomstenbelasting 2001. Met wereldinkomen bedoelt de belastingdienst het wereldwijd genoten inkomen vanuit Nederland en alle andere landen samen. Men mag ook de wereldwijd gemaakte aftrekposten vermelden. Het formulier moet aan de Belastingdienst/Buitenland worden teruggezonden.

Berekening

De Belastingdienst/Buitenland/team NiNbi berekent het NiNbi aan de hand van het formulier Opgaaf Wereldinkomen en de bij de belastingdienst bekende gegevens. Afhankelijk van de situatie kan het NiNbi positief of negatief zijn, of zelfs nul. De belanghebbende krijgt hiervan een beschikking en de gegevens worden doorgegeven aan Belastingdienst/Toeslagen en/of aan het CAK, die deze gegevens weer verrijken met andere gegevens. Toeslagen bepaalt zodoende het toetsingsinkomen voor de draagkracht en stuurt de belanghebbende een definitieve afrekening. Het CAK berekent op basis van de gegevens het bijdrageinkomen en de daarbij behorende verdragsbijdrage.

De beschikking

Op de NiNbi-beschikking, die de belanghebbende ontvangt en die op grond van artikel 8a van de Wet inkomensafhankelijke regelingen wordt vastgesteld door de Belastingdienst/kantoor/Buitenland, wordt eerst een opsomming gegeven van het ‘wereldinkomen’, oftewel een totaal van alle wereldwijd ontvangen inkomsten uit Nederland én uit de rest van de wereld. De eventuele aftrekposten worden daarop in mindering gebracht. Van dit wereldinkomen wordt dan weer het toegepast binnenlands inkomen (het ‘verzamelinkomen’ of, als dat niet is vastgesteld, het ‘loon’) afgetrokken, waarna het NiNbi overblijft.

Functie van de NiNbi-beschikking

De NiNbi-beschikking is géén aanslag voor de inkomstenbelasting of welke belasting dan ook. Het is slechts een hulpmiddel om het zuivere wereldinkomen te bepalen zodat de Belastingdienst/Toeslagen de juiste hoogte van de toeslag kan berekenen. Het CAK kan hiermee de juiste bijdrage voor de Zorgverzekeringswet vaststellen.

Wél aangifte inkomstenbelasting

Het verzamelinkomen is een term uit de wet Inkomstenbelasting 2001. Op de NiNbi-beschikking wordt met dit bedrag rekening gehouden als de belanghebbende in Nederland aangifte heeft gedaan voor de inkomstenbelasting. Het verzamelinkomen is het gezamenlijke bedrag van het inkomen uit werk en woning (minus de persoonsgebonden aftrek), het inkomen uit aanmerkelijk belang én het belastbare inkomen uit sparen en beleggen.

Geen aangifte inkomstenbelasting

Voor de belanghebbende die géén aangifte inkomstenbelasting doet, wordt op de NiNbi-beschikking het ‘loon’ uit Nederland op het wereldinkomen in mindering gebracht. Het begrip ‘loon’ is afkomstig uit de wet Loonbelasting. Loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking of een vroegere dienstbe-

trekking wordt genoten. Op grond van die wet is dat 'loon' in Nederland belastbaar, maar dat neemt niet weg dat de feitelijke heffing van belasting op grond van een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting aan een ander land kan zijn toegewezen. De Nederlandse belastingdienst brengt dit loon uit Nederland in mindering op het wereldinkomen, omdat zij slechts het niet in Nederland belastbaar inkomen moeten doorgeven aan Belastingdienst/Toeslagen en het CAK. Deze diensten tellen het 'loon' dan weer bij het door de belastingdienst vastgestelde NiNbi en hebben zodoende weer het volledige wereldinkomen.

Bezwaar

Of iemand recht heeft op een toeslag en, zo ja, hoe hoog die toeslag is, wordt bepaald door de Belastingdienst/Toeslagen. Of iemand een bijdrage verschuldigd is voor de Zorgverzekeringswet en zo ja, tot welk bedrag, wordt bepaald door het CAK. Beide instellingen maken gebruik van het door de Belastingdienst/kantoor Buitenland/team NiNbi vastgestelde Niet in Nederland belastbaar inkomen. Als een belangheb-

bende het niet eens is met de hoogte van dit NiNbi, kan die een bezwaarschrift indienen bij Belastingdienst/kantoor Buitenland - Afdeling NiNbi - Postbus 2865 te 6401 DJ Heerlen

NiNbi-beschikking voor Nederlandse pensioenuitkering

Op 19 september 2024 heeft Rechtbank Den Haag uitspraak gedaan in een zaak (AWB-23/7346) aangaande het al dan niet terecht vaststellen van een NiNbi-beschikking voor een in België wonende belanghebbende.

Belanghebbende in deze zaak heeft de Nederlandse nationaliteit en woonde in 2020 tot 1 juli in België en vanaf 1 juli in Nederland. Hij ontving een Nederlandse AOW-uitkering en een pensioenuitkering uit een Nederlandse pensioen-BV, waarvan hij 100 procent aandeelhouder was.

De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst gaf een NiNbi-beschikking af, waarbij het wereldinkomen op 50.258 euro en het niet in Nederland belastbaar inkomen op 29.827 euro werd vastgesteld. Belanghebbende was het daarmee niet eens en stelde dat de beschikking ten onrechte was vastgesteld, omdat hij enkel in Nederland had gewerkt.

Rechtbank Den Haag oordeelt evenwel nu dat de NiNbi-beschikking wel degelijk terecht was vastgesteld en verwijst hiervoor naar vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU op grond waarvan personen met pensioenrechten onder de sociale zekerheidsverordeningen vallen, zelfs zonder beroepsactiviteiten. De rechtbank volgt hiermee ook de uitspraak van Hof 's-Hertogenbosch van 23 oktober 2014 inzake de NiNbi-beschikking voor 2006. Het beroep van belanghebbende is dan ook ongegrond.

Geen hypotheekrenteaftrek wegens gebrek aan inzicht in belastbaar gezinsinkomen in Duitsland

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 11 juni 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE 23/2631 en BRE 23/3155) van een inwoner van Duitsland en diens recht op hypotheekrenteaftrek in Nederland.

Belanghebbende woonde in 2019 in Duitsland en had gedurende het gehele jaar een fiscale partner. Vanaf 1 april 2019 was hij werkzaam voor Nederlandse werkgevers. In zijn aangifte IB/PH 2019 claimde hij hypotheekrenteaftrek. De inspecteur merkte belanghebbende evenwel niet aan als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige en verleende daarom geen hypotheekrenteaftrek. Daarnaast merkt de inspecteur belanghebbende ook voor het hele jaar aan als premieplichtige voor de volksverzekeringen. In geschil kwam of belanghebbende kwalificeert als een buitenlandse belastingplichtige en of hij recht heeft op persoonlijke tegemoetkomingen op grond van het Unierecht.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt nu dat het premie-inkomen en het premiedeel van de heffingskortingen moet worden verminderd, omdat belanghebbende eerst premieplichtig was vanaf 1 april 2019. Daarentegen heeft belanghebbende geen recht op hypotheekrenteaftrek, omdat minder dan 90% van zijn inkomen in Nederland is belast. Ook volgens het Unierecht heeft belanghebbende in Nederland geen recht op hypotheekrenteaftrek, omdat hij niet aannemelijk maakt dat Duitsland niet in staat was rekening te houden met zijn persoonlijke- en gezinssituatie.

Duitse Erwerbsminderingsrente aangemerkt als sociaalzekerheidspensioen

Een Erwerbsminderingsrente, die wordt betaald door de Deutsche Rentenversicherung en wordt ontvangen door een inwoner van Nederland, wordt aangemerkt als een sociaalzekerheidspensioen waarop artikel 17 lid 1 en 2 van het Nederlands-Duits dubbelbelastingverdrag van toepassing is. Dat blijkt uit een standpunt van de Kennisgroep IBR IB niet-winst/LB/PH.

De Erwerbsminderingsrente is een pensioen wegens algehele arbeidsongeschiktheid. Het is een wettelijke en verplichte verzekering voor werknemers en bepaalde groepen zelfstandigen. Het recht op de uitkering ontstaat na 78 weken arbeidsongeschiktheid en is vergelijkbaar met de Nederlandse WIA. De Erwerbsminderingsrente is dus geen sociaalzekerheidsuitkering waarop artikel 17 lid 3 van het Nederlands-Duits dubbelbelastingverdrag van toepassing is.

Belgisch Hof van Cassatie wil aanvullende kinderbijslag uit cafetariaplannen

In een recent arrest heeft het Belgisch Hof van Cassatie zich opnieuw negatief uitgesproken over de RSZ-vrijstelling op aanvullende kinderbijslag in het kader van een cafetariaplanning.

Een Belgisch werkgever mag maximaal 50 euro per maand boven op de wettelijke kinderbijslag betalen, terwijl dat bedrag vrijgesteld is van sociaalzekerheidsbijdragen. Dat mag volgens het Hof evenwel niet in het kader van een zogenoemd cafetariaplanning met als doel aan loonoptimalisatie te doen.

Het Hof van Cassatie en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) spraken zich al eerder uit tegen die vrijstelling wanneer de aanvulling toegekend wordt ter compensatie voor een loonsverlaging of in het kader van loonoptimalisatie. Die principes heeft het Hof van Cassatie nu herhaald.

Centrale Raad van Beroep oordeelt over toepasselijk sociaalverzekeringsrecht van zelfstandig ondernemer

Op 2 mei 2024 heeft de Nederlandse Centrale Raad van Beroep uitspraak gedaan in een zaak (23/174 BESLU) omtrent het toepasselijk sociaalverzekeringsrecht voor een inwoner van België.

De zaak betrof een in 2019 in België wonende belanghebbende, die sedert 2017 in België in het bevolkingsregister ingeschreven staat. In de periode daarvoor stond hij in Nederland en België ingeschreven. Op 6 maart 2019 verzocht belanghebbende de Sociale Verzekeringsbank (Svb) om een A1-verklaring af te geven over de jaren 2011 tot en met 2016. Hij stelde dat hij in die periode in Nederland woonde en in verschillende landen binnen en buiten Europa werkzaamheden verrichtte als zelfstandig webdesigner en consultant.

Op 10 juli 2019 stelde het Belgische Rijksinstituut voor Zelfstandigen (RSVZ) vast dat de Belgische wetgeving op belanghebbende van toepassing was. De Svb wees daarop de aanvraag om een A1-verklaring af omdat België, als woonland, bevoegd was om de toepasselijke wetgeving vast te stellen. Belanghebbende was het daarmee niet eens en kwam in beroep bij de Centrale Raad van Beroep

De Centrale Raad van Beroep oordeelt nu dat de Svb terecht geen A1-verklaring aan belanghebbende heeft afgegeven, omdat die ten tijde van de aanvraag in België woonde, zodat het aan België was om de toepasselijke wetgeving vast te stellen, ook voor een situatie in het verleden.

Voorts mocht de Svb volgens de Centrale Raad, op grond van het beginsel van loyale samenwerking, de besluiten van het RSVZ in beginsel als uitgangspunt nemen bij de bepaling of zij het bevoegde orgaan was om een A1-verklaring af te geven. De Svb heeft de conclusie van het RSVZ, namelijk dat belanghebbende in België woonde en werkte, daarom terecht gevolgd. De Svb hoefde dan ook geen verder onderzoek in te stellen en concludeerde terecht dat zij niet bevoegd was om een A1-verklaring af te geven. Het hoger beroep van belanghebbende werd dan ook als ongegrond afgewezen.

Heffingsrecht Nederland over lijfrente-uitkeringen aan Nederbelg blijkt uit loonadministratie

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 19 juli 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE – 23/785, 23/786 en 23/787) aangaande het heffingsrecht over lijfrente-uitkeringen van een Nederbelg.

Belanghebbende emigreerde in 1996 naar België en ontving in 2016, 2017 en 2018 lijfrente-uitkeringen uit Nederland. De lijfrenteverzekering was vóór 1996 opgebouwd. De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst legde (navorderings)aanslagen voor 2016, 2017 en 2018 op, omdat de lijfrente-uitkeringen gefacilieerd opgebouwd werden in Nederland en niet in België werden aangegeven. In geschil kwam of Nederland het heffingsrecht had over de lijfrente-uitkeringen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt daaromtrent nu dat beide partijen niet beschikken over stukken waaruit kan worden afgeleid of en in hoeverre de lijfrenteverzekering fiscaal gefacilieerd werden opgebouwd. De bewijslast ligt bij de inspecteur en hij voert onder andere aan dat uit de renseignementen blijkt dat de lijfrente-uitkeringen zijn opgenomen in de loonadministratie. Deze feiten rechtvaardigen volgens de inspecteur het vermoeden dat in de opbouwfase de omkeerregeling van toepassing is geweest.

De rechtbank acht op basis van wat de inspecteur stelt vervolgens het vermoeden aanwezig dat de ingelegde premies inderdaad aftrekbaar waren en de latere uitkeringen daarom volledig belastbaar zijn. De beroepen van de Nederbelg zijn daarom ongegrond.

nieuwe perspectieven

Deze tijd biedt volop kansen, BDO biedt u de mogelijkheden

In de nieuwe economie doen kansen zich sneller voor dan ooit. BDO helpt u graag om ze te benutten. Dit doen we met een unieke combinatie van (lokale) marktkennis, een internationaal netwerk, persoonlijke dienstverlening en een professionele aanpak. Hiermee laten we u vanuit een andere invalshoek naar uw business kijken. Zodat u de juiste beslissingen kunt nemen om uw organisatie sterker, wendbaarder en succesvoller te maken. Samen komen we tot nieuwe inzichten en nieuwe kansen in uw markt. Samen creëren we nieuwe perspectieven. **Meer weten? Bel (076) 571 49 00 of kijk op bdo.nl**

BDO

CULTUUR

Nederlandse topvioliste Simone Lamsma is ‘focusartiest’ bij het Antwerp Symphony Orchestra

Op 24, 25 en 26 oktober 2024 schitterde Simone Lamsma als ‘focusartiest’ in de Antwerpse Elisabethzaal in twee concerten met werken van Richard Strauss en Alban Berg en een Open Masterclass, waarin ze haar expertise deelde met een volgende generatie violisten. Voorafgaand aan het concert genoten we het voorrecht kort te spreken met Simone Lamsma die stelde verheugd te zijn terug te keren naar de Antwerp Symphony en de fantastische Elisabethzaal.

Ik ben verheugd om terug te keren naar de Antwerp Symphony en de fantastische Elisabethzaal. De Antwerp Symphony is een orkest waar ik al meerdere keren met veel plezier mee heb gespeeld en het is altijd een spannend vooruitzicht om onze relatie te verdiepen door meer repertoire samen te spelen, in dit geval een heel bijzonder en ontroerend werk, het vioolconcert van Berg. Ook de kans krijgen om betrokken te zijn bij jongeren is altijd speciaal voor mij. Jongeren zijn de toekomst en ik hoop dat ik hen kan aanmoedigen op hun pad en hen wat muzikale of levensinzichten kan geven, en mijn ervaringen kan delen met een jongere generatie.

Je bent ook enthousiast over de samenwerking met vaste dirigent Marc Albrecht van het Antwerp Symphony Orchestra

Marc is een ongelooflijke en oprechte muzikant, met een diepe toewijding aan alle muziek die hij dirigeert. Bovendien is hij een zeer ondersteunend en warm persoon! Het is altijd een groot genoegen en inspiratie voor mij om met hem te werken.

Iedereen die je een beetje volgt, zal waarschijnlijk concluderen dat je altijd voorbestemd leek om professioneel met muziek bezig te zijn?

Dat denk ik wel! Vanaf mijn vroegste herinneringen is muziek altijd een heel belangrijk onderdeel van mezelf geweest. Het raakte me vanaf de vroegste leeftijd zo diep en ik voelde me er zo mee verbonden dat het voor mij volkomen duidelijk was en ook zonder enige twijfel dat dit was wat ik mijn leven zou besteden.

Wat is je motto in de context van de ongetwijfeld grote druk die gepaard gaat met een succesvolle internationale carrière als topmuzikant?

Natuurlijk is er veel externe druk, maar ik moet zeggen dat de meeste druk waarschijnlijk van mezelf komt. Het is mijn prioriteit om de muziek en artistieke kwaliteit altijd op de eerste plaats te zetten. Ik wil de muziek die ik speel volledig tot zijn recht laten komen en ik probeer er alles aan te doen om dat te doen.

Er wonen veel Nederlanders in en rond Antwerpen, die present tekenen om mee te doen aan het komende driedaagse evenement. Heb je een specifieke boodschap voor deze Nederlandse Belgen?

Kom vooral langs! Ik kan niet wachten om me nog meer thuis te voelen als hopelijk veel Nederlanders meedoen en we deze prachtige muziek samen kunnen delen. Ik hoop dus ook écht dat er veel Nederlandse Belgen komen!

Simone Lamsma werd geboren in Leeuwarden (1985) en begon met vioolspelen toen ze vijf jaar oud was. Als negenjarige werd ze leerling van Davina van Wely. Ze verhuisde naar het Verenigd Koninkrijk toen ze elf was, om les te krijgen aan Yehudi Menuhin. Ze bleef tot 2003 bij hem studeren aan de Royal Academy of Music in Londen. Vanaf 2004 was ze leerlinge van Maurice Hasson. Als de jongste studente ooit werd ze toegelaten tot het Bachelor of Music-programma van de Royal Academy of Music, waarbij haar een 'full scholarship' werd toegekend. Ze studeerde op haar negentiende af met 'first-class honours' en kreeg daarbij de HRH Princess Alice's Prize toegekend voor 'voorbeeldig studentschap', de Louise Child Prize voor de hoogste prestatie van Bachelor of Music-afgestudeerden en de Roth Prize voor de beste uitslag van een violexamen.

Lamsma maakte haar solodebuut toen ze veertien was met een uitvoering van het eerste vioolconcert van Paganini met het Noord Nederlands Orkest onder leiding van Takuo Yuasa. Sindsdien speelt ze als soliste en in recitals over de hele wereld. Ze werkte met de dirigenten Martyn Brabbins, Sir Andrew Davis, Eri Klas, Sir Neville Marriner, Lord Yehudi Menuhin, Yannick Nézet-Séguin, Jac van Steen, Michel Tabachnik en Jaap van Zweden.

Ze speelde met het Koninklijk Concertgebouworkest, BBC Symphony Orchestra, London Symphony Orchestra, Academy of St. Martin in the Fields, Dallas Symphony Orchestra, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Orchestre National de France, Orchestre de la Suisse Romande, Pools Nationaal Radio-Symfonieorkest, Amsterdam Sinfonietta, Radio Kamer Filharmonie, Concertgebouw Kamerorkest, Radio Filharmonisch Orkest, Radio Symfonie Orkest, Residentie Orkest, Nederlands Philharmonisch Orkest, Noord Nederlands Orkest, Brabants Orkest, Het Gelders Orkest, Limburgs Symfonie Orkest en het Orkest van het Oosten.

Op 30 augustus 2009 trad ze live op in het programma Zomergasten van de VPRO, waarin Jaap van Zweden te gast was. Bijzondere hoogtepunten waren verder een televisie-uitzending door NPS Podium van haar uitvoering van het Eerste vioolconcert van Sjostakovitsj met het Radio Filharmonisch Orkest, gedirigeerd door Jaap van Zweden, en een 40 minuten lange documentaire over Lamsma's leven als musicus. Verder werd ze uitgenodigd om op het Koninginnedagconcert 2011 op te treden met de Radio Kamer Filharmonie onder leiding van Jaap van Zweden. Ze speelde het Vioolconcert van Mendelssohn in aanwezigheid van leden van de koninklijke familie.

In het najaar van 2014 was Lamsma te zien als deskundig jurylid in het programma Het orkest van Nederland op RTL 4, een programma waarbij musici zich via audities konden plaatsen voor een orkest dat eenmalig optrad in het Concertgebouw.

Prijzen en onderscheidingen

- Eerste prijs Nationaal Vioolconcours Oskar Back (2003)
- Eerste prijs Benjamin Britten-international vioolconcours (2004)
- Eerste prijs Chinees internationaal vioolconcours (2005)
- Zilveren medaille Internationaal vioolconcours van Indianapolis (2006)
- VSCD Klassieke Muziekprijs in de categorie Nieuwe Generatie (2010)

Cd-opnamen

In 2006 maakte Lamsma haar eerste opnamen voor het label Naxos, met werk van Edward Elgar, met de Japanse pianiste Yurie Miura. Haar tweede cd voor Naxos is een liveopname van drie vioolconcerten van Louis Spohr met Sinfonia Finlandia onder leiding van Patrick Gallois.

Visser-Neerlandiaprijs voor Herman Van Goethem en Lotte Jensen

De Visser-Neerlandiaprijzen 2024 werden toegekend aan prof. dr. Herman Van Goethem en prof. dr. Lotte Jensen. De prijzen werden uitgereikt op 2 november in het Noordbrabants Museum in Den Bosch. Aan de prijs is een bedrag van 5.000 euro verbonden.

Herman Van Goethem nam in 2024 jaar afscheid als rector van de Universiteit Antwerpen.

Hij kreeg de prijs als beloning voor de manier waarop hij het lot van Joden, Roma en Sinti in de Tweede Wereldoorlog blijvend onder de aandacht bracht en daarmee bijdroeg aan een blijvend bewustzijn in de samenleving van de gruwelijkheden die in deze droevige periode in de geschiedenis hebben plaatsgevonden.

Lotte Jensen is hoogleraar Nederlandse literatuur- en cultuurgeschiedenis aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Zij kreeg de prijs als beloning voor haar blijvende inzet gedurende lange tijd voor de terugkeer van het Nederlands in het hoger onderwijs en haar verzet tegen de verengelsing in de dagelijkse samenleving.

Herman Van Goethem

Samen met Jan Velaers publiceerde Herman Van Goethem in 1994 een vernieuwend boek over de Belgische Koning Leopold III tijdens de Tweede Wereldoorlog (Leopold III. De Koning, het Land, de Oorlog). De basisstelling in dit boek luidt dat de koning verkoos in bezet België te blijven, omdat hij hoopte op een onderhandelde Europese compromisvrede. Hij was daarbij bereid om een Duits overwicht te aanvaarden, in een België onder een Nieuwe Orde.

In 2008-2012 lag Van Goethem aan de basis van de uitbouw van een nieuw Holocaustmuseum in Mechelen, Kazerne Dossin - Memoriaal, museum en documentatiecentrum over Holocaust en Mensenrechten.

In 2019 publiceerde hij '1942, het jaar van de stilte', een boek over de Jodenvervolgung en de bestuurlijke collaboratie in Antwerpen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het is de neerslag van veertien jaar onderzoek. De analyse vertrekt vanuit de aanwezigheidspolitiek, zoals die werd vastgelegd in de Conventie van Den Haag in 1907. Volgens de auteur biedt het in 1940-1942 bestaande perspectief van een onderhandelde vrede en een spoedige afloop van de oorlog, een beter inzicht in de evolutie die zich in die jaren in bezet Europa afspeelde. Deze stelling sluit aan bij zijn eerder onderzoek over Leopold III en over de Belgische ministers in 1940-1944. De publicatie van dit boek verwekte veel ophef, omdat voor het eerst duidelijk werd dat het Antwerpse stadsbestuur tijdens de bezetting actief had meegewerkt aan de voorbereiding van de Jodenrazzia's in de zomer van 1942. Dat geldt in het bijzonder voor oorlogsburgemeester Leo Delwaide, die na de oorlog weer in het stadsbestuur actief was geweest, onder meer als havenscheper. Kort na de publicatie van het boek werd in de haven, op voorstel van Antwerps burgemeester Bart De Wever, de naam Delwaidedok veranderd in Bevrijdingsdok.

In 2023 werd Van Goethem voorzitter van het Hannah Arendt Instituut.

Lotte Jensen

Lotte Jensen werd geboren in Denemarken en treedt regelmatig in de publiciteit met boeken over het ontstaan van de Nederlandse identiteit

Het gezin Jensen verhuisde naar Nederland toen Lotte tien maanden oud was. Ze groeide op in Oegstgeest en studeerde Nederlands en filosofie aan de Universiteit van Utrecht. Ze promoveerde in 2001 aan de Universiteit van Amsterdam op het proefschrift 'Bij uitsluiting voor de vrouwelijke sekse geschikt'. Vrouwentijdschriften en journalistes in de achttiende en negentiende eeuw, over vrouwelijke journalisten in de 18^e en 19^e eeuw in Nederland.

Hierna werkte ze als docent aan de Universiteit Utrecht, de Radboud Universiteit en als postdoc aan de Universiteit van Amsterdam. Haar onderzoek concentreert zich op de Nederlandse identiteitsvorming en nationalisme door de eeuwen heen. Artikelen en interviews verschenen in onder meer NRC, De Groene Amsterdammer, Trouw en de Volkskrant.

Vlaamse regisseur Ivo van Hove weg bij Internationaal Theater Amsterdam

Internationaal Theater Amsterdam (ITA) heeft de samenwerking met de Vlaamse regisseur Ivo van Hove stopgezet. Van Hove was sinds 2001 verbonden aan ITA. De aanleiding voor deze stappen zouden twee externe onderzoeken naar grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer bij het gezelschap zijn. Onder het artistiek leiderschap van de Vlaming zou er sprake zijn geweest van een onveilige werksfeer bij het vermaarde gezelschap. Zo zou grensoverschrijdend gedrag in de doofpot zijn gestopt.

Voorafgaand aan de onderzoeken - een jaar geleden - droeg de 65-jarige regisseur zijn functie als artistiek leider al over aan Eline Arbo. Wel bleef hij als adviseur en regisseur betrokken bij het gezelschap. In 2025 zou hij een nieuw voorstelling maken met de acteurs van ITA.

Belgisch 'Dwars door de lage landen' wint prestigieuze Nederlandse televisieprijs

Het VRT 1-programma 'Dwars door de Lage Landen' heeft op 17 oktober 2024 de prestigieuze Nederlandse 'Gouden Televizier-Ring' gewonnen. Het is de eerste keer dat een Belgisch programma de prijs wint.

De 'Gouden Televizier-Ring' is de onderscheiding voor het beste programma op de Nederlandse televisie. In de hoofdcategorie nam 'Dwars door de lage landen' het op tegen 'B&B vol liefde' (RTL 4) en 'Denkend aan Holland' (NPO 1). De Belgische televisiemakers haalden het met 55 procent van de stemmen.

Het gezicht van 'Dwars door de lage landen' Arnout Hauben is al jaren ontzettend populair in Nederland. Het eerste seizoen haalde hij steevast meer dan een miljoen kijkers en zijn 'Rond de Noordzee' werd er vijf keer heruitgezonden en ook 'Ten oorlog I en II', 'De helden van Arnout' en 'Dwars door de Middellandse Zee' vonden hun weg naar de Nederlandse zender NPO.

Claeys & Vanrobays Bv

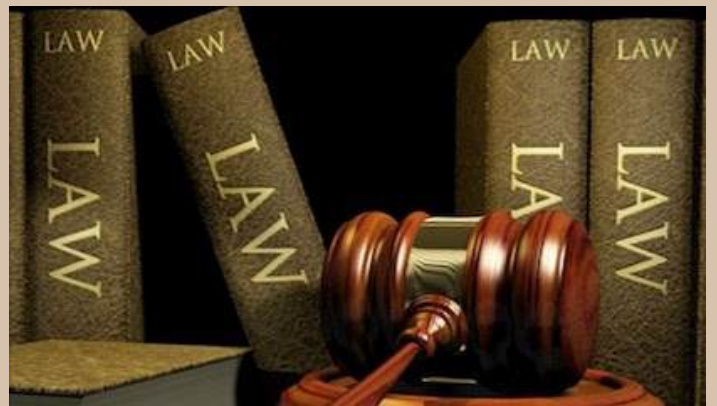
Uw partner in HR en Recht !

Lawyers social law
Juristen sociaal recht
Ruiterslaan 8
2110 Wijnegem

www.claeysvanrobays.be

T 32 3 353 00 05

FISCAAL & JURIDISCH II

Nederlandse WAO-uitkering wél of niet belast in België?

Gelet op wat uiteenlopende rechtspraak stelde zich de vraag of een Nederlandse WAO-uitkering, wél of niet belast kan worden in België bij een rijksinwoner van dit laatste land. Nieuwe rechtspraak biedt daarover nu helderheid. Meer bepaald het Hof van Beroep Luik heeft daarover uitspraak gedaan (2022/RG/399).

Centraal stond in onderhavige zaak de vraag of deze uitkeringen, ontvangen door een Belgische inwoner die arbeidsongeschikt werd na een arbeidsongeval in Nederland, belastingvrij konden worden verklaard op grond van Belgische wetgeving. Betreffende zaak handelde over een Belgische inwoner die arbeidsongeschikt was geworden na een arbeidsongeval in 1996. Hij ontving enerzijds een Nederlandse ABP-uitkering en anderzijds WAO-uitkeringen van het UWV. De fiscale behandeling (als pensioen) van de ABP-uitkering stond op zich niet ter discussie, maar de fiscale behandeling van de UWV-uitkeringen leidden tot onduidelijkheid, omdat deze uitkeringen, die als vervangingsinkomen gelden na arbeidsongeschiktheid, gebaseerd zijn op het initiële arbeidsinkomen.

Ook dat de heffingsbevoegdheid over de uitkeringen aan België toekwam, stond in casu niet ter discussie. Immers op grond van art. 18, § 1, b van het huidige Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag uit 2001 (inwerkingtreding per 1 januari 2003) zijn uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van de ene Staat (in dit geval Nederland) aan een inwoner van de andere Staat (in dit geval België), belastbaar in de woonstaat van de belastingplichtige. De vraag stelde zich evenwel of die woonstaat België op grond van intern Belgische wetgeving überhaupt aan heffen kon toekomen. De vraag stelde zich meer in het bijzonder of deze uitkeringen konden worden aangemerkt als 'pensioenen en renten die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid', zoals bedoeld in artikel 34, § 1, 1° WIB 1992, en aldus 'as such' belastbaar zijn in België. Er zou immers kunnen worden geargumenteed dat de belastingplichtige aanspraak kon maken op de belastingvrijstelling die op grond van art. 38, § 1, lid 1, 4° WIB 1992 geldt voor 'tegenoetkomingen die krachtens de desbetreffende wetgeving aan mindervaliden of gehandicapten worden toegekend ten laste van de Schatkist'.

In haar vonnis van 29 november 2021 besloot Rechtbank Luik dan ook dat de WAO-uitkeringen dan ook moesten worden vrijgesteld van Belgische belasting

Ofschoon deze vrijstelling enkel geldt voor door de Schatkist - dat wil zeggen door de Belgische Staat - betaalde invaliditeitsuitkeringen, wat in deze zaak niet het geval was, was de belanghebbende van oordeel dat dit leidde tot ongelijke behandeling en dus in strijd moest worden geacht met het Europees recht. De zaak diende voor de Rechtbank Luik. Volgens de rechtbank diende de WAO-uitkering als compensatie voor het inkomensverlies ten gevolge van de handicap, zodat de uitkering moest worden aangemerkt als een invaliditeitsuitkering voor toepassing van de Belgische inkomsten-

belasting. Om onduidelijkheid ter zake weg te nemen besliste de Luikse rechter een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Hof van Justitie van de EU. De vraag die beantwoord moest worden is of Europees recht werd geschonden, voor zover de Belgische internrechtelijke fiscale vrijstelling van art. 38, § 1, lid 1, 4° WIB 1992, enkel geldt voor invaliditeitsuitkeringen die worden betaald door de Belgische Staat, zodat zij niet kon worden genoten door een in België wonende belastingplichtige die uitkeringen ter compensatie van een handicap ontvangt van een andere EU-lidstaat. In een eerder arrest van 24 oktober 2019 had het Hof van Justitie van de EU al aangegeven dat de Belgische wetgeving inderdaad een beperking vormde van het vrije verkeer van werknemers binnen de EU (art. 45 VWEU) door de voormelde belastingvrijstelling alleen te verlenen voor door de Belgische Staat betaalde toelagen. In haar vonnis van 29 november 2021 besloot Rechtbank Luik dan ook dat de WAO-uitkeringen dan ook moesten worden vrijgesteld van Belgische belasting.

WAO-uitkeringen bieden werknemers een tijdelijk vervangingsinkomen bij arbeidsongeschiktheid en compenseren het inkomensverlies door volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, gebaseerd op het salaris voorafgaand aan de arbeidsongeschiktheid

De Belgische Fiscale Administratie betwiste dat uitgangspunt en legde de zaak in hoger beroep voor aan het Hof van Beroep te Luik. Volgens dit konden Nederlandse WAO-uitkeringen dan weer niet gelijkgesteld worden met de Belgische belastingvrije tegemoetkomingen aan mindervaliden of gehandicapten zoals bedoeld in artikel 38, § 1, lid 1, 4° WIB 1992. Volgens dit hof betreft deze bepaling immers specifieke inkomensvervangende tegemoetkomingen (IVT) voor gehandicapten die onvoldoende arbeidsinkomsten kunnen verwerven, alsook de integratietegemoetkoming (ITT) voor gehandicapten van wie het gebrek aan of de vermindering van de zelfredzaamheid is vastgesteld en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden (THAB). Het hof gaf aan dat deze uitkeringen forfaitair worden vastgesteld, fungeren als sociale bijstand, en bedoeld zijn om een minimum aan bestaansmiddelen te garanderen. Bovendien, zo stelt het hof, wordt het bedrag van deze uitkeringen verlaagd of de uitkering zelfs volledig stopgezet als er andere inkomsten of uitkeringen zijn op basis van andere invaliditeitswetgevingen. Deze niet-belastbare tegemoetkomingen worden betaald door een staatsorgaan (FOD Sociale Zekerheid of de regionale overheden voor de THAB) en gefinancierd uit de algemene middelen van de Staat, zodat zij niet afhankelijk zijn van pre-

mie- of bijdragebetalingen. De WAO-uitkeringen uit Nederland werden (opgemerkt zij dat de WAO-wet sinds 1 januari 2004 is vervangen door de 'Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen' (WIA) voor werknemers die na deze datum arbeidsongeschikt raken) daarentegen voornamelijk gefinancierd door bijdragen van werkgevers en werknemers. WAO-uitkeringen bieden werknemers een tijdelijk vervangingsinkomen bij arbeidsongeschiktheid en compenseren het inkomensverlies door volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, gebaseerd op het salaris voorafgaand aan de arbeidsongeschiktheid.

Volgens de Belgische wetgeving zijn uitkeringen ter compensatie van een definitieve derving van beroepsinkomsten, die een consolidatie van de arbeidsongeschiktheid veronderstelt, belastbaar als pensioen

Op basis van bovenstaande concludeert het Hof te Luik dat de WAO-uitkeringen, anders dan de rechtbank had geoordeeld, niet konden worden gelijkgesteld met de belastingvrije Belgische IVT en ITT onder artikel 38, § 1, lid 1, 4^e WIB 1992, maar eerder gelijkgesteld dienden te worden met de belastbare uitkeringen die Belgische werknemers ontvangen en die betrekking hebben op de eerdere beroepswerkzaamheid in de zin van artikel 34, § 1, 1° WIB 1992. Daarvan uitgaande was de door het Hof van Justitie van de EU vastgestelde schending van artikel 45 VWEU in dit geval ook niet van toepassing. Volgens de Belgische wetgeving zijn uitkeringen ter compensatie van een definitieve derving van beroepsinkomsten, die een consolidatie van de arbeidsongeschiktheid veronderstelt, belastbaar als pensioen. Wettelijke vergoedingen voor een blijvende derving van inkomsten door een arbeidsongeval of beroepsziekte zijn in principe ook belastbaar als pensioen, maar kunnen mogelijk wél (gedeeltelijk) worden vrijgesteld op grond van artikel 39, § 1 WIB 1992.

In casu voerde de belastingplichtige dan ook ten subsidiaire titel aan dat hij recht had op belastingvrijstelling op grond van artikel 39, § 1 WIB 1992. Dit artikel voorziet in een proportionele vrijstelling voor wettelijk toegekende vergoedingen voor blijvende ongeschiktheid door een beroepsziekte of arbeidsongeval en dat in de mate dat deze vergoedingen geen herstel van een bestendige derving van winst, bezoldigingen of baten uitmaken. Voor een vrijstelling op basis van deze bepaling moet dus worden aangetoond dat de vergoeding geen compensatie voor inkomensverlies vormt. De wet zelf vermoedt dat dit het geval is voor de voormelde vergoedingen die worden toegekend, hetzij als aanvulling op een rust- of overlevingspensioen, hetzij wegens een arbeidsongeval of beroepsziekte met een invaliditeitsgraad van maximaal 20% tot gevolg. Is de invaliditeitsgraad hoger dan 20%, dan wordt de vergoeding geacht voor een gedeelte geen inkomensderving te herstellen. Dit gedeelte wordt berekend op basis van een breuk met in de teller '20%' en in de noemer het percentage van de werkelijke invaliditeit, met dien verstande dat het de belastingplichtige vrij staat om te bewijzen dat het gedeelte van de vergoeding dat geen inkomstendering herstelt, hoger is.

In casu betwistte de Administratie de permanente arbeidsongeschiktheid van de betrokkene niet. De belastingplichtige had documenten van het UWV overgelegd waaruit een inva-

liditeitspercentage tussen 55% en 65% bleek. Volgens het hof had de Administratie dan ook redelijkerwijs en terecht een gemiddeld percentage van 60% aanvaard voor de berekening van de belastingvrijstelling aan de hand van de voormelde breuk.

Deze kwalificatie betekent dat ze niet belastingvrij zijn, zoals tegemoetkomingen aan mindervaliden of gehandicapten, wat duidelijkheid biedt over de belastingplicht van dergelijke uitkeringen

Het Hof te Luik benadrukt aldus dat het arrest voor Belgisch belastingplichtigen dat de WAO-uitkeringen moeten worden behandeld als reguliere socialezekerheidsuitkeringen en dit ter compensatie van het inkomensverlies veroorzaakt door invaliditeit tijdens de uitoefening van arbeid (arbeidsongeval). Deze kwalificatie betekent dat ze niet belastingvrij zijn, zoals tegemoetkomingen aan mindervaliden of gehandicapten, wat duidelijkheid biedt over de belastingplicht van dergelijke uitkeringen. Er anders over oordelen, zou volgens het hof kunnen leiden tot aanspraken op dubbele uitkeringen, aangezien de 'FOD Handicap' geen rekening houdt met niet-belastbare vergoedingen. Dat zou dan kunnen tot gevolg hebben dat, naast de Nederlandse WAO-uitkeringen, de betrokkene in België een 'tegemoetkoming handicap' toegekend zou kunnen krijgen, zonder dat met het WAO-bedrag rekening kon worden gehouden, wat op zich weer zou leiden tot een ongerechtvaardigde discriminatie ten opzichte van Belgische genietters van invaliditeitsuitkeringen.

Fiscale vrijstelling in België zou op grond van art. 18, § 2 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag bovendien ook weer kunnen loeiden tot het claimen van heffingsrecht door Nederland als bronstaat. Nederland zou dan immers onder bepaalde voorwaarden ook mogen belasten, voor zover het zou gaan om een uitkering die in de woonstaat niet aan het normale belastingtarief voor inkomsten uit niet-zelfstandige arbeid onderworpen wordt of niet voor ten minste 90% in de belastingheffing wordt betrokken.

Verder onderstreept het arrest het belang van een nauwkeurige berekening van de belastingvrijstelling op basis van zorgvuldig geverifieerde invaliditeitspercentages, wat het belang van een heldere documentatie en communicatie tussen belastingplichtigen en belastingautoriteiten aantoont. Voor een goed begrip zou er dus steeds een gesplitste jaaropgaaf moeten worden afgeleverd door het UWV, waaruit duidelijk blijkt welk deel ziet op het aan het arbeidsongeval gerelateerde uitkeringsdeel.

Nederlandse pensioenen van inwoner in Duitsland terecht in Nederland belast

Niet enkel met België leidt het toepasselijk heffingsrecht over pensioeninkomen uit Nederland tot onduidelijkheid bij de betrokken belastingplichtigen. Zo heeft Hof 's-Hertogenbosch op 14 augustus 2024 ook weer uitspraak gedaan in een zaak (22/2324) van een inwoner van Duitsland met Nederlands pensioeninkomen.

In deze zaak ging het over een belanghebbende die in Duitsland woonde en vier Nederlandse pensioenuitkeringen ontving. Deze pensioenuitkeringen worden vanaf de inwerkingtreding van het actuele Nederlands-Duitse dubbelbelastingverdrag (2016) in Nederland belast.

Voor 2016 waren die pensioenen nog onderworpen aan Duits heffingsrecht. Belanghebbende bestreed de opgelegde Nederlandse aanslag IB/PH 2017 in verband met de belastingheffing over zijn pensioenen. Volgens de belanghebbende zou sprake zijn van dubbele heffing, van schending van het discriminatieverbod en zou een en ander leiden tot onrechtmatige lastenverzwaring ten opzichte van het oude belastingverdrag.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt nu echter dat Nederland als bronland geen verplichting heeft om voorkoming van dubbele belasting te verlenen. Het is aan woonland Duitsland om iets aan eventuele dubbele belastingheffing te doen. Ook van ongeoorloofde discriminatie is bij het stellen van de grens van 15.000 euro, waarboven Nederlandse pensioenen in Nederland belast worden, volgens het hof geen sprake.

Tot slot oordeelt het hof dat er geen regel is die verbiedt dat een nieuw dubbelbelastingverdrag ongunstiger mag uitpakken dan het voorgaande. Het hof verwerpt dan ook het hoger beroep van belanghebbende als ongegrond.

Nederlandse Hoge Raad verduidelijkt berekening heffingskortingen bij emigratie

De Nederlandse Hoge Raad heeft op 15 november 2024 een prejudiciële vraag beantwoord over heffingskortingen voor een persoon die slechts gedurende een deel van het jaar belastingplichtig is in Nederland (24/00644).

Het ging hierbij om een vrouw die in 2020 gedurende een gedeelte van dat jaar binnenlandse belastingplichtige was. In dat jaar verhuisde de vrouw naar Brazilië, waar zij ook werkzaamheden in loondienst verrichtte. In ade binnenlandse periode heeft de vrouw in loondienst gewerkt. Daarbij is zij ook verzekerd en premieplichtig voor de Nederlandse volksverzekeringen. In geschil kwam de hoogte van de algemene heffingskorting, de arbeidskorting en de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK). Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft in dat verband een prejudiciële vraag aan de Hoge Raad gesteld.

De Hoge Raad stelt voorop dat de rechtbank wenst te vernemen hoe onder de sinds 2019 geldende wettelijke regeling het IB- en premiedeel van de arbeidskorting, de IACK en het premiedeel van de algemene heffingskorting moeten worden berekend in geval van emigratie. Moet dat uitsluitend gebeuren op basis van het arbeidsinkomen respectievelijk het belastbare inkomen uit werk en woning in de periode van binnenlandse belastingplicht, of moet de berekening worden gebaseerd op het berekende wereldinkomen uit arbeid respectievelijk uit werk en woning gedurende het gehele kalenderjaar, én dus ook op inkomen dat is genoten in het gedeelte van het jaar waarin de betrokkene niet belastingplichtig was in Nederland?

De Hoge Raad stelt daaromtrent nu dat voor een persoon die slechts gedurende een deel van het jaar binnenlands belastingplichtig is geweest en de rest van het jaar in het geheel niet belastingplichtig is geweest in Nederland, het inkomstenbelasting- en premiedeel van de arbeidskorting

en de inkomensafhankelijke combinatiekorting, en het premiedeel van de algemene heffingskorting, ook onder de met ingang van 2019 geldende wettelijke regeling, uitsluitend moeten worden berekend op basis van het arbeidsinkomen respectievelijk het belastbare inkomen uit werk en woning dat is genoten in de periode van binnenlandse belastingplicht.

Mag een werkgever een grensarbeider discrimineren ter zake van telehuiswerk?

Op 26 september 2024 werd een vraag ingediend door Europarlementslid Pascal Arimont (PPE), omtrent het niet toestaan van de mogelijkheid tot telewerken aan een grensarbeider.

De kwestie handelt over een Duits ziekenfonds met een kantoor vlakbij de Duits-Belgische grens, dat in overeenstemming met zijn dienstverleningsovereenkomst al haar werknemers toestaat om op verzoek regelmatig deeltijds te telewerken, op voorwaarde dat ze aan bepaalde criteria voldoen, waaronder het wonen in Duitsland.

Omdat het ziekenfonds alleen regulier deeltijds telewerken vanuit woningen in Duitsland toestaat, werd het telewerkverzoek van één werknemer, een grensarbeider met de Belgische nationaliteit en ingezetene, afgewezen.

Hoewel het ziekenfonds als werkgever deze ongelijke behandeling van zijn werknemers onderkent, rechtvaardigt het zijn besluit door te stellen dat de last van de administratieve rompslomp en de controles die gepaard gaan met de mogelijk toepasselijke wettelijke bepalingen die in het buitenland van kracht zijn, evenals de daaraan verbonden kosten, niet in verhouding zouden staan tot het potentieel kleine aantal telewerkende werknemers dat in het buitenland woont.

De ingediende vragen luiden als volgt:

1. Is deze vorm van discriminatie tussen ingezetenen en niet-ingezetenen werknemers verenigbaar met het beginsel van gelijke behandeling op de werkplek?
2. Vormt een dergelijke discriminatie van de grensarbeiders van een ziekenfonds volgens de Commissie een indirecte discriminatie op grond van nationaliteit door dat ziekenfonds als werkgever, aangezien grensarbeiders doorgaans niet uit de lokale regio komen?

Nederlandse VVD zet in op beperkte thuiswerkregeling grenswerkers met Duitsland

Geheel tegen de wens van grenswerkers in, zet de Nederlandse VVD-fractie bij monde van Tweede Kamerlid Wendy van Eijk in op een beperkte fiscale thuiswerkregeling met Duitsland in de vorm van een 34-dagenregel. Daardoor zouden grenswerkers op jaarbasis 34 dagen thuis kunnen werken zonder fiscale gevolgen.

Het Nederlands-Belgisch Centrum heeft contact opgenomen met de VVD-fractie en haar standpunt omtrent een fiscale thuiswerkregeling voor grenswerkers nogmaals toegelicht.

Uitbreiding van de Belgische aangifteplicht voor onroerende inkomsten in de BNI

Een verstrengde interpretatie van artikel 232 van het WIB 1992 heeft de aangifteplicht voor de Belgische Belasting Niet-Inwoners (BNI/nat.pers.) uitgebreid. Deze verstrengde interpretatie heeft tot gevolg dat talrijke niet-inwoners met Belgische onroerende goederen nu toch een aangifte in de BNI zullen moeten indienen. Belgen met een vrijgesteld Belgisch pensioen die zijn uitgeweken naar het buitenland, maar hun Belgische onroerende goederen hebben behouden, zullen vanaf nu verplicht een aangifte in de BNI moeten indienen (en belastingen betalen).

Na een grondige evaluatie van artikel 232 WIB 92 wordt dit aangepast. Het onroerend inkomen moet worden opgenomen in een aangifte (verplichte regularisatie) indien er een ander inkomen van Belgische oorsprong is zoals vermeld in art. 228, §2, 3°, a en e, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°bis en 9° a/1 en h (vb een bezoldiging of een pensioen uit Belgische bron) en dit ongeacht of België op basis van de dubbelbelastingverdragen heffingsbevoegd is over dat ander inkomen. De vereiste dat België heffingsbevoegd is over de inkomsten uit art. 228 staat niet in de wet.

Een niet-inwoner met onroerend inkomen uit Belgische bron en een Belgisch pensioen belastbaar in zijn woonstaat zal vanaf nu dus zijn onroerend goed wel moeten aangeven in de BNI (en het pensioen in vak XIII).

De nieuwe interpretatie heeft enkel gevolgen voor niet-inwoners die in België gelegen onroerende goederen bezitten. Andere niet-inwoners worden door deze wijziging niet getroffen.

Voorheen moesten niet-inwoners alleen in twee gevallen een BNI-aangifte indienen:

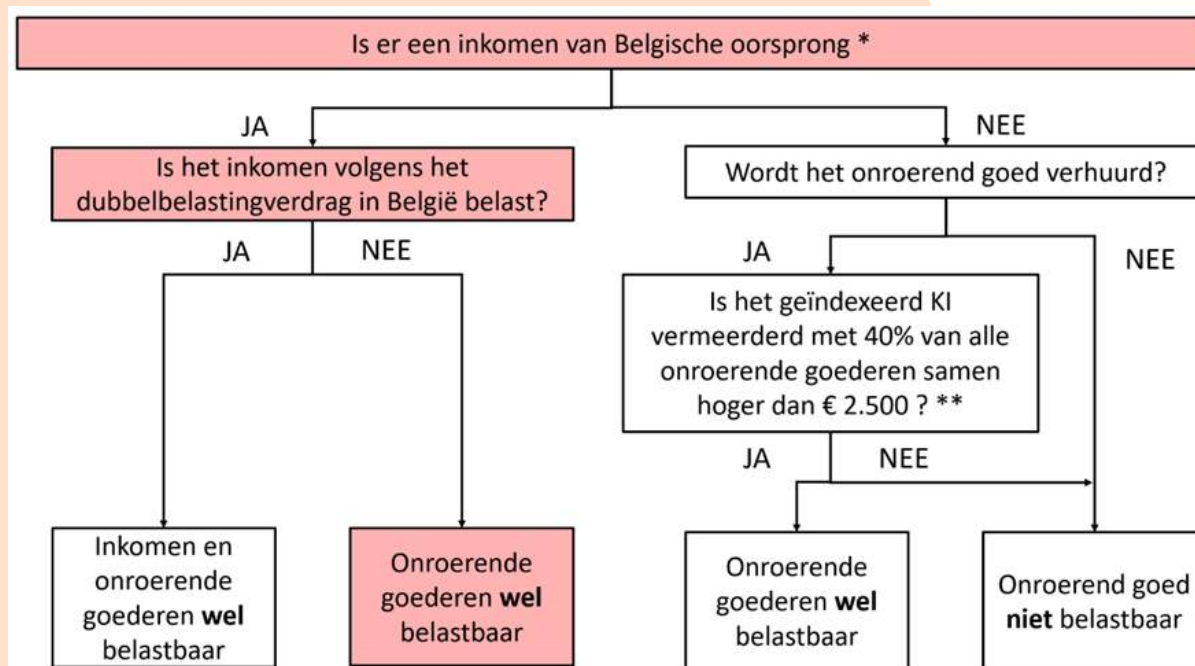
1. Wanneer ze in België belastbare inkomsten hadden, zoals loon uit België of een Belgisch overheidspensioen.
2. Wanneer ze geen in België belastbare inkomsten hadden, maar wel Belgisch onroerend goed verhuurden én het totaal belastbaar inkomen van alle onroerende goederen samen hoger was dan 2.500 euro (geïndexeerd kadastraal inkomen vermeerderd met 40%).

In beide situaties werd het in België gelegen onroerend goed belast via de BNI-aangifte.

De nieuwe interpretatie heeft vooral impact op de eerste situatie. Vanaf het inkomstenjaar 2023 (aangiftejaar 2024) moeten niet alleen niet-inwoners met belastbare inkomsten in België een aangifte indienen. Ook niet-inwoners die Belgische inkomsten ontvangen die niet belastbaar zijn in België én die onroerend goed in België bezitten, zijn nu verplicht een BNI-aangifte in te dienen. Dit betekent dat hun in België gelegen onroerend goed zal worden belast, ook al was dit voorheen niet het geval.

Opgemerkt zij dat de 2.500,00 euro grens in dit geval niet speelt. Aangezien deze belastingplichtigen in België géén belastbare beroepsinkomsten genieten (75%-regel niet voldaan) is belasting verschuldigd vanaf de eerste euro. Deze belastingplichtigen kunnen immers niet genieten van de belastingvrije som(men). Een uitzondering hierop zijn de bevoorrechte niet-inwoners uit Frankrijk, Nederland en Luxemburg die pro-rata kunnen genieten van de belastingvrije som.

Schematisch kan de wijziging als volgt worden weergegeven (de gekleurde vakken betreffen het gewijzigde standpunt):

Gezamenlijke aangifte:

* *Indien minstens één van beide partners beroeps- en/of diverse inkomsten van Belgische oorsprong heeft, zijn alle onroerende goederen belast (ook die van de partner zonder beroeps- en/of diverse inkomsten van Belgische oorsprong)*

** *Te beoordelen per partner (dus niet samentellen van beide partners)*

Kortom, bent u een niet-inwoner van België, ontvangt u bijvoorbeeld een privé rustpensioen (van Belgische oorsprong) dat niet in België belast wordt (= vrijgesteld bij verdrag), en bezit u onroerend goed in België dat niet verhuurd wordt? Dan bent u vanaf inkomstenjaar 2023 verplicht om voor het eerst sinds uw pensioen een Belgische BNI-aangifte te doen en belasting te betalen op dat onroerend goed.

Belgische beleggingspolis is levensverzekering met progressief belaste rente

Op 22 oktober 2024 heeft Hof Amsterdam uitspraak gedaan in een zaak (23/70 t/m 23/80) over de kwalificatie van een Belgische levensverzekeringspolis en de daaruit voortvloeiende fiscale gevolgen.

In deze zaak betrof het een Nederlands rijksinwoner die in 1999 een Easy Future Plan-polis (EFP-polis) afsloot bij een Belgische verzekeraar. Belanghebbende betaalde in dat kader in twee stortingen in totaal 121.493 euro aan premie, welke door de verzekeraar in beleggingen werd vastgezet.

Naar aanleiding van vragen van de Nederlandse belastingdienst over haar buitenlandse vermogen maakte belanghebbende melding van de EFP-polis en stelt dat de polis haar pensioen is. In geschil kwam daarop of de inspecteur de polis terecht kon aanmerken als een box 3-bezitting en aldus al dan niet terecht navorderingsaanslagen oplegde. In eerste aanleg stelde Rechtbank Noord-Holland de inspecteur in het gelijk.

In hoger beroep oordeelt Hof Amsterdam nu dat de EFP-polis is aan te merken als een levensverzekering, zodat de waarde daarvan onder het overgangsrecht van de Wet IB 2001 valt en niet tot het box 3-vermogen behoort. De gegarandeerde minimumuitkering bij overlijden van belanghebbende is namelijk minimaal de ingelegde premie, terwijl de kans dat de waarde van de beleggingen op dat tijdstip lager is niet ondenkbeeldig of op voorhand verwaarloosbaar is. Het gelijk is dan ook aan belanghebbende.

Wél is het rentebestanddeel van de uitkering progressief belastbaar in box 1. De aanslagen worden conform het gezamenlijke standpunt van partijen daarop verminderd tot 283 euro (2008), 143 euro (2009) en tot nihil (2010 tot en met 2018).

Belgische pensioenleeftijd stijgt officieel naar 66 jaar in 2025

Het werd tien jaar geleden beslist en de eerste stap wordt nu gezet vanaf 1 januari 2025, de wettelijke pensioenleeftijd in België gaat omhoog van 65 naar 66 jaar. In 2030 wordt dat 67 jaar.

Voor alle duidelijkheid, om iemands wettelijke pensioenleeftijd te bepalen, wordt naar de geboortedatum gekeken. Voor wie geboren is voor 1960 is dat 65 jaar. Voor wie geboren is tussen 1 januari 1960 en 31 december 1963 is dat 66 jaar, en voor wie geboren wordt in 1964 of later 67 jaar.

In België kunnen werknemers overigens nog steeds op vervroegd pensioen. De voorwaarden daarvoor blijven ongewijzigd en hangen af van de loopbaanjaren.

Belgische fiscus legt zich neer bij recent arrest van het Hof van Cassatie

mr. Chantal Hendrickx
Advocaat Hendrickx TaxLaw

In een arrest van 6 september 2024 heeft het Hof van Cassatie (F.23.0114.N) opnieuw geoordeeld dat op grond van artikel 23, §1, a van het Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag de Nederlandse inkomsten van een Belgisch rijksinwoner, waarover de heffingsbevoegdheid toekomt aan de bronstaat, in België moeten worden vrijgesteld, ook al werden deze inkomsten niet effectief belast in Nederland. Daarmee bevestigt het Hof van Cassatie zijn eerdere rechtspraak (Cass., 25 januari 2018, F.16.0060.N). Het meest opmerkelijke is dat de Belgische belastingdienst, die steeds een andere lezing van artikel 23, §1 a Verdrag had, zich nu schikt naar de rechtspraak.

Vrijstellingsartikel in dubbelbelastingverdragen

Volgens de vrijstellingsmethode wordt een inkomen dat een inwoner van een land verkrijgt in een ander land en dat daar belast werd, vrijgesteld van belasting in zijn of haar woonplaatsstaat. Hoewel een persoon in zijn of haar woonplaatsstaat belasting verschuldigd is over zijn of haar wereldwijde inkomen, zal het inkomen dat in het buitenland behaald en belast werd dus vrijgesteld worden. De eenzijdig door de landen genomen maatregelen ter vermindering of beperking van internationale dubbele belasting kunnen verschillende vormen aannemen. De twee methoden die het meest gebruikt worden, zijn de vrijstellingsmethode en de verrekenmethode.

België past voor niet-roerende inkomsten (o.a. beroepsinkomsten) de vrijstellingsmethode (met progressievoorbehoud) toe ter voorkoming van dubbele belasting. Met betrekking tot de stipulering van het vrijstellingsartikel in de dubbelbelastingverdragen die België heeft gesloten, kunnen we drie versies onderscheiden.

Een groot aantal dubbelbelastingverdragen die België heeft gesloten, zijn conform het OESO-modelverdrag en bepalen dat een vrijstelling moet worden toegekend wanneer het inkomen 'belastbaar' is in de bronstaat. Onder deze categorie van dubbelbelastingverdragen zal België het inkomen moeten vrijstellen, zelfs indien de bronstaat de door het belastingverdrag toegekende heffingsbevoegdheid niet uitoefent.

Andere dubbelbelastingverdragen stipuleren dat het inkomen in de bronstaat 'belast' moet zijn om vrijstelling in België te kunnen claimen. Zoals bevestigd in een circulaire van 6 april 2010 (Circulaire AFZ nr. 4/2010 van 6 april 2010, addendum bij de circulaire AOIF nr. Ci.R9.Div/577.956 van 11 mei 2006) moet België vrijstellen wanneer het inkomen in de bronstaat onderworpen is aan de belastingregeling die er gewoonlijk op van toepassing is, ook al wordt het inkomen niet effectief belast ('exemption vaut impôt').

In een laatste categorie dubbelbelastingverdragen vereist het vrijstellingsartikel dat het inkomen daadwerkelijk belast is geworden in de bronstaat opdat het inkomen in België

(woonstaat) kan worden vrijgesteld.

Huidige Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag

Het vrijstellingsartikel in het actueel van toepassing zijnde dubbelbelastingverdrag tussen België en Nederland (artikel 23, §1, a) bepaalt :

'Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, andere dan dividenden, interest of royalty's als zijn bedoeld in artikel 12, paragraaf 5, of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van dit Verdrag, in Nederland zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.'

'Exemption vaut impôt'

De 'exemption vaut impôt'-leer vindt haar oorsprong in het Sidro-arrest van het Hof van Cassatie (15 september 1970, Pas., 1971, I, 37-38). In dat arrest heeft het Hof van Cassatie gesteld dat met 'in het buitenland belast' (zoals dit toen in een Belgisch internrechtelijke bepaling tot vermindering van dubbele belasting werd bepaald / zie artikel 35, §11 van het regentsbesluit van 15 januari 1948 houdende samenschakeling van de wetten en besluiten betreffende de inkomstenbelastingen, BS, 21 januari 1948) bedoeld wordt: onderworpen aan een fiscaal stelsel in het lang van oorsprong. Het Hof is daarbij van oordeel dat de voorwaarde dat de inkomsten 'in het buitenland belast' aan geen enkele modaliteit inzake aard, vorm of bedrag van de buitenlandse belasting onderworpen moeten zijn. Dit betekent dat een inkomstenbestanddeel toch als 'belast' aangemerkt kan worden indien de buitenlandse wetgeving in een vrijstelling voorziet.

Hoewel het Sidro-arrest betrekking had op een Belgisch internrechtelijke bepaling, wordt de exemption vaut impôt-leer in de rechtspraak ook toegepast bij de interpretatie van verdragsbepalingen die aan België als woonstaat de verplichting opleggen om een vrijstelling te verlenen voor bepaalde inkomsten.

In een arrest van 25 januari 2018 heeft het Hof van Cassatie (Cass., 25 januari 2018, F.16.0060.N) bevestigd dat uit artikel 23 §1 a) Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag volgt dat indien een inwoner van België voor activiteiten in Nederland inkomsten heeft behaald waarop belasting werd geheven, België deze inkomsten in aanmerking kan nemen voor de toepassing van de vrijstelling met progressievoorbehoud doch dat dit artikel aan België geen recht toekent om op inkomsten die in Nederland niet effectief werden belast alsnog belasting te heffen. De rechtsleer reageerde verdeeld op het voormelde cassatie-arrest van 25 januari 2018.

Belgische belastingdienst: ‘belast = ‘effectief belast’

De Belgische belastingdienst is van mening dat België wel dege-lijk de inkomsten kan belasten die niet effectief belast zijn in Nederland (bronstaat). Artikel 23 Verdrag bepaalt immers, in afwijking van het OESO-modelverdrag, dat België de inkomsten van Nederlandse bron slechts vrijstelt als die inkomsten in Nederland ‘zijn belast’.

De belastingdienst was het dus niet eens met het arrest dd. 25 januari 2018 van het Hof van Cassatie. Zij schreef haar standpunt uitgebreid uit in een circulaire van 20 juli 2018 (Circulaire 2018/C/94 betreffende het vrijstellingsmechanisme in de internationale belastingverdragen), waarin het arrest dd. 25 januari 2018 van het Hof van Cassatie op de korrel werd genomen.

Belgische belastingdienst: Nederlandse korting bij afkoop pensioen in eigen beheer is in België belastbaar

Overeenkomstig de Nederlandse wet Uitfasering pensioen in eigen beheer en overige pensioenmaatregelen, die op 1 april 2017 in werking trad, kunnen aanvullende pensioenen vanaf 1 juli 2017 niet meer in eigen beheer (d.i. op balans) worden opgebouwd. De Nederlandse wetgever heeft voor de reeds opgebouwde pensioenen in eigen beheer een overgangsregeling uitgewerkt. Met betrekking tot het reeds opgebouwde pensioen in eigen beheer heeft de directeur-groootaandeelhouder keuze uit drie mogelijkheden:

- i) Ofwel volledig afkopen met een korting op de belastbare grondslag van 34,5% in 2017, 25% in 2018 en 19,5% in 2019. Vanaf 1 januari 2020 is afkopen niet meer mogelijk.
- ii) Ofwel het pensioen in eigen beheer omzetten in een Nederlandse oudedagsverplichting (ODV) zonder belastingheffing. Na 2019 is omzetten in een ODV niet meer mogelijk.
- iii) Ofwel het opgebouwde pensioen bevroren. De op 1 juli 2017 bestaande opgebouwde pensioenen blijven dan onaangeroerd.

Ook in een circulaire aangaande de Belgische fiscale aspecten van de Nederlandse uitfasering van pensioenen in eigen beheer (Circulaire 2017/C/87 betreffende pensioenen in eigen beheer) wordt het administratief standpunt nogmaals bevestigd. In deze circulaire stelt de fiscus immers dat de Nederlandse korting in België belastbaar is aangezien deze in Nederland niet effectief belast is.

De rechtspraak in België oordeelde echter van meet af aan dat de belastbaarheid in België van de Nederlandse korting in strijd was met artikel 23, §1, a van het Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag en verwees daarbij naar het cassatie-arrest van 25 januari 2018.

Feiten

Het is een dossier inzake een afkoop van een pensioen in eigen beheer dat aanleiding heeft gegeven tot het arrest van 6 september 2024 van het Hof van Cassatie.

Een in België wonende directeur-groootaandeelhouder van een Nederlandse BV heeft in 2017 beslist tot afkoop van het pensioen in eigen beheer. Zoals voorzien in de Nederlandse wet Uitfasering pensioen in eigen beheer en overige pensioenmaatregelen ging deze afkoop gepaard met een korting op de belastbare grondslag van 34,5%.

Aangezien het pensioen in eigen beheer nog niet was ingegaan, is de afkoopwaarde overeenkomstig artikel 18, §3 Belgisch-Nederlands dubbelbelastingverdrag (Verdrag) belastbaar in Nederland. Nederland belast de afkoopwaarde en past een korting van 34,5% toe. De Belgische fiscus stelt echter dat deze korting in België progressief belastbaar is, aangezien dit inkomen in Nederland niet effectief wordt belast.

Het Hof van Beroep te Antwerpen heeft bij arrest van 6 juni 2023 geoordeeld dat België ook een vrijstelling overeenkomstig artikel 23 §1, a van het Verdrag moet toekennen terzake de Nederlandse korting. Het hof oordeelt immers dat de term ‘belast’ in artikel 23.1 Verdrag geïnterpreteerd moet worden als ‘onderworpen aan de belastingregeling die er gewoonlijk op van toepassing is’. Het hof van beroep te Antwerpen verwijst daarbij naar het hogervermeld arrest van het Hof van Cassatie van 25 januari 2018. Zoals hoger reeds gemeld, heeft het Hof van Cassatie in dit arrest gesteld dat uit artikel 23, §1, a Verdrag volgt dat indien een inwoner van België voor activiteiten in Nederland inkomsten heeft behaald waarop belasting werd geheven, België deze inkomsten in aanmerking kan nemen voor de toepassing van de vrijstelling met progressievoorbehoud doch dat dit artikel aan België geen recht toekent om op inkomsten, die in Nederland niet effectief werden belast, alsnog belasting te heffen.

Het Hof van Beroep beslist dat de belastingplichtigen met succes hebben aangevoerd dat de Belgische belastingdienst ten onrechte claimt dat met de term ‘belast’ in artikel 23. §1. a) Verdrag wordt bedoeld: ‘daadwerkelijk belast’. De belastingdienst heeft immers in twee circulaires zelf aangegeven dat voor de beoordeling van de betrokken vrijstelling een onderscheid moet worden gemaakt al naar gelang er in het relevante artikel (22 of 23) van de dubbelbelastingverdragen, sprake is van een inkomen dat ‘belastbaar’ is in de bronstaat, ‘belast’ is in de bronstaat of ‘daadwerkelijk belast’ is in de bronstaat. Terzake wordt verwezen naar de circulaire AFZ 4/2010 van 6 april 2010, in het bijzonder randnummers 5 en 8. Daarin wordt verduidelijkt dat wanneer een door België gesloten dubbelbelastingverdrag in artikel 22/23 DBV voor de vrijstelling vereist dat het inkomen uit de bronstaat is ‘belast’, dat aan deze vereiste is voldaan wanneer dat inkomen in de bronstaat belastbaar is en het in die bronstaat onderworpen is geweest aan de belastingregeling die er gewoonlijk van toepassing op is. De circulaire bevestigt uitdrukkelijk dat ‘aan een belastingregeling onderworpen zijn’ niet betekent dat het inkomen daadwerkelijk belast moet worden. Wanneer een inkomensbestanddeel dat in principe onderworpen is aan een belasting naar het inkomen, onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld is, moet men er van uitgaan dat dit inkomensbestanddeel aan een belastingregeling is onderworpen en dus ‘belast’ is. Volgens het hof van beroep te Antwerpen blijkt uit bovenvermelde circulaires dan ook dat er in principe een onderscheid moet worden gemaakt tussen verdragen die de term ‘belast’ gebruiken en verdragen die de term ‘daadwerkelijk belast’ gebruiken. De belastingadministratie heeft dus zelf aangegeven dat de term ‘belast’ niet zonder meer kan worden gelezen als ‘daadwerkelijk belast’, integendeel.

Cassatievoorziening ingesteld door de belastingadministratie

De belastingdienst dient een cassatievoorziening in tegen het arrest van 6 juni 2023 van het hof van beroep te Antwerpen.

De fiscus voert aan dat de term 'zijn belast' op grond van artikel 3, §2 Verdrag moet worden geïnterpreteerd op een autonome verdragsrechtelijke wijze zoals bedoeld bij het dubbelbelastingverdrag met Nederland en niet op basis van het intern Belgisch recht, aangezien de context die intern-rechtelijke interpretatie niet vereist.

De fiscus stelt ook dat overeenkomstig artikel 31 paragraaf 3, a van het Verdrag van Wenen, bovendien rekening moet worden gehouden met iedere latere tot stand gekomen overeenstemming tussen de partijen met betrekking tot de uitlegging van het verdrag of de toepassing van zijn bepalingen. Daarbij verwijst de belastingdienst naar de regeling die de verdragsluitende partijen op 1 september 2005 hebben afgesloten met betrekking tot de toepassing van het Verdrag op grensoverschrijdende ontslaguitkeringen. Daaruit zou blijken dat de verdragspartijen de uitdrukking 'zijn belast' interpreteren als 'daadwerkelijk belast'.

Conclusie van de advocaat-generaal

In zijn conclusie herinnert de advocaat-generaal aan de bestaande rechtspraak van het Hof van Cassatie (Cass., 26 april 2001, F.99.0151.N; Cass., 25 januari 2018, F.16.0060.N; Cass. 25 juni 2021, F.18.0112.N; Cass., 26 oktober 2023, F.21.0137.N,) en stelt dat ingevolge deze rechtspraak de cassatievoorziening makkelijk zou kunnen worden afgewezen.

'Het Hof volgt de zogenaamde 'exemption vaut impôt'-leer, namelijk dat een vrijstelling veronderstelt dat het inkomen aan zijn belastingregime is onderworpen. Met andere woorden dat 'zijn belast' betekent dat het volstaat dat het inkomen aan zijn normaal belastingregime heeft ondergaan, zelfs als dat ertoe leidt dat het vrijgesteld is. Dit is ook wat de appelrechter hier heeft beslist, waardoor het Hof op basis van zijn rechtspraak het cassatieberoep van de Belgische Staat gemakkelijk zou kunnen verwerpen.

De Advocaat-generaal voert echter aan dat op basis van de autonome context van het dubbelbelastingverdrag met Nederland tot inwilliging van de cassatievoorziening zou moeten worden besloten.

De Advocaat-generaal stelt dat onmiskenbaar België en Nederland bij de totstandkoming van artikel 23 van het Verdrag uitdrukkelijk zijn afgeweken van het OESO-modelverdrag door de term 'zijn belast' te gebruiken in plaats van 'belastbaar'. Volgens de Advocaat-generaal veruitwendigt die afwijking de bedoeling van de partijen om niet alleen dubbele belasting maar ook dubbele niet-belasting te vermijden. De advocaat-generaal is van oordeel dat de belastingadministratie heeft aangetoond dat de verdragspartijen meermaals hebben aangegeven dat met 'belast' wordt bedoeld dat het inkomen daadwerkelijk wordt belast.

De Advocaat-generaal concludeert dan ook dat de cassatievoorziening terecht aanvoert dat de appelrechter artikel 23, §1, a Verdrag schendt door te oordelen dat België (woonstaat) een inkomen waarvoor geen exclusieve heffingsbevoegdheid geldt en door Nederland (bronstaat) wordt vrijgesteld, niet mag belasten.

Cassatie-arrest van 6 september 2024

Niettegenstaande de andersluidende conclusie van de Advocaat-generaal verwerpt het Hof van Cassatie de cassatievoorziening van de fiscus.

Het hof geeft aan dat uit de context van het Belgisch-Nederlandse dubbelbelastingverdrag niet volgt dat de uitdrukking 'zijn belast' in artikel 23, §1 a moet worden begre-

pen als 'effectief belast'.

Bijgevolg heeft het begrip 'zijn belast' de betekenis die deze uitdrukking heeft volgens de belastingwetgeving van de Staat met betrekking tot de belasting waarop het Verdrag van toepassing is (d.i. Belgisch recht). Naar Belgisch recht moet een inkomen worden beschouwd als belast in het buitenland, in de zin van artikel 156 WIB92, wanneer het onderworpen wordt aan een belastingregeling in het land van herkomst.

Met dit arrest bevestigt het Hof van Cassatie dus zijn eerdere arrest van 25 januari 2018.

Belgische belastingdienst legt zich neer bij cassatie-arrest van 6 september 2024

Verbazend snel en zeer opmerkelijk heeft de fiscus aangegeven dat zij zich neerlegt bij het cassatie-arrest van 6 september 2024.

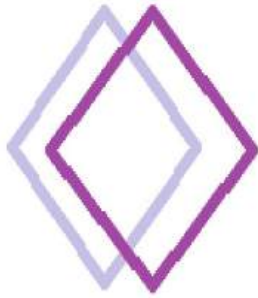
Op parlementaire vraag nr 31 van 20 september 2024, gesteld door mevrouw Mireille Colson (N-VA), antwoordt de ontslagnemende minister van financiën zeer duidelijk: '*Mijn administratie zal de rechtspraak uiteengezet in het arrest van het Hof van Cassatie van 6.9.2024, dat zijn arrest van 25.1.2018 bevestigt, volgen*'.

Gelet op de vastberadenheid waarmee de fiscus voorheen het standpunt van het Hof van Cassatie heeft betwist (er werd zelfs een circulaire aan gewijd), is dit een verrassend standpuntwijziging te noemen.

Eén en ander zal allicht te maken hebben met het nieuwe Verdrag dat België en Nederland op 21 juni 2023 zijn overeengekomen.

Dit nieuwe Verdrag is wel nog niet in werking getreden, doch het nieuwe voorkomingsartikel (artikel 20) wordt anders geformuleerd: België stelt de inkomsten vrij die volgens het verdrag in Nederland belastbaar zijn 'maar enkel voor zover die inkomstenbestanddelen effectief in Nederland belast zijn'. Het nieuwe Verdrag stipuleert dus expliciet dat er een effectieve belasting moet geheven zijn in Nederland alvorens België zal overgaan tot het verlenen van een vrijstelling. Dit betekent dat onder het nieuwe Verdrag het adagium 'exemption vaut impôt' dus niet meer van toepassing zal zijn. Het zal nog even duren voordat het nieuwe Verdrag in werking treedt, omdat eerst de ratificatieprocedure in beide landen nog moet worden doorlopen.

Het arrest van 6 september 2024 van het Hof van Cassatie en het feit dat de fiscus zich neerlegt bij dit arrest betekent dat in hangende geschillen omtrent de 'Nederlandse korting' bij de afkoop van Nederlandse pensioenen in eigen beheer de belastingplichtige, met zekerheid op succes, de heffing over de korting kan betwisten.

HENDRICKX TAXLAW

ADVOCATENKANTOOR Chantal HENDRICKX

Juridisch - fiscaal advies en bijstand voor ondernemingen en particulieren in het bijzonder in een Belgisch-Nederlandse context

Uw expert voor

- **Belgisch/Nederlandse tewerkstelling en salariëring** (detachering, salary split, employee benefits)
- **Belgisch/Nederlandse pensioenen** (pensioenopbouw, pensioenuitkeringen, fiscaliteit en parafiscaliteit)

Interesse? Contacteer ons vrijblijvend voor meer info op info@hendrickx-taxlaw.be

Advocatenkantoor Chantal Hendrickx
Konijnestraat 160
B-1602 Sint-Pieters-Leeuw

Tel +32 (0)2 307 61 67
chantal.hendrickx@hendrickx-taxlaw.be

Nederlandse AOW-leeftijd in 2025 ongewijzigd

In 2025 blijft de AOW-leeftijd ongewijzigd op 67 jaar. In 2019 is in het Pensioenakkoord afgesproken dat de AOW-leeftijd minder snel zou gaan stijgen. Tot dan toe steeg de AOW-leeftijd één op één mee met de levensverwachting. In de wet is vastgelegd dat voor iedere 4,5 maand dat Nederlanders naar verwachting langer leven, de AOW-leeftijd automatisch met 3 maanden omhooggaat. Dat gebeurt op basis van de jaarlijkse CBS-prognose voor de resterende levensverwachting van 65-jarigen.

Voor de jaren 2025 tot en met 2027 blijft de AOW-leeftijd op 67 jaar. De AOW-leeftijd is onder meer relevant voor de vroegste en uiterste ingangsdatum van pensioen, lijfrenten en goudenhanddrukstamrechten.

Jaar	AOW-leeftijd
2025	67 jaar
2026	67 jaar
2027	67 jaar
2028 e.v.	67 jaar en 3 maanden

Vrijgesteld EU-pensioen relevant voor hoogte Nederlandse ouderenkorting

Hof Amsterdam heeft op 25 juni 2024 uitspraak gedaan in een zaak (23/9 en 23/17) van een Nederlands inwoner die een in Nederland van belasting vrijgestelde EU-pensioenuitkering geniet.

De belanghebbende ontving in 2017 een voor de Nederlandse nationale belastingheffing vrijgestelde EU-pensioenuitkering. Rechtbank Noord-Holland oordeelde eerder dat het vrijgestelde EU-pensioeninkomen geen onderdeel is van het verzamelinkomen voor het bepalen van de inkomensgrens voor de ouderenkorting. De inspecteur van de belastingdienst was het hier niet mee eens en kwam in hoger beroep.

Hof Amsterdam oordeelt nu dat de vrijgestelde pensioenuitkering wél in aanmerking moet worden genomen bij het vaststellen van belanghebbendes' verzamelinkomen, teneinde te bepalen of hij in aanmerking komt voor het hoge bedrag van de ouderenkorting en aftrek van specifieke zorgkosten en giften.

Het hof stelt dat de hoge ouderenkorting is bedoeld als financiële tegemoetkoming voor ouderen met een laag inkomen ter verbetering van de fragiele inkomenspositie van deze specifieke groep. Het sociale karakter van de maatregel overheerst derhalve. Het toekennen van de hoge ouderenkorting aan belanghebbende zou er volgens het hof toe leiden dat het sociaal bedoelde belastingvoordeel terecht komt bij personen waarvoor dit voordeel niet is bedoeld. Dit zou neerkomen op een voorkeurbehandeling van (voormalige) ambtenaren van de Unie. Het gelijk is daarom aan de inspecteur.

Is sprake van discrepantie tussen kaderovereenkomst telewerk en de toepassingsverordening?

Bij de Europese Commissie is een verzoekschrift ingediend waarin aandacht wordt gevraagd voor een discrepantie tussen de kaderovereenkomst telewerk (art. 3, lid 1) en de toepassingsverordening (art. 14, lid 8). Bij eerstgenoemde wordt alleen uitgegaan van de arbeidstijd voor de vaststelling waar de belangrijkste werkzaamheden worden verricht, bij de toepassingsverordening kan echter worden uitgegaan van de arbeidstijd en/of bezoldiging.

Samenvatting van het verzoekschrift

Volgens de indiener is artikel 3 van de kaderovereenkomst inzake de toepassing van artikel 16, lid 1, van Verordening nr. 883/2004, waarin wordt vastgesteld welke wetgeving van toepassing is op gebruikelijk grensoverschrijdend telewerk, in strijd met artikel 14, lid 8, van Verordening (EG) nr. 987/2009. Deze tegenstrijdigheid ontstaat omdat in artikel 14, lid 8, rekening wordt gehouden met 'de arbeidstijd en/of de bezoldiging' om te bepalen waar de belangrijkste werkzaamheden plaatsvinden, terwijl in artikel 3 van de kaderovereenkomst alleen rekening wordt gehouden met de arbeidstijd.

Hij voert aan dat het inhouden van betaalde periodes, zoals vakantiedagen, van de jaarlijkse werktijd door bepaalde socialezekerheidsinstellingen in strijd is met het EU-recht, dat waarborgt dat werknemers tijdens verlof worden doorbetaald. Dit vermindert niet alleen het aantal grensoverschrijdende telewerkdagen, maar leidt ook tot een ongelijke behandeling van werknemers in de EU.

Indiener verzoekt daarom om de kaderovereenkomst te wijzigen en te moderniseren, bijvoorbeeld door betaald verlof te beschouwen als werktijd voor socialezekerheidsdoel-einden en dit verlof niet in mindering te brengen bij de berekening van quota.

Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift werd op 11 maart 2024 ontvankelijk verklaard, waarop de Commissie om inlichtingen is verzocht ((artikel 227, lid 6, van het Reglement).

Antwoord van de Commissie, ontvangen op 4 juni 2024

Indiener stelt dat artikel 3 van de kaderovereenkomst inzake de toepassing van artikel 16, lid 1, van Verordening nr. 883/2004, waarin de regelgeving is vastgelegd die van toepassing is op gebruikelijk grensoverschrijdend telewerk, niet in overeenstemming is met artikel 14, lid 8, van Verordening (EG) nr. 987/2009, omdat het alleen rekening houdt met de arbeidstijd en niet met de beloning bij het bepalen van de plaats waar de hoofdwerkzaamheden plaatsvinden.

Hij voert aan dat het inhouden van betaalde periodes, zoals vakantiedagen, van de jaarlijkse werktijd door bepaalde socialezekerheidsinstellingen in strijd is met het EU-recht, dat waarborgt dat werknemers tijdens verlof worden doorbetaald. Dit vermindert niet alleen het aantal grensoverschrijdende telewerkdagen, maar leidt ook tot een ongelijke behandeling van werknemers in de EU.

Indiener verzoekt om de kaderovereenkomst te wijzigen,

bijvoorbeeld door betaald verlof te beschouwen als werktijd voor socialezekerheidsdoel-einden en dit verlof niet in mindering te brengen bij de berekening van quota.

Opmerkingen van de Commissie

In artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 883/2004 is het volgende bepaald:

'Twee of meer lidstaten, de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten of de door deze autoriteiten aangewezen instellingen kunnen in onderlinge overeenstemming in het belang van bepaalde personen of groepen personen, uitzonderingen op de artikelen 11 tot en met 15 vaststellen.'

Op grond van deze bepaling kunnen uitzonderingen worden vastgesteld in het belang van bepaalde groepen personen of bepaalde personen die onder de werkingssfeer van Verordening (EG) nr. 883/2004 vallen met betrekking tot het systeem van conflictregels in de artikelen 11 tot en met 15 van die verordening. Het doel van een dergelijke overeenkomst is het regelen van bi- of multilaterale situaties naast de regelgeving van de Unie.

Mits de gesloten overeenkomst niet indruist tegen de basisbeginselen van de artikelen 11 tot en met 15 van die verordening, zoals het beginsel van de eenheid van de toepasselijke wetgeving, kan zij bepalingen bevatten die een uitzondering op de regels vormen. Een aantal lidstaten hebben de kaderovereenkomst betreffende de toepassing van artikel 16, lid 1, van Verordening nr. 883/2004 in gevallen van gebruikelijk grensoverschrijdend telewerk gesloten om voor werknemers een hoger niveau van grensoverschrijdend telewerk in hun lidstaat van verblijf mogelijk te maken zonder dat dit gevolgen heeft voor hun sociale zekerheidsrechten.

Het feit dat de kaderovereenkomst voor de vaststelling van het toegestane aandeel van grensoverschrijdend telewerk alleen naar de arbeidstijd en niet naar de beloning verwijst, lijkt niet in strijd te zijn met de basisbeginselen van de artikelen 11 tot en met 15 van Verordening nr. 883/2004. De uitlegging van de gedetailleerde regels van de overeenkomst is daarom aan de lidstaten die de overeenkomst hebben ondertekend en hun bevoegde organen.

Conclusie

De Commissie beveelt indiener aan zich te wenden tot de nationale autoriteiten van de lidstaat/lidstaten die de kaderovereenkomst heeft/hebben ondertekend met betrekking tot de uitlegging van de bepalingen van genoemde overeenkomst en eventuele suggesties die hij in dit verband heeft.

Bent u grensarbeider?

Dan ziet u naar grote waarschijnlijkheid door de bomen het bos niet meer als het gaat om grensoverschrijdende wet- en regelgeving? Gaat het u duizelen bij de termen compensatieregeling, voorkoming dubbele belastingen, Nederlands fiscaal loon en ontheffing sociale verzekeringsplicht?

Dan bent u bij BDP Account aan het juiste adres! Met onze gespecialiseerde kennis en kunde op het gebied van grensarbeiderschap kunnen wij u van dienst zijn met de verzorging van zowel uw Nederlandse als Belgische aangifte Inkomstenbelasting en voorzien wij u van professioneel advies.

Wij staan graag voor u klaar om u deze zorg uit handen te nemen.

**UW SPECIALIST
IN GREN SARBEID**

BDP ACCOUNT

Valkestraat 4 | 4631 RJ Hoogerheide

0164 - 612158 | info@bdp-account.nl | www.bdp-account.nl

SPORT

Waar is ex-voetballer belastbaar op zijn 'overbruggingsuitkering' ?

Hof Antwerpen heeft op 7 mei 2024 uitspraak gedaan in een zaak 2023/AR/48) betreffende een zogenoemde overbruggingsuitkering die een Belgisch rijksinwoner vanuit Nederland ontving naar aanleiding van de definitieve stopzetting van zijn professionele voetbalcarrière die zich onder meer in Nederland afspeelde. Die overbruggingsuitkering valt volgens het hof onder het 'pensioenartikel' van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag uit 2001 en dus niet onder de specifieke verdragsregeling voor 'inkomsten van sportbeoefenaars'. Het concrete gevolg daarvan is dat de heffingsbevoegdheid over de uitkering in casu niet aan Nederland (als vroegere 'werkstaat') toekomt, maar wel aan België (als woonstaat).

Een Belgische voetballer bouwde tijdens zijn loopbaan als professioneel voetballer in Nederland een 'overbruggingsuitkering' op. Nederlandse voetbalclubs zijn namelijk verplicht een gedeelte van de aan een speler toekomende vergoedingen in te houden en te storten in een specifiek 'fonds' met het oog op de opbouw van een 'overbruggingsuitkering' die is bedoeld om 'de financiële toestand van professionele voetballers te verzekeren' op het moment waarop zij definitief een punt zetten achter hun voetbalcarrière. De aanspraak op een dergelijke 'overbruggingsuitkering' ontstaat dan ook pas op de datum waarop de betrokkene 'wereldwijd zijn loopbaan als contractspeler definitief beëindigt'. Op die datum was de betrokkene in casu Belgisch rijksinwoner. Hij ontving aldus vanwege het Nederlands fonds periodieke uitkeringen.

De belastingplichtige meende dat het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag (hierna: het Verdrag) de heffingsbevoegdheid aan Nederland toekent, maar de Belgische Administratie nam daarentegen het standpunt in dat België de uitkering mag belasten als een beroepsinkomen, meer bepaald als een pensioen. De betwisting belandt bij het Hof van Beroep te Antwerpen dat de knoop ontwart op basis van de volgende redenering:

- Het hof onderzoekt vooreerst de kwalificatie van de uitkering volgens het Belgisch intern fiscaal recht. Dubbelbelastingverdragen verdelen immers enkel de heffingsbevoegdheid tussen de verdragsstaten, maar scheppen zelf geen belastingplicht. Bijgevolg moet eerst worden uitgemaakt of enige belasting verschuldigd is op het betrokken inkomen volgens het interne recht. Eerst als dat het geval is, moet aan de hand van het Verdrag worden nagegaan welke verdragsstaat heffingsbevoegd is.
- Het hof meent dat de overbruggingsuitkering internrechtelijk kwalificeert als een 'pensioen' in de zin van artikel 34, § 1, 1° WIB 1992, en meer bepaald als 'zodanig geldende toelagen die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hebben op een beroepswerkzaamheid'. Uit het 'overbruggingsreglement' blijkt immers dat 'de uitkering wordt toegekend vanaf de definitieve beëindiging door de deelnemer van diens wereldwijde loopbaan als contractspeler'. De uitkering 'heeft aldus rechtstreeks betrekking op de vorige dienstbetrekking als contractspeler'.
- Aangezien de uitkering dus kwalificeert als een belastbaar inkomen naar Belgisch recht, moet vervolgens worden onderzocht of het Verdrag die belasting ook toelaat. Het hof onderzoekt daarom welke verdragsregeling van toepassing is.

De belastingplichtige meent dat dit artikel 17 van het Verdrag is dat de heffingsbevoegdheid regelt ter zake van inkomsten verkregen uit de 'persoonlijke werkzaamheden' verricht in de hoedanigheid van 'sportbeoefenaar'. Dergelijke inkomsten mogen worden belast in de Staat waar die werkzaamheden worden verricht (art. 17, § 1 Verdrag). Daarom meent hij dat de heffingsbevoegdheid toekomt aan Nederland, zijn vroegere werkstaat, waar de overbruggingsuitkering is opgebouwd via inhouding op zijn loon.

Het hof ziet dat evenwel anders. Blijkens de aanhef van artikel 17 Verdrag geldt de daarin voorziene specifieke regeling voor sportbeoefenaars in afwijking van de artikelen 14 en 15 Verdrag, die respectievelijk betrekking hebben op 'inkomsten uit zelfstandige beroepen' en 'inkomsten uit niet-zelfstandige beroepen'. Vervolgens onderlijnt het hof dat de specifieke regeling voor sportbeoefenaars van toepassing is op de inkomsten die rechtstreeks en onrechtstreeks voortkomen uit de prestaties van individuele sportbeoefenaars. In die context regelt artikel 17 Verdrag de heffingsbevoegdheid ter zake van inkomsten uit een 'huidige' beroepswerkzaamheid, daar waar artikel 18 Verdrag (pensioenartikel) de heffingsbevoegdheid regelt ter zake van inkomsten uit een 'vroegere' beroepswerkzaamheid.

De overbruggingsuitkering wordt in casu toegekend naar aanleiding van de definitieve stopzetting wereldwijd van de professionele voetbalcarrière. Dientengevolge gaat het niet om een inkomen uit een 'huidige' beroepswerkzaamheid (artikel 17 Verdrag), maar wel om een 'pensioen' waarvan de heffingsbevoegdheid dient te worden beoordeeld met inachtneming van artikel 18 Verdrag, en dit met uitsluiting van artikel 17 Verdrag. Het (pensioen)artikel 18 Verdrag kent de heffingsbevoegdheid in principe aan de woonstaat toe, in casu België. Het hof besluit in casu dan ook dat België de overbruggingsuitkering effectief kon belasten als een 'pensioen'.

Volgens het hof heeft de bijzondere verdragsregeling voor sportbeoefenaars dus enkel betrekking op inkomsten verkregen uit een 'huidige' beroepsactiviteit als sportbeoefenaar, en niet op inkomsten verkregen uit een inmiddels definitief stopgezette beroepswerkzaamheid van sportbeoefenaar.

Opgemerkt zij dat deze discussie zich, naar het zich laat aanzien, niet meer zal stellen onder het nieuwe Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag dat wellicht in werking zal treden per 1 januari 2026. Dit nieuwe dubbelbelastingverdrag bevat immers geen aparte regeling meer voor inkomsten van sportbeoefenaars.

Hof van Justitie van de EU wijst transfersysteem in het Europese voetbal naar de prullenmand

Op 4 oktober 2024 heeft het Hof van Justitie van de EU arrest gewezen in de zaak (C-650/22) die de voetballer Lassana Diarra aanspande tegen de FIFA.

In de vorige editie van dit magazine publiceerden we al over het advies van de advocaat-generaal (Maciej Szpunar) van het Hof van Justitie van de EU, waarmee we al stelden dat de juridische bodem van het transfersysteem dreigde weg te slaan. Dat zou bijzonder slecht nieuws zijn voor heel wat Nederlandse en Belgische clubs die financieel afhankelijk zijn geworden van transfers, schreven we ook toen al.

Lassana Diarra speelde bij Chelsea, Arsenal en Real Madrid, maar een grote naam in het voetbal was hij nooit. Vijf jaar na zijn voetbalpensioen heeft de Fransman daar alvast verandering in gebracht. Op 4 oktober 2024 gaf het Hof Diarra immers gelijk in de zaak die hij had aangespannen. De Fransman werd in 2014 geconfronteerd met een miljoenenboete nadat hij zijn contract bij Lokomotiv Moskou eenzijdig had opgezegd vanwege een conflict met de club. Diarra wilde daarna een contract tekenen bij het Belgische Sporting Charleroi, maar dit ging in tegen de regels van de FIFA, waardoor hij uiteindelijk zonder club en werkloos bleef.

De regels in kwestie zijn opgenomen in de FIFA 'Regulations on the Status and Transfer of Players' (RSTP). Die regels, die worden toegepast door zowel de FIFA als de nationale voetbalbonden die bij haar zijn aangesloten, zoals de Belgische KBVB en de Nederlandse KNVB, zijn onder meer van toepassing in gevallen waarin een club van mening is dat een van zijn spelers zijn contract heeft beëindigd zonder 'gerechtvaardigde reden' vóór de normale duur van die overeenkomst. In dat geval is de speler (en eventuele club die hem in dienst wil nemen), hoofdelijk aansprakelijk voor de eventuele schadevergoeding die aan de voormalige club verschuldigd is. Bovendien kan de nieuwe club in bepaalde situaties onderworpen worden aan een sportieve sanctie, bestaande in een verbod op inschrijving van eventuele nieuwe spelers voor een bepaalde periode. Ten slotte moet de nationale bond waartoe de voormalige club van de speler behoort, weigeren een internationaal transfercertificaat af te geven aan de vereniging waar de nieuwe club is geregistreerd, en dit voor de duurtijd dat het geschil tussen de voormalige club en de speler over de beëindiging van het contract aanhangig is.

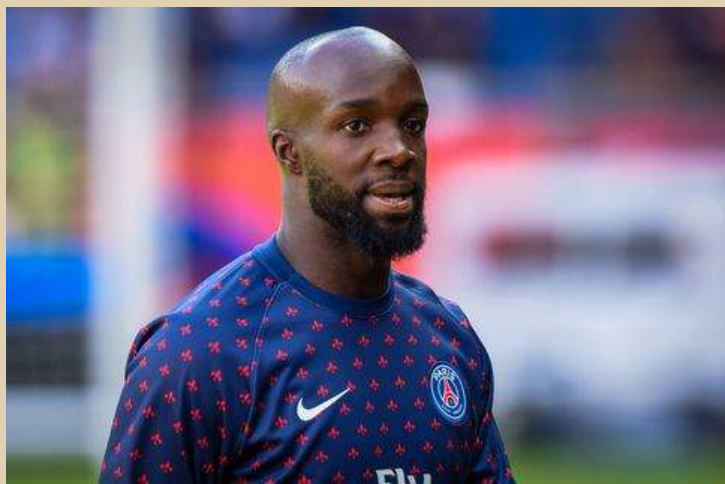
Het Hof van Beroep te Mons (BE) vroeg aan het Hof van Justitie van de EU of deze regels verenigbaar zijn met het vrije verkeer van werknemers en het mededingingsrecht. Op 4 oktober 2024 heeft het Hof geoordeeld dat deze regels in strijd zijn met het Unierecht. In de eerste plaats zijn de betrokken regels van dien aard dat zij het vrije verkeer van profvoetballers die dat wensen belemmeren hun activiteit te ontwikkelen door te gaan werken voor een nieuwe club, gevestigd op het grondgebied van een andere lidstaat van de EU. Deze regels brengen aanzienlijke juridische en financiële risico's met zich mee, die niet te voorzien zijn. Bovendien

houden deze regels ook grote sportieve risico's in voor de spelers en clubs die ze in dienst willen nemen, wat samen genomen wel het geval is en de internationale transfers van deze spelers belemmeren.

Hoewel beperkingen op het vrije verkeer van professionele spelers kunnen gerechtvaardigd zijn door dwingende redenen van algemeen belang, bestaande in het waarborgen van de regelmaat van interclubvoetbalcompetities, door een zekere mate van stabiliteit in de spelersroosters te handhaven, lijken de betrokken regels in het onderhavige geval niettemin in een aantal opzichten aan verificatie onderhevig door het Hof van Beroep te Mons. De betwiste regels zouden volgens het Hof immers niet verder mogen gaan dan noodzakelijk is om dat doel na te streven.

Wat in de tweede plaats het mededingingsrecht betreft, is het Hof van oordeel dat de litigieuze regels tot doel hebben beperking en zelfs preventie van grensoverschrijdende concurrentie die zou kunnen worden nagestreefd door alle in dat land gevestigde clubs van de EU, door eenzijdig spelers te werven die onder contract staan bij een andere club. In dit verband herinnert het Hof eraan dat de mogelijkheid om te concurreren door getrainde spelers aan te trekken een essentiële rol speelt in de professionele voetbalsector.

Gelet op bovenstaande stelt het Hof dat die regels die een algemene beperking opleggen aan deze vorm van concurrentie, niet onmisbaar of noodzakelijk lijken, maar daarover moet het Hof van Beroep te Mons nu nog verder oordelen. Een verzoek om een prejudiciële beslissing betekent immers dat hoven en rechtbanken van de lidstaten bij geschillen prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie van de EU, om dit laatste te laten oordelen over de interpretatie van het Europese Unierecht. Het Hof van Justitie van de EU beslist dus niet zelf over het geschil, het komt de nationale rechterlijke instanties toe om de zaak te beslechten in overeenstemming met de beslissing van het Hof, die wél bindend is voor andere nationale rechtbanken of tribunalen waarvoor een soortgelijke kwestie aan de orde is.

accountancy

Financiële planning

Fiscaal advies

de smet
accountants
en adviseurs

Financiële administratie

grensarbeid

loonadministratie

bedrijfsadvisering

Persoonlijk in cijfers

Absdaalseweg 39 Hulst

T 0114 74 02 00

www.desmetaccountants.nl

GRENZELOOS ONDERNEMEN

Wordt Limosa hervormd tot Fimosa?

De aanzienlijke aantallen gedetacheerde werknemers in België hebben de aandacht getrokken van de Belgische politiek. Zo mocht alvast blijken uit de zogenoemde supernota van federaal formateur Bart De Wever (N-VA).

Een van de voorgestelde hervormingen zou een herziening van de Limosa-meldingsplicht zijn. Limosa is het online platform, waarlangs buitenlanders die tijdelijk in België komen werken, moeten worden aangemeld bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ). Buitenlandse werknemers, zelfstandigen en stagiairs die in België opdrachten komen uitvoeren, moeten de Belgische overheid daarvan op de hoogte brengen vóór zij hun activiteiten aan kunnen vatten.

Ook de Belgische fiscus koppelt al haar gegevens aan Limosa, maar dat moet nog efficiënter. De suggestie is dan ook om Limosa om te vormen naar een systeem (Fimosa) waarbij loongegevens rechtstreeks naar de fiscus worden gestuurd. Gedetacheerden zouden dan de zogenoemde '183-dagenregel' voortaan online moeten invullen. Dat zou het werk van de fiscale controlediensten dan aanzienlijk moeten vereenvoudigen.

Onder meer aannemers uit diverse sectoren moeten hun projecten vooraf melden bij de RSZ. Ze moeten aangeven wie hun onderaannemers en eventuele sub-onderaannemers zijn, en bovendien een 'construbadge' aanschaffen. Dagelijks moeten ze ook aangeven wie op de werf of tewerkstellingsplaats aan de slag zal zijn, met als recente toevoeging een specifieke applicatie voor de schoonmaaksector, die sinds 1 september 2024 van kracht is. Deze data bieden al veel inzicht in de duur van de tewerkstelling van werknemers in België. Voor buitenlandse werknemers is de administratieve druk evenwel nóg groter. Naast de Limosa-melding moet er ook een melding van detachering gebeuren bij het Sociaal Fonds Uitzendkrachten. Wanneer de detachering langer dan twaalf maanden duurt, moet er bovendien een gemotiveerde kennisgeving ingediend worden.

In de strijd tegen illegale tewerkstelling legt de Vlaamse regering vanaf 1 januari 2025 ook een zorgvuldigheidsplicht op aan (intermediaire) aannemers. Zij zullen specifieke documenten moeten opvragen van derdelanders, werknemers en zelfstandigen die in Vlaanderen werken, en controleren of deze documenten aanwezig zijn in een (nog te ontwikkelen) online applicatie.

krijgt u een duidelijk beeld van de verantwoordelijkheden die komen kijken bij de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Vlaams-Nederlandse Handelsdag 2024

Op dinsdag 19 november 2024 vond voor de achtste keer de Vlaams-Nederlandse Handelsdag plaats. Het event in Antwerpen stond volledig in het teken van grensoverschrijdend ondernemen. De Vlaams-Nederlandse Handelsdag bood zoals ieder jaar Vlaamse en Nederlandse bedrijven een unieke kans om kennis op te doen over de buurmarkt, middels relevante informatiesessies over de verschillende aspecten van grensoverschrijdend zakendoen. Er was onder meer aandacht voor:

- zakendoen voor startende exporteurs;
- oprichten van een bedrijf;
- aanwerving van salespersonen;
- distributie- en agentuurcontracten;
- aanbestedingen over de grens.

Belgische fiscus en douane eisen 1,5 miljard van Nike, onder meer voor de Nederlandse route

De Belgische douane en fiscus viseren de sportartikelen-gigant Nike voor een totaalbedrag van 1,5 miljard euro. De zaak dient voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt. Ook Vlaanderen bekijkt of het subsidies uit het verleden kan terugvorderen. Concreet hebben de douane en fiscus drie -vennootschappen in het vizier die betrokken zijn bij het Nike EMEA Logistics Center in Laakdal. Via dat verdeelcentrum worden schoenen en kleding gestuurd naar winkels en klanten in Europa, het Midden-Oosten en Afrika.

Volgens Douane en Accijnzen heeft Nike sinds 2018 verschillende jaren te weinig invoerrechten betaald op zijn goederen. Vooraleer de spullen de Europese Unie binnen komen, passeren ze langs verschillende Nike-bedrijven. Die rekenen elkaar daarvoor prijzen aan, waardoor de waarde van de goederen telkens stijgt.

De douane voert aan dat Nike zich bij het betalen van de invoerrechten niet gebaseerd heeft op de waarde bij de 'laatste verkoop' tussen de eigen bedrijven, maar op de lagere waarde bij de 'eerste verkoop'. De Bijzondere Belastinginspectie (BBI) meent dan weer dat er ook te weinig btw betaald is.

Intussen bekijkt ook Vlaanderen of het subsidies uit het verleden kan terugvorderen. De voorbije jaren keerde Vlaanderen miljoenen uit aan Nike, onder meer voor de bouw van het distributiecentrum in Laakdal, voor strategische transformatiesteun en voor groene energie.a

Nike betaalt amper belasting dankzij Nederlandse constructie

Sportkledinggigant Nike regelt zijn wereldwijde distributie van alle pakweg één miljard verkochte schoenen, T-shirts en andere kleding via Nederland, maar blijkt over de gemaakte winsten nauwelijks belasting te betalen.

De Nederlandse regering spreekt al jaren tegen dat Nederland een fiscaal paradijs zou zijn voor multinationals, maar onderzoek naar sportkledinggigant Nike lijkt dit in de praktijk andermaal tegen te spreken.

De 'Nike Trading Company', is officieel gevestigd in Hilversum en regelt van daaruit de distributie van alle schoenen, T-shirts, petjes en andere kleding die Nike jaarlijks over de hele wereld verkoopt. De Nike Trading Company blijkt nu een cruciaal bedrijfsonderdeel, om al jaren nauwelijks belasting te betalen. Terwijl de Nederlandse regering beweert dat de regels tegen belastingontwijking steeds strenger worden, blijkt het bedrijf in de praktijk immers alleen maar minder af te dragen.

Uit onderzoek komt naar voren dat de boekhouding van het Nederlandse bedrijf daarbij van Hilversum naar Zuidoost-Azië voert, vervolgens naar Centraal-Amerika, om uiteindelijk toch weer in Nederland uit te komen. Deze constructie leidt ertoe dat amper nog belasting moet worden betaald.

Zelfs Russisch staatsbedrijf sluist honderden miljoenen door naar Nederland voor fiscaal voordeel

Het Russische nucleaire staatsbedrijf Rosatom gebruikt een Nederlands dochterbedrijf om honderden miljoenen aan winsten te verplaatsen, ook tijdens de oorlog met Oekraïne. Dat blijkt uit het onlangs gepubliceerde jaarverslag van het dochterbedrijf uit Amsterdam.

Via het staatsbedrijf komt een deel van die miljoenen in de staatskas van Rusland terecht. Daarmee profiteert Rusland ook tijdens de oorlog met Oekraïne van de Europese afhankelijkheid van de Russische uraniumsector. Door die afhankelijkheid durven westerse overheden vooralsnog geen sancties op te leggen tegen Rosatom.

Rosatom is een belangrijke producent van uranium en kernenergie. Daarnaast speelt het staatsbedrijf een rol in de oorlog door de veroverde kerncentrale in Zaporizja te beheren. Via het Nederlandse dochterbedrijf Uranium One Coöperatief is het Russische staatsbedrijf actief in het winnen van de nucleaire grondstof in Kazachstan en Tanzania.

Opbrengst Nederlandse vennootschapsbelasting in vijf jaar verdubbeld

De vennootschapsbelasting bracht in 2023 goed 48 miljard euro op voor de Nederlandse schatkist, een verdubbeling ten opzichte van vijf jaar geleden. Dat blijkt uit gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

De opbrengst van de vennootschapsbelasting nam de afgelopen jaren sterker toe dan de opbrengst van de meeste andere belastingen en sociale premies die de Nederlandse overheid incasseert. Het aandeel van de vennootschapsbelasting in de collectieve lasten, het totaal aan belastingen en sociale premies, steeg hierdoor. Waar het aandeel in 2018 op 8 procent lag, was dat in 2023 toegenomen tot 12 procent. Hiermee is de vennootschapsbelasting een van de belangrijkste inkomstenbronnen van de overheid.

De loon- en inkomstenheffing (loon- en inkomstenbelasting plus premies volksverzekeringen) is verreweg de grootste inkomstenbron. In 2023 bedroegen de overheidsinkomsten hieruit 128 miljard euro, bijna een derde van de collectieve lasten. De inkomsten uit de loon- en inkomstenheffing namen de afgelopen vijf jaar met een kwart toe. Met opbrengsten van respectievelijk 76 miljard euro en 53 miljard euro in 2023 hebben ook de btw en de premie voor het Zorgverzekeringsfonds een groot aandeel in de inkomsten uit belasting en sociale premies. Gezamenlijk zijn de loon- en inkomstenheffing, btw, premie voor het Zorgverzekeringsfonds en vennootschapsbelasting goed voor drie kwart van de collectieve lasten.

De inkomsten uit de vennootschapsbelasting stegen in de afgelopen jaren relatief sterker dan de omvang van de economie, het bruto binnenlands product (bbp). Winsten van bedrijven bewegen over het algemeen meer dan de andere onderdelen van het bbp, zoals lonen van werknemers. Doordat winsten echter minder dan de helft van het bbp vormen, stijgt in tijden van economische groei de vennootschapsbelasting relatief harder dan het bbp. Daarnaast speelt mee dat tijdens de coronacrisis bedrijven de mogelijkheid werd geboden om de voorlopige aanslag in 2020 te verlagen. Hierdoor is achteraf gezien in 2020 te weinig afgedragen, wat tot flinke nabetalingen in de daaropvolgende jaren leidde. Het CBS corrigeert hier niet voor in de registratie van de inkomsten uit de vennootschapsbelasting.

Naast de coronacrisis werkten ook de gestegen energieprijzen door in de opbrengst van de vennootschapsbelasting, aangezien de winsten in de fossiele sector hierdoor toenamen. In 2023 stegen de inkomsten uit de vennootschapsbelasting daarnaast door een aanpassing van de tarieven.

Staatssecretaris van Financiën ziet geen aanleiding voor verdere maatregelen tegen belastingontwijking

Op 5 september 2024 heeft (toenmalig) Nederlands staatssecretaris van Financiën Folkert Idsinga (NSC) op vragen van Kamerleden Maatoug en Stultiens (GroenLinks PvdA) omtrent vermeende belastingontwijkingsstructuren, aangegeven dat er hem geen signalen bekend zijn en dus geen aanleiding te zien voor verdere maatregelen tegen belastingontwijking.

Het Nederlandse belastingstelsel is volgens de bewindspersoon vanwege zijn internationale oriëntatie kwetsbaar voor structuren die belasting ontwijken, maar de afgelopen jaren zouden er al nationaal en internationaal veel maatregelen zijn genomen om belastingontwijking aan te pakken. De vennootschapsbelasting is door al deze maatregelen, in combinatie met de antimisbruikbepalingen die de Wet VPB 1969 al bevatte, robuust tegen belastingontwijking, stelt Idsinga.

Idsinga stelt voorts dat het huidige kabinet zich tot doel stelt opmerkelijke belastingconstructies aan te pakken. Zo zou worden onderzocht in welke mate regelingen gevoelig zijn voor constructievorming. Hij meent dat oplossingsrichtingen niet altijd eenvoudig zijn en nader onderzoek vergen. Het gaat dan om proportionaliteit van de maatregel en dat de goeden niet onder de kwaden moeten lijden.

Oer-Hollandse chocoladeproducent in Belgische handen

Het Nederlandse chocolademerkt Droste kan weer verder, nu het Belgische Pauwels Engineering, ook al de eigenaar van Koetjesreep, de oer-Hollandse chocoladeproducent uit het Gelderse Vaassen heeft overgenomen van moederbedrijf Hosta.

Het bedrijf kwam in de coronaperiode in de problemen, omdat de internationale handel toen flink afnam. Ook was het voor het bedrijf een aderlating dat het internationale reisverkeer nagenoeg tot stilstand kwam, want Droste verkocht chocola op onder meer vliegvelen. De energiecrisis en de stijging van de cacaoprijzen na de coronaperiode hielpen ook niet mee voor het merk dat meer dan 150 jaar bestaat. Dit zorgde er allemaal voor dat Droste onder steeds grotere druk kwam te staan.

Medio 2024 werd bekend dat Hosta op zoek zou gaan naar een partij die ervoor kon zorgen dat de activiteiten van Droste voortgezet kon worden. Pauwels Engineering NV zal de productie van reguliere Droste-producten (zoals de bekende pastilles en chocolade letters) voortzetten in de fabriek in Vaassen. Droste werd in 1863 opgericht in Haarlem. Het verwierf in de jaren 60 het predicaat 'Koninklijk', maar verloor dit in 1977 toen het in Amerikaanse handen kwam. In 1986 werd de productie verplaatst naar Vaassen.

Het Belgische bedrijf heeft meerdere chocolademerken in de portefeuille, waaronder dus Koetjesreep. Dit Nederlandse merk werd eind negentiger jaren gered.

Droste-effect

Het merk is ook de naamgever van het Droste-effect. Dat is het effect waarbij een bepaalde illustratie dezelfde illustratie bevat, maar dan kleiner. Dit effect (ook wel recursie genoemd) kan zich in theorie eindelijk herhalen. Op de traditionele verpakking van Droste is een verpleegster te zien die een blik vasthoudt met dezelfde verpakking, waar dus ook weer die verpleegster op staat.

Is een vaste inrichting nu wél of geen verdragsinwoner?

Een vaste inrichting (VI) is (ook) in Nederland niet aan te merken als een inwoner in de zin van dubbelbelastingverdragen. Een VI is immers geen subjectief binnenlands belastingplichtige entiteit of persoon. Het is de buiten de VI-staat gevestigde entiteit of persoon die in de VI-staat als buitenlands belastingplichtige in de VPB- of IB-heffing wordt betrokken. Een in Nederland gevestigde VI heeft als zodanig dan ook geen toegang tot de voordelen van het Nederlandse verdragenennetwerk.

Echter, met ingang van 2024 is de zogenoemde Wet Minimumbelasting 2024 in werking getreden. Deze wet beoogt elke grote onderneming in ieder land waar zij actief is minimaal effectief 15 procent winstbelasting te laten betalen. Hiertoe is een geavanceerd bijheffingsmechanisme in het leven geroepen. Elke in Nederland gevestigde 'groepsentiteit', bijvoorbeeld een rechtspersoon, is als belastingplichtige aan dit bijheffingsmechanisme onderworpen. Daarbij wordt ook een Nederlandse VI binnen een groep als groepsentiteit aangemerkt en wordt onder de vestigingsplaats van een groepsentiteit mede begrepen de plaats waar de VI is gelegen. Dat alles resulteert erin dat een in Nederland gelegen VI voor de Wet Minimumbelasting 2024 wél als Nederlands inwoner kwalificeert en als belastingplichtige voor de Nederlandse binnenlandse bijheffing kan kwalificeren. De vraag is wat dit betekent voor de verdragstoepassing.

Laten wij voor deze vraag ervan uitgaan dat de bijheffing onder de Wet Minimumbelasting 2024 als een belasting naar het inkomen kwalificeert en onder de reikwijdte van de bestaande belastingverdragen valt. Omdat belastingverdragen voor de definitie van inwoner aanknopen bij de nationale definitie, werkt de VI-vestigingsplaatsdefinitie uit de Wet Minimumbelasting 2024 één op één door naar het belastingverdrag. Bovendien is sprake van onderworpenheid op grond van de plaats waar de VI is gelegen en kwalificeert de

VI als persoon (er is sprake van 'een eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld'). Dit alles bij elkaar betekent dan dat een Nederlandse VI voor toepassing van belastingverdragen sinds 2024 wél als verdragsinwoner kan kwalificeren. Binnen de systematiek van de Nederlandse binnenlandse bijheffing zal er evenwel geen behoefte aan verdragsbescherming bestaan, zodat de relevantie van deze conclusie beperkt is.

In het drielandenpunt-arrest ontleende de Hoge Raad echter het verdragsinwonerschap van een uitkerende vennootschap aan de Wet VPB 1969, terwijl in casu de verdragstoepassing binnen een andere belasting, namelijk de dividendbelasting, aan de orde was. Zou het arrest naar analogie kunnen betekenen dat het inwonerschap van een VI onder de Wet Minimumbelasting 2024 doorwerkt naar de verdragstoepassing voor de vennootschapsbelasting? Dat zou dan betekenen dat een in Nederland gevestigde VI zich voor de VPB-heffing vanaf 2024 wél kan beroepen op de voordelen van het Nederlandse verdragenennetwerk. Wij menen dat dit toch ontkennend moet worden beoordeeld, mede om ongewenste en onoplosbare cirkelredeneringen binnen de onderlinge systematiek van de Wet Minimumbelasting 2024 en de Wet VPB 1969 te voorkomen.

Wijzigingen KOR en introductie EU-KOR per 1 januari 2025

Met ingang van 1 januari 2025 veranderen de regels van de Nederlandse kleineondernemersregeling (KOR). Ook wordt het mogelijk om de KOR aan te vragen in andere EU-landen (EU-KOR), waaronder ook België.

Voor de KOR zijn dit de belangrijkste wijzigingen:

- De verplichte deelnameperiode van 3 jaar komt te vervallen. Op dit moment geldt dat KOR-deelnemers met een omzet van maximaal 20.000 euro per kalenderjaar verplicht 3 jaar moeten deelnemen. Die verplichte deelnameperiode van drie jaar vervalt per 1 januari 2025. Voor ondernemers in de KOR wordt het dus mogelijk om zich op elk moment af te melden.
- Opnieuw aanmelden voor de KOR kan sneller. Als een ondernemer zich opnieuw wil aanmelden voor de KOR, dan hoeft de ondernemer niet meer 3 jaar te wachten voor opnieuw deelname. Vanaf 1 januari 2025 gaat deze zogenoemde uitsluitingsperiode alleen nog om de rest van het kalenderjaar waarin de ondernemer zich had afgemeld, en het kalenderjaar daarop.

- Om deel te nemen aan de KOR, mag de jaaromzet maximaal 20.000 euro zijn. Dat geldt voor het kalenderjaar waarin de ondernemer zich aanmeldt, én voor het kalenderjaar daarvóór.

Deelname aan de KOR eindigt voor buitenlandse ondernemers. Een ondernemer die niet in Nederland is gevestigd, maar er wel een vaste inrichting voor de BTW heeft én geregistreerd staat voor de KOR, mag vanaf 1 januari 2025 niet meer deelnemen aan de KOR.

Tot 1 januari 2025 kunnen ondernemers die zijn gevestigd in Nederland alleen de KOR in Nederland toepassen. Met de EU

-KOR kan een ondernemer vanaf 1 januari 2025 ook een Btw-vrijstelling krijgen voor 1 of meer EU-landen waar de ondernemer zakendoet.

Als de ondernemer deelneemt aan de EU-KOR in bijvoorbeeld België, Frankrijk en Italië, dan krijgt de ondernemer een Btw-vrijstelling in deze 3 landen. Maar de ondernemer kan er ook voor kiezen om alleen in bijvoorbeeld België aan de EU-KOR mee te doen. Dan krijgt de ondernemer alleen in België een Btw-vrijstelling.

Met de EU-KOR berekent de ondernemer geen BTW aan klanten in andere EU-landen. Ook trekt de ondernemer daar geen BTW af, ook niet voor kosten die de ondernemer voor zijn leveringen heeft gemaakt. En de ondernemer betaalt geen BTW aan de belastingdienst van het land waar de ondernemer zakendoet. De ondernemer hoeft daar dus geen btw-aangifte te doen. Daarnaast moet de ondernemer elk kwartaal een opgaaf kwartaalomzet bij de Nederlandse belastingdienst indienen. Dat is een overzicht van de omzet die de ondernemer in een kwartaal in de hele EU heeft behaald.

Voor deelname aan de EU-KOR gelden een aantal voorwaarden. Zo moet bijvoorbeeld de hoofdvestiging van de onderneming in Nederland zijn gevestigd. Een andere voorwaarde is de maximale jaaromzet van 100.000 euro (in alle EU-landen, inclusief Nederland). Ook moeten deelnemers aan de EU-KOR zich houden aan de nationale omzetsgrens van het EU-land waar ze de Btw-vrijstelling willen toepassen.

Update fiscale positie zelfstandig ondernemers Nederland-België

Vanaf 1 januari 2025 gaat de Nederlandse belastingdienst weer volledig handhaven op de kwalificatie van arbeidsrelaties, en daarmee ook op het fenomeen schijnzelfstandigheid. Experts van KPMG Tax, Legal & Accountancy (België) en KPMG Meijburg & Co (Nederland), informeren u hierover.

Einde Nederlands handhavingsmoratorium

Tot 1 januari 2025 gold voor de inhuur van zzp'ers nog het zogenoemde handhavingsmoratorium. Daardoor legde de Nederlandse belastingdienst geen naheffingsaanslagen loonheffingen op wanneer hij de arbeidsrelatie met een zzp'er toch als een (fictieve) dienstbetrekking kwalificeerde. Wat overigens niet gold als sprake was van kwaadwillendheid of als aanwijzingen van de belastingdienst niet tijdig (vaak binnen drie maanden) werden opgevolgd.

Ook is bekendgemaakt dat de Nederlandse belastingdienst niet langer zogenoemde modelovereenkomsten goed zal keuren. De fiscale kwalificatie van lopende modelovereenkomsten blijft nog wel van kracht tot de einddatum van de betreffende modelovereenkomst. De laatste einddatum is in 2029. Overigens biedt een goedgekeurde modelovereenkomst alleen zekerheid als de opdrachtgever en opdrachtnemer ook daadwerkelijk werken zoals is overeengekomen in de modelovereenkomst.

Impact

Met ingang van 2025 zal de Nederlandse belastingdienst tijdens (reguliere) controles voortaan wél naheffingen kunnen opleggen als sprake is van schijnzelfstandigheid. De naheffingsaanslagen kunnen theoretisch gezien worden opgelegd tot vijf jaar terug. Vanwege het handhavingsmoratorium kan de belastingdienst echter alleen met terugwerkende kracht naheffingsaanslagen opleggen vanaf 1 januari 2025, de datum van de opheffing van het handhavingsmoratorium. Bij de handhaving geldt wel een overgangperiode van één jaar, dus tot 1 januari 2026. In deze periode kan de belastingdienst nog geen vergrijpboete opleggen aan werkgevers als die kunnen bewijzen dat zij binnen het bedrijf of de organisatie stappen hebben gezet om schijnzelfstandigheid tegen te gaan.

Actie vereist

De Nederlandse belastingdienst heeft opdrachtgevers en zzp'ers in de aanloop naar 1 januari 2025 voorzien van informatie en praktische hulp en zocht ook actief contact met de praktijk om eventuele onduidelijkheden en onrust zoveel mogelijk weg te nemen. De nieuwe zzp-wetgeving laat nog even op zich wachten en zal in ieder geval niet eerder dan 1 januari 2026 in werking treden. Met de definitieve beslissing om het handhavingsmoratorium af te bouwen is stilzitten echter geen optie. Wij raden bedrijven en organisaties aan om in ieder geval een inventarisatie te maken van de inhuur van zzp'ers met betrekking tot hun activiteiten, de periode van inhuur en de reeds afgesloten contracten. Op basis van de huidige (arbeids)wetgeving en rechtspraak moet vervolgens worden bepaald hoe een arbeidsrelatie moet worden gekwalificeerd.

Visie Belgische autoriteiten op zelfstandig ondernemers

Ook België kent het onderscheid tussen zelfstandigen en werknemers in loondienst. In principe staat het de partijen vrij om te kiezen in welke hoedanigheid zij onderling contracteren en zal deze kwalificatie worden gerespecteerd door de verschillende instanties, voor zover dit strookt met de realiteit en uitvoering van de overeenkomst.

Ter duiding van de kwalificatie van de arbeidsrelatie geeft de wetgever enkele handvatten. Zo is er de Arbeidsrelatiewet die sinds 2007 negen criteria geeft voor de beoordeling van het bestaan van een arbeidsrelatie in loondienst. Hoewel deze wettelijke criteria slechts gelden voor enkele (risico) sectoren, zullen de inspectiediensten en rechtbanken deze criteria in praktijk ook aanwenden ter beoordeling van elke arbeidsrelatie.

In België is het al sinds 2007 zo dat de socialezekerheidsdiensten in geval van schijnzelfstandigheid en herkwalificatie in een arbeidsrelatie in loondienst, doorgaans overgaan tot het vorderen van achterstallige sociale bijdragen. Hierbij geldt dat de werkgever de persoonlijke bijdragen die niet werden ingehouden van het loon van de betrokkene in principe niet kan terugvorderen van het betrokken individu. De werkgever draagt dus alle sociale lasten. Bovendien kan de sociale zekerheidsdienst ook laattijdigheidsinteressen (7% op jaarbasis) en bijdrageopslagen (10%) vorderen. De verjaringstermijn is drie jaar en werd recent voor fraudegevallen opgetrokken tot tien jaar.

***Esther Hoppenbrouwers, Esmiralda Pasma,
Jeroen Vandenbossche, Simon van Speybroeck***

KPMG

Good preparation is half the battle

**Is your company ready to cross
the border?**

Doing business internationally is one of the most complex business strategies. A lack of knowledge about global rules and regulations can be costly and can curtail the benefits of doing business internationally. Discover the advice and support from our local advisors to help you cross the border:

home.kpmg/be/specializeddesks

Inwonerschapsfictie na emigratie

Momenteel bestaat er in de Nederlandse politiek veel aandacht voor ondernemers die Nederland verlaten en daarmee belasting zouden ontwijken. In het voorjaar van 2024 is een motie aangenomen om een evaluatie uit te voeren van de doelstellingen, regelgeving en uitvoeringspraktijk rondom de fiscale woonplaats. Nu heeft zich een nieuwe ontwikkeling op dit gebied voorgedaan. Op 8 oktober 2024 is een motie in de Tweede Kamer aangenomen die de regering opdraagt opties uit te werken om belastingontwijking tegen te gaan, met als reden dat vermogende personen vertrekken uit Nederland naar laagbelastende landen. Als concrete maatregel wordt een inwonerschapsfictie na emigratie genoemd.

Actueel bestaat er al een heffing voor de inkomstenbelasting wanneer een ondernemer/Dga emigreert uit Nederland. In dat geval wordt een conserverende aanslag opgelegd. Dit is vastgelegd in artikel 2.8, lid 2 Wet inkomstenbelasting 2001 en houdt in dat een aanslag wordt opgelegd over de waarde van het aanmerkelijk belang van de emigrerende Dga. Dit is dus al een exitheffing, al wordt deze op het moment van emigratie nog niet geïnd. Er wordt namelijk bij emigratie uitstel van betaling verleend voor de conserverende aanslag op basis van artikel 25, lid 8 Invorderingswet. De conserverende aanslag wordt pas geïnd indien een ‘verboden’ handeling plaatsvindt, zoals het vervreemden of liquideren van het aanmerkelijk belang, of het overlijden van de Dga. Sinds een wetswijziging in 2015 geldt dat bij dividenduitkeringen na emigratie de conserverende aanslag pro rata wordt ingevorderd.

Tot 15 september 2015 werd de conserverende aanslag na 10 jaar kwijtschuldigen, maar sindsdien vervalt deze termijn niet meer

Tot 15 september 2015 werd de conserverende aanslag na 10 jaar kwijtschuldigen, maar sindsdien vervalt deze termijn niet meer. Reden voor deze aanpassing was de bestrijding van fiscaal gedreven emigratie. Het bestrijden van ‘fiscaal gedreven’ emigraties is dus al een aantal jaren een aandachtspunt. Door deze aanpassing heeft de conserverende aanslag nu een oneindige duur.

Nederland heeft zich met deze regeling permanent het heffingsrecht over het aanmerkelijk belang van de Nederlandse Dga toegeëigend, zelfs als deze op enig moment al vele jaren buiten Nederland woont. Aandeelhouders die (willen) emigreren blijven daardoor tot in de lengte van dagen verbonden aan het Nederlandse heffingssysteem voor hun aanmerkelijk belang. Daarnaast blijft onroerend goed dat in Nederland is gelegen eveneens belastbaar in Nederland.

Er bestaat momenteel ook al een soort inwonerschapsfictie voor de schenk- en erfbelasting. Artikel 3 van de Successiewet 1956 bepaalt dat iemand met de Nederlandse nationaliteit na emigratie wordt geacht nog 10 jaar in Nederland te wonen. Op het moment van overlijden of schenking na emigratie uit Nederland is dit dus belastbaar onder de Nederlandse schenk- of erfbelasting.

In aanvulling op de bestaande inwonerschapsfictie voor de schenk- en erfbelasting wil de Nederlandse regering dus ook een inwonerschapsfictie voor de inkomstenbelasting invoeren. Daarbij lijkt de Tweede Kamer in de motie de termen inwonerschapsfictie en exitheffing op één hoop te gooien, constaterende dat er een maatregel is die emigratie om belastingredenen tegen kan gaan, namelijk de inwonerschapsfictie voor inkomstenbelasting na emigratie, oftewel de exitheffing.

Zoals hiervoor toegelicht, is er reeds sprake van een exitheffing in de inkomstenbelasting. Als we de motie goed begrijpen, wil de Tweede Kamer in aanvulling op de exitheffing óók een inwonerschapsfictie invoeren voor de inkomstenbelasting.

De veronderstelling die aan de motie ten grondslag lijkt te liggen, namelijk dat een Dga kan emigreren en daarmee van Nederlandse heffing af is, klopt dus niet gelet op de voorgaande wettelijke regelingen. Er vindt op meerdere fronten Nederlandse belastingheffing plaats, ook na emigratie, maar dat lijkt volgens de indieners van de motie nog niet voldoende. Het idee achter de voorgestelde fictie in de motie van 8 oktober 2024 is dat vermogende Nederlanders emigreren naar landen met lage belastingheffing en op die manier belasting ontwijken. Het invoeren van een inwonerschapsfictie zou volgens de motie een maatregel kunnen zijn om deze belastingontwijking tegen te gaan.

Het is op basis van deze korte motie nog niet duidelijk hoe dit er dan precies uit zou komen te zien en of deze fictie wordt beperkt tot een bepaalde tijdsperiode, zoals de fictie van de schenk- en erfbelasting. Een andere vraag is of voor deze fictie een onderscheid zal worden gemaakt tussen personen met de Nederlandse nationaliteit en personen zonder de Nederlandse nationaliteit. Ook is het de vraag of relevant wordt geacht hoelang iemand in Nederland woonachtig is geweest. De inwonerschapsfictie zal vooral van belang zijn voor laagbelastende jurisdicties, waarmee geen belastingverdrag is gesloten. Zodra er een belastingverdrag is, zou deze in principe dubbele belastingheffing moeten voorkomen. Deze punten zullen de komende tijd verder uitgediept worden, mocht daadwerkelijk worden besloten om een wetsvoorstel te maken voor een dergelijke fictie.

Hoedanook lijken dit soort maatregelen eerder haaks te staan op de juist toenemende mobiliteit van mensen

In de kern lijkt deze voorgestelde maatregel toch wel erg ver te gaan. Op basis van de motie lijken de indieners te willen kijken naar een inwonerschapsfictie, waardoor niet alleen Dga's te maken krijgen met een langdurige Nederlandse heffing. Het is uiteraard afhankelijk van de exacte invulling van een eventuele inwonerschapsfictie, maar het lijkt billijk dat belastingplichtigen de mogelijkheid hebben om te verhuizen naar een ander land zonder oneindig aan het belastingstelsel van Nederland vast te zitten. Met een beetje verbeeldingskracht kan wellicht eenieder zich al voorstellen dat het invoeren van dit soort ficties strijdig ook wel eens strijdig zou kunnen zijn met de vrijheid van vestiging. Hoedanook lijken dit soort maatregelen eerder haaks te staan op de juist toenemende mobiliteit van mensen.

Wonen in België en als ondernemer actief in Nederland

De zelfstandig ondernemer - in Nederland aangemerkt als 'zzp'er' – loopt hier en daar tegen onduidelijkheden aan. Zowel de Nederlandse wetgever als de gerechtelijke instanties geven in principe een (eenduidige) definitie van zelfstandigheid, maar 'schijnzelfstandigheid' loert steeds nadrukkelijker om de hoek. Zo kan het dat de zelfstandige activiteit wordt geherkwalificeerd naar een arbeidsrelatie. Dit heeft diverse gevolgen, want de Nederlandse wetgeving treft ook de Belgische zelfstandige die in Nederland werkt.

De zzp'er onderneemt via een eenmanszaak en heeft geen personeel in dienst. Een zzp'er kan zowel worden ingehuurd door een andere zelfstandige, een rechtspersoon of een natuurlijke persoon die niet handelt vanuit een onderneming. Het is niet relevant waar deze zzp'er woont. Ook een Belgische zelfstandige valt in Nederland dus onder het begrip zzp'er. Maar wanneer ontstaat het risico tot herkwalificatie? Welnu, een dienstbetrekking wordt in Nederland gekenmerkt door drie vereisten, te weten loon, arbeid en gezag. Als één van deze elementen niet aanwezig is, is sprake van een overeenkomst van opdracht. We spreken dan over zelfstandigheid.

De Nederlandse wetgever heeft de laatste jaren geprobeerd om de schijnzelfstandige van de zelfstandige te onderscheiden. Voor 2016 probeerde de wetgever deze scheiding aan te brengen via de Verklaring Arbeids Relatie (VAR). De verklaring was voor de opdrachtgever het bewijs dat deze een zelfstandige had ingehuurd. Met de afschaffing van de VAR in 2016 is deze rechtszekerheid verdwenen. Onder de huidige wet DBA moet op basis van loon, arbeid en gezag worden bekeken of er sprake is van een zelfstandige of een schijnzelfstandige. Als de Nederlandse belastingdienst of de rechter oordeelt dat er sprake is van schijnzelfstandigheid, wordt de relatie geherkwalificeerd naar een dienstbetrekking. Niet alleen voor het belastingrecht, maar ook voor bijvoorbeeld het arbeidsrecht en de sociale verzekeringen heeft een herkwalificatie impact.

Zoals aangegeven valt ook de Belgische zelfstandige onder de Nederlandse wetgeving als deze door een Nederlandse opdrachtgever wordt ingehuurd. De in België woonachtige zelfstandige die in Nederland actief is, blijft in België belastingplichtig. Eerst wanneer de Belgische zelfstandige in Nederland over een zogenoemde vaste inrichting of vaste basis beschikt, kan een deel van de belastingheffing naar Nederland verschuiven. Wanneer de Nederlandse belastingdienst oordeelt dat geen sprake is van een zelfstandige, maar van een schijnzelfstandige, kan de relatie worden geherkwalificeerd naar een arbeidsrelatie. Volgens Nederland is er dan niet langer sprake van een opdrachtgever en opdrachtnemer, maar van een werkgever en werknemer. De eerdere winst uit onderneming wordt dan aangemerkt als loon uit loondienst. Belangrijk is dat deze herkwalificatie enkel plaatsvindt vanuit de Nederlandse visie. De Belgische zienswijze hoeft de Nederlandse kwalificatie niet te volgen, zodat sprake kan zijn van een werknemersrelatie in Nederland en een zelfstandigenstatuut in België.

Als de opdrachtgever (zelfstandige of rechtspersoon) gevestigd is in Nederland, wordt de Belgische zzp'er bij herkwalificatie Nederlands buitenlands belastingplichtig omdat er sprake is van Nederlands loon. Dit betekent dat het 'looninkomen' wat in Nederland verdiend is, in Nederland belast kan worden. Wanneer België het inkomen blijft zien als winst uit onderneming en Nederland het inkomen ziet als looninkomsten kan dubbele heffing ontstaan. Het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag geeft in deze situatie geen voorkoming van dubbele belasting, omdat het type inkomen anders gekwalificeerd wordt.

Door de herkwalificatie is de opdrachtgever werkgever geworden. Een werkgever is in Nederland verplicht om een deel van het loon in te houden en direct aan de belastingdienst af te dragen. Deze loonheffingen zijn een voorheffing van de inkomstenbelasting en premies voor de sociale zekerheid die de werknemer in Nederland dient af te dragen. De loonheffingen kunnen, mits contractueel vastgelegd, worden verhaald op de zzp'er, maar dat geldt niet voor de premies. Daarnaast wordt de arbeidsrelatie nu geregeerd door het arbeidsrecht. Werkgever en werknemer mogen in het arbeidscontract afspreken of het Belgische of Nederlandse arbeidsrecht van toepassing is. Als gevolg van de herkwalificatie krijgen zowel de werkgever als werknemer een aantal arbeidsrechtelijke rechten en verplichtingen. Daarbij zij onder meer gedacht aan de ontslagbescherming- en vergoeding, de loondoorbetalingsplicht bij ziekte en de opbouw binnen een pensioenregeling.

Wanneer een zelfstandige woonachtig is in België, is in beginsel de Belgische sociale verzekeringsplicht van toepassing. Maar, wanneer de zelfstandige werkzaamheden gaat uitvoeren in Nederland, kan dit veranderen. Hierbij is het allereerst van belang of er nog een substantieel deel van de werkzaamheden in België wordt uitgevoerd. Zo ja, dan blijft de zzp'er in België sociaal verzekerd. Als dit niet het geval is, is het de vraag waar het centrum van het bedrijfsbelang zich bevindt. Is dit Nederland, dan verschuift de sociale verzekeringsplicht naar Nederland. De zzp'er dient dan in Nederland tevens een zorgverzekering af te sluiten en bouwt in Nederland AOW (wettelijk pensioen) op. Let wel, een zzp'er is in Nederland alleen voor de volksverzekeringen sociaal verzekerd en participeert niet in de werknemersverzekeringen, zoals voor de werkloosheid, arbeidsongeschiktheid of ziekte.

Wanneer de arbeidsrelatie van de zzp'er in Nederland wordt geherkwalificeerd kan hetzelfde als bij de belastingheffing gebeuren. Wanneer België en Nederland het niet eens zijn over de kwalificatie van de arbeidsrelatie, kan het voorkomen dat de zzp'er te maken krijgt met wijziging van het toepasselijke recht. Aangezien de werknemer in Nederland wel verplicht sociaal verzekerd is voor de werknemersverzekeringen zullen hiervoor ook de premies moeten worden afgedragen.

Tenslotte komen er bij ondernemen over de grens ook enkele specifieke btw-regels om de hoek kijken. Zo moet een Belgische zzp'er die diensten in Nederland voor een in Nederland gevestigde onderneming verricht volgens de hoofdregel 'Btw verlegd' vermelden op zijn factuur. Dit behoudens alle uitzonderingen die er kunnen spelen. Levert diezelfde zzp'er vervolgens goederen aan hetzelfde Nederlandse bedrijf, dan is dit een intracommunautaire levering gevolgd door een intracommunautaire verwerving door het Nederlandse bedrijf.

De situatie zoals hierboven beschreven geldt enkel in transacties met andere Btw-ondernemers. Als een zzp'er voor een particulier werkt, gelden er weer andere regels.

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

DE LINK TUSSEN BELGIË EN NEDERLAND VOOR ONDERNEMINGEN EN NATUURLIJKE PERSONEN

Onze **Belgium-Holland Country Desk** vormt al meer dan 20 jaar een grensoverschrijdende adviesgroep tussen BDO België en BDO Nederland. We hebben een jarenlange ervaring opgebouwd in de begeleiding van enerzijds Nederlandse vennootschappen en ondernemers wanneer zij hun activiteiten opstarten in of uitbreiden naar België en anderzijds van Belgische ondernemingen die zich op de Nederlandse markt wensen te begeven. Opportuniteiten en nieuwe ontwikkelingen worden op de voet opgevolgd.

We staan Nederlandse en Belgische ondernemingen bij op fiscaal (vennootschapsbelasting, btw, transfer pricing, ...), juridisch (vennootschaps- en ondernemingsrecht) en boekhoudkundig vlak. Eveneens kunnen deze ondernemingen rekenen op gespecialiseerd fiscaal en juridisch advies en begeleiding wanneer zij met hun personeel de grens overgaan.

Interesse? Contacteer Nancy SLEGERS via nancy.slegers@bdo.be of Dirk VAN WAL via dirk.vanwal@bdo.be of +32 (0)3 230 58 40

► Follow us [!\[\]\(a870788d6ed9b8fd294b7654a8c8526b_img.jpg\)](#) [!\[\]\(18065afa4ef6662bca9f3f6088f7de30_img.jpg\)](#) [!\[\]\(b985170eefb48b9b3ef593e79310e8f5_img.jpg\)](#) [!\[\]\(65defa7fe6c24be84c2514c965593962_img.jpg\)](#)
► www.bdo.be

FINANCIEN & VASTGOED

België opnieuw voor het Hof van Justitie van de EU omwille van discriminatie buitenlandse spaarrekeningen

België wordt opnieuw voor het Hof van Justitie van de EU gedaagd naar aanleiding van de niet-toepassing van de vrijstelling van interesten (1.020 euro voor aanslagjaar 2025) op buitenlandse spaarrekeningen.

Na eerdere veroordelingen, in 2013 én 2017, had de Belgische wetgever de vrijstelling van interesten op spaarrekeningen uitgebreid naar buitenlandse banken gelegen in de EER in het kader van het vrij verkeer. Twee veroordelingen waren er nodig om de Belgische wetgever het wetgevend kader in dit verband uit te breiden. Echter, er zat nog steeds een addertje onder het gras in deze wijziging. De spaartegoeden bij buitenlandse kredietinstellingen moeten immers voldoen aan vergelijkbare criteria, zoals vastgesteld door de bevoegde autoriteiten in andere lidstaten van de EER, waar zij gevestigd zijn.

Artikel 2 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Belgisch Wetboek van de Inkomstenbelastingen stelt nauwkeurige criteria vast waaraan spaarrekeningen moeten voldoen. Die

criteria die door uittredend minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) werden uitgewerkt, zijn echter uiterst restrictief en specifiek voor de Belgische binnenlandse markt, waardoor in de praktijk buitenlandse spaarrekeningen hier niet aan kunnen voldoen. Gevolg daarvan is dat belastingplichtigen de facto nog steeds alleen van de vrijstelling voor inkomsten uit spaarrekeningen kunnen genieten over spaarrekeningen bij Belgische kredietinstellingen.

Omwille van bovenstaande onverenigbaarheid besliste de Europese Commissie, (mede) na klacht van het Nederlands-Belgisch Centrum, op 25 juli 2024 om België opnieuw voor het Hof van Justitie van de EU te dagen.

Belgische fiscus wil nog meer vat op uw buitenlandse bankrekeningen

Uit de nota die in het kader van de federale regeringsvorming werd opgesteld door Bart De Wever (N-VA), komt naar voren dat de Belgische fiscus nog meer vat wil krijgen op buitenlandse bankrekeningen.

Zo heeft de Belgische fiscus actueel al toegang tot alle bij het Centraal Aanspreekpunt (CAP) van de Nationale Bank geregistreerde buitenlandse bankrekeningen van Belgisch rijksinwoners. Deze registratie is overigens verplicht.

De Belgische fiscus kan de gegevens bij het CAP onder voorwaarden raadplegen, onder meer wanneer een vermoeden van fraude kan worden aangetoond. Echter, nu wil de fiscus ook gaan inzetten op zogenaamde 'datamining'. Aan de hand van datamining zou er, naar wij begrijpen, ook een vermoeden van fraude kunnen worden vastgesteld, zonder dat het vermoeden voorafgaand aan de consultatie van het CAP bestond. Voor een goed begrip, de bewijslast rust op de fiscus om dergelijk vermoeden aan te tonen en de burger dient daartoe ook steeds voorafgaand bevraagd te worden. Eerst wanneer de burger weigert medewerking te verlenen, kan het CAP door de fiscus ingekeken worden.

De voorgenomen datamining lijkt dit evenwel om te draaien. Daarom menen deskundigen dat er eerst een wettelijk kader gecreëerd zou moeten worden, onder meer omtrent de wijze waarop de voorgenomen datamining eruit zou moeten zien, welke de algoritmes en de kwaliteitscriteria erachter zijn, én wat de gevolgen zijn voor de burger die uit deze datamining als vermoedelijke fraudeur naar voren zou komen.

Gereguleerde versus niet-gereguleerde spaarrekening in België

Een gereguleerde spaarrekening naar Belgisch recht dient aan een aantal wettelijke regels te voldoen. Zo moet de totale rente van de rekening uit twee delen bestaan, een basisrente en een getrouwheidspremie. De basisrente bekomt u per dag dat uw geld op de rekening staat, vanaf de eerste dag. De getrouwheidspremie krijgt u voor elk bedrag dat minstens twaalf maanden op de spaarrekening blijft staan. De uitbetaling van de bekomen getrouwheidspremie gebeurt verplicht per kwartaal. De basisrente moet minimaal 0,01% bedragen, de getrouwheidspremie minstens 0,10%. Tot voor kort was die som van 0,11% effectief wat u op een spaarrekening kreeg, maar die tijd is inmiddels voorbij.

De meeste spaarrekeningen in België zijn gereguleerd, maar er bestaan dus ook niet-gereguleerde. U herkent ze aan het feit dat u er slechts één rentevoet meer verkrijgt, zonder getrouwheidspremie, vanaf de eerste dag dat er geld op staat, net zoals de basisrente bij gereguleerde spaarrekeningen. Banken moeten er ook geen wettelijke minimumrente op betalen, en u niet verplicht per kwartaal interest uitkeren.

Het verschil tussen gereguleerde en niet-gereguleerde spaarrekeningen lijkt misschien wat een formaliteit, maar een gereguleerde spaarrekening heeft ook een belangrijk voordeel, dat de niet-gereguleerde niet biedt.

Bij gereguleerde spaarrekeningen betaalt u namelijk geen belasting of roerende voorheffing op de verkregen interest, althans niet op de eerste 1.020 euro interest per persoon. Dat maximum geldt voor alle interest die u op alle spaarrekeningen op uw naam samen ontvangt. Inclusief de interest op de spaarrekeningen op naam van uw minderjarige kinderen. Elke ouder voegt de helft van die interest aan zijn of haar eigen verkregen rentebedrag toe. Voor spaarrekeningen op twee namen, verdubbelt de vrijstelling tot 2.040 euro.

Op het bedrag boven de vrijgestelde interest betaalt u 15% roerende voorheffing, wat nog altijd minder is dan bij een niet-gereguleerde spaarrekening. Daarbij betaalt u 30% roerende voorheffing op alle verkregen rente. De bank stort de roerende voorheffing zelf door aan de fiscus. Daarna bent u geen belasting meer verschuldigd op de interest. De roerende voorheffing werkt zogenaamd 'bevrijdend'.

Nederlanders stallen fors meer spaargeld bij buitenlandse banken

Nederlanders sparen steeds meer bij banken in het buitenland. Ze lijken te willen profiteren van de soms aanzienlijk hogere spaarrentes bij banken in bijvoorbeeld Estland en Italië. Ook wordt veel geld weggezet op rekeningen in Duitsland en België. Volgens De Nederlandsche Bank (DNB) zijn de banktegoeden van Nederlandse huishoudens in andere eurolanden in twee jaar tijd meer dan verdubbeld. Medio 2024 ging het in totaal om 15 miljard euro. Twee jaar terug was dat nog 7,3 miljard euro.

Eerder was er vanuit de politiek kritiek dat de grote Nederlandse banken hun spaarrentes niet zo sterk verhoogden toen de Europese Centrale Bank (ECB) begon met het verhogen van de rente. Over de grens gingen de rentes veel harder omhoog.

Voor Italië en Duitsland zijn populair onder Nederlandse huishoudens, stelt DNB. In ieder van deze landen stond ongeveer 2,6 miljard euro op bankrekeningen. Duitsland was al langer het land binnen de eurozone waar Nederlanders de meeste banktegoeden hadden, maar Italië heeft dat land nu geëvenaard.

Uit de cijfers van de Centrale Bank komt naar voren dat er überhaupt meer wordt gespaard. De tegoeden van Nederlandse huishoudens bij Nederlandse banken zijn in dezelfde periode met bijna 8 procent gestegen tot 597,3 miljard euro.

Omgekeerd hebben buitenlandse huishoudens in het eurogebied ook voor zo'n 12,7 miljard euro gestald bij banken in Nederland, stelt DNB. Twee jaar terug was dat nog 10,6 miljard euro. Daarbij gaat het ook om Nederlanders die zijn geëmigreerd en langer dan een jaar in het buitenland wonen.

Nederlanders sparen niet alleen meer in het buitenland, er wordt volgens de Centrale Bank ook meer over de grens geleend. De toename hiervan is evenwel een stuk minder sterk. Eind juni ging het om ongeveer 15,7 miljard euro. In 2022 was dit nog 14,3 miljard euro. De meeste van deze leningen zijn afgesloten bij Duitse en Belgische banken.

Invoering nieuw box 3-stelsel in Nederland per 1 januari 2027 onzeker

De aanvullende herstelwerkzaamheden op basis van de laatste box 3-arresten van de Hoge Raad hebben gevolgen voor de benodigde werkzaamheden en inwerkingtreding van het nieuwe box 3-stelsel in Nederland. De Nederlandse belastingdienst heeft niet voldoende capaciteit om het nieuwe box 3-stelsel in de huidige vorm volledig te implementeren per 1 januari 2027. Dat schrijft staatssecretaris van Financiën Folkert Idsinga (NSC) aan de Tweede Kamer.

Nu de arresten van de Hoge Raad bekend zijn, is duidelijk dat de nieuwe hersteloperatie een groot beslag legt op de capaciteit van de Nederlandse belastingdienst. Omdat het nieuwe stelsel in zijn huidige vorm niet volledig geïmplementeerd kan worden per 1 januari 2027 heeft de staatssecretaris gevraagd te onderzoeken welke alternatieve uitvoeringsopties wel haalbaar zijn. Uitgangspunt hierbij is dat per 1 januari 2027 een nieuw box-3 stelsel wordt ingevoerd.

In het onderzoek wordt gekeken of er manieren zijn om het stelsel gefaseerd in te voeren. Er wordt onder andere bekeken of het formulier 'opgave werkelijk rendement', dat wordt gebruikt voor de hersteloperatie, ook gebruikt kan worden voor de implementatie van het nieuwe box-3 stelsel op basis van werkelijk rendement.

Vlaanderen verruimt 'verdachte periode' voor niet-geregistreerde schenkingen van drie naar vijf jaar

Wie in Vlaanderen een schenking ontvangt en die niet registreert, zal in de toekomst alsnog de volle pot aan erfbelastingen betalen als de schenker binnen vijf jaar overlijdt.

De maatregel waar veel families niet onverdeeld gelukkig mee zijn is de hervorming van de schenk- en erfbelasting. Vanaf 2026 zal Vlaanderen de tarieven voor kleine en middelgrote erfenissen stapsgewijs verlagen.

De opvallendste ingreep is de verlenging van de 'verdachte periode' bij niet-geregistreerde schenkingen van drie jaar naar vijf jaar. Dat betekent dat wie een schenking ontvangt en die niet aangeeft, alsnog de volle pot aan erfbelastingen kan betalen als de schenker binnen vijf jaar overlijdt.

Met die maatregel wil de Vlaamse regering families aanmoedigen om af te stappen van een niet-geregistreerde hand- of bankgift en te kiezen voor een geregistreerde schenking. Daar betaalt je 3 procent schenkbelastingen op. Wie kiest voor de belastingvrije optie, betaalt in het beste geval 0 procent belastingen, maar in het slechtste geval 27 procent. Dat laatste gebeurt als de gift bij een erfenis wordt geteld die meer dan 250.000 euro bedraagt.

Kan Vlaanderen een wooncrisis zoals in Nederland (nog) voorkomen?

Betaalbaar wonen staat onder druk en was dan ook een bijzonder tijdens de lokale verkiezingen in Vlaanderen. De vraag rees of Vlaanderen net als Nederland afstevent op een wooncrisis en als dat al het geval zou zijn, kan dit nog worden gekeerd?

Nederland kreunt al jaren onder een wooncrisis, er heerst een acuut tekort aan betaalbare woningen. De verkoopprijs bereikt er jaar na jaar nieuwe recordhoogten. Voor haar huurmarkt teert Nederland voornamelijk op vastgoedvenootschappen die veel gevoeliger zijn voor marktwijzigingen, wat de Nederlandse woonmarkt instabiel lijkt te maken. Vlamingen hebben misschien nog meer dan hun noorderburen een spreekwoordelijke 'baksteen in de maag' en kopen sneller een eigendom. Hierdoor bestaat de Vlaamse woningmarkt grotendeels uit private eigendommen, wat volgens deskundigen voor meer marktstabiliteit zorgt.

In Vlaanderen is de klassieke verhuurder een particulier, die niet beroepsmatig leeft van zijn verhuur. Men ziet het als sparen. Volgens projectontwikkelaar en gastdocent aan de faculteit architectuur van de KU Leuven Lorenzo Van Tornhout, gebeurt dat in Nederland veel minder. Hij meent dat de wooncrisis in Nederland in belangrijke mate veroorzaakt is door de liberalisering van de huurmarkt, waardoor de prijzen er fors zijn gestegen. Hij stelt dat de huurmarkt er ook veel groter is en huurprijzen er worden geplafonneerd. Hoewel het ook in Vlaanderen steeds lastiger is om een betaalbare woning te vinden, vreest Van Tornhout niet meteen een wooncrisis zoals in Nederland, omdat bovengenoemde factoren niet spelen in Vlaanderen. Al stelt hij dat aan de kleinere Vlaamse huurmarkt ook nadelen kleven. Zo zouden kandidaat kopers die een huis willen kopen om er zelf te wonen, dusdanig 'overbieden' zodat wie een tweede woning wenst te kopen om in de verhuur te brengen eerder lijken af te haken. Daardoor valt volgens Van Tornhout een hele investeringsgolf weg in Vlaanderen, investeringen die hij net nodig acht om de Vlaamse woningmarkt te vrijwaren van een crisis zoals die in Nederland.

Het Steunpunt Wonen benadrukt op haar beurt dat er op dit moment geen wooncrisis woedt of aankomt in Vlaanderen. Zij menen dat de situatie actueel niet veel anders is dan pakweg 30 jaar geleden. Zij zien dan ook niet meteen alarmbellen zoals in Nederland, waar de algemene betaalbaarheid

van wonen onder druk staat. Wél benadrukken ze dat er wel een probleem is bij de lagere inkomens en alleenstaanden, omdat de vastgoedprijzen doorgaans bepaald worden door tweeverdieners. Als die meer kunnen bieden voor dezelfde huizen, stijgen de prijzen weer en zijn meer mensen met een lager inkomen aangewezen op de huurmarkt.

Steven Lannoo van het Netwerk van Architecten Vlaanderen meent dat er al een tekort aan woningen is in Vlaanderen, dat vooral aan een bepaald type op bepaalde plaatsen zo is. Te denken valt aan betaalbare starters- of gezinswoningen in dorpskernen. Een oplossing daarvoor zou kunnen zijn om daar meer (ver)bouwprojecten op te zetten, maar net dat is moeilijk geworden. Niet alleen zijn er veel vergunningen nodig en is bouwen veel duurder geworden, ook buurtbewoners zelf gooien vaak roet in het eten. Lannoo meent dat zodra je iets verandert in de omgeving, buurtbewoners heel conservatief reageren en het project proberen tegen te houden. Dat er protest komt vanuit de buurt, verbaast Van Tornhout dan weer niet. Hij stelt vast dat men in veel Vlaamse dorpskernen al steigert bij het idee van een project met drie bouwlagen, terwijl dat nog naar zijn mening perfect integreerbaar is. Sterker nog, vindt hij dat oude arbeiderswijken perfect moeten kunnen omgevormd worden tot sociale woonprojecten. Hij maakt zelfs een wat bijzondere vergelijking met Parijs, waar volgens hem niemand zich stoort aan gerenoveerde oude gebouwen, waar we zijns inziens met plezier langs flaneren.

Ook Vlaams bouwmeester Erik Wieërs is het daar mee eens is. Hij vindt dat de Vlaming weg moet van het woonideaal van de jaren 70 en 80, van de klassieke vrijstaande woning op een verkaveling. Hij ziet een 'win-win' nieuwe appartementencomplexen gecombineerd met nieuwe groene zones of commerciële ruimten.

Wie woning in Vlaanderen met ongunstig EPC verhuurt, mag niet meer indexeren

Wie in Vlaanderen een woning verhuurt met een EPC-label E of F zal dat vanaf 2028 niet meer mogen indexeren. Dat staat in het beleidsplan van minister voor Wonen Melissa Depraetere (Vooruit).

De maatregel moet een stimulans zijn voor verhuurders om te investeren in energie-efficiënte renovaties, wat de energiefactuur voor huurders verlaagt. Actueel telt Vlaanderen zo'n 1,15 miljoen E en F-woningen, of een derde van het woningpark in Vlaanderen.

Het gaat om een eerste stap, want vanaf 2030 mogen dergelijke woningen helemaal niet meer verhuurd worden.

Uitbreiding Nederlandse startersvrijstelling eigen woning

Nederland gaat de startersvrijstelling en het verlaagde tarief voor de overdrachtsbelasting uitbreiden naar de verkrijging van de economische eigendom van eigen woningen. In de toekomst kunnen zowel de startersvrijstelling als het verlaagde tarief worden toegepast op gevallen waar de economische eigendom wordt verkregen, zolang aan de overige voorwaarden wordt voldaan. Let wel, wanneer bij de verkrijging van de economische eigendom de startersvrijstelling al is benut, dan kan deze niet opnieuw worden benut bij de latere verkrijging van de juridische eigendom.

Drukke op Nederlandse hypotheekmarkt houdt aan

Het blijft druk op de Nederlandse hypotheekmarkt. In het derde kwartaal van 2024 werden ruim een vijfde meer aanvragen ingediend dan in dezelfde periode een jaar eerder. Ook groeide het verschil tussen starters en doorstromers op de woningmarkt.

Er werden in juli, augustus en september 2024 in totaal 116.052 aanvragen geregistreerd, ruim 22 procent meer dan in die periode een jaar eerder. Daarvan waren er 74.820 bedoeld voor de aankoop van een woning. Hier was sprake van een toename van 20 procent. Het gemiddelde hypotheekbedrag steeg ook vergeleken met een jaar eerder, met ruim 7 procent tot 361.785 euro.

Tegelijkertijd groeit de ongelijkheid binnen de woningmarkt. Starters hadden gemiddeld 42.000 euro aan eigen geld nodig, terwijl doorstromers met 35.000 euro een woning van 600.000 euro konden kopen. Vooral starters met meer geld deden daarom meer hypotheekaanvragen.

Nederlandse particuliere verhuurders doen huurwoningen van de hand

Particuliere verhuurders in Nederland hebben verkochten in 2024 aanzienlijk meer woningen dan in 2023. Ook grotere commerciële verhuurders verkochten meer huurwoningen. Uit cijfers van het Kadaster zou het gaan om een stijging van zowat 66 procent. Deze beleggers doen hun woningen van de hand, omdat nieuwe overheidsregels de verhuuractiviteiten minder aantrekkelijk maken. De particuliere verhuurders verkochten hun huizen vooral aan mensen die er zelf gingen wonen.

Nederland verhoogt de hypotheekrenteaftrek voor hogere inkomens

Nederland verhoogt de hypotheekrenteaftrek voor hogere inkomens, in tegenstelling tot het eerder afbouwen van deze aftrek sinds 2014. Inderdaad, het Belastingplan 2025 introduceert de mogelijkheid voor hogere inkomens om de hypotheekrente tegen een hoger tarief af te trekken, wat resulteert in een hogere aftrek dan voor lagere inkomens.

Sinds 2014 wordt het tarief voor hypotheekrenteaftrek jaarlijks met 0,5 procentpunt verlaagd om overbelening bij hogere inkomens te voorkomen. In 2023 leidde dit tot een vlakstarief van ongeveer 37 procent voor de meeste belastingplichtigen. Echter, het Belastingplan 2025 verandert deze koers en verhoogt de aftrek voor hogere inkomens.

Daarnaast loopt Nederland tegen de grens van de dertigjaarstermijn aan waarin hypotheekrente mag worden afgetrokken, iets wat de Nederlandse belastingdienst niet effectief kan controleren vanwege ontbrekende administratie. Bekend is immers dat de Nederlandse belastingdienst helemaal niet kan controleren en handhaven op de dertigjaarstermijn omdat er geen administratie is opgebouwd. Sinds 2019 wordt dan ook in menig ambtelijke notitie de oproep gedaan om de hypotheekrente uit te faseren.

Nederland wil overdrachtsbelasting voor niet eigen woning een beetje verlagen

Het Nederlandse kabinet stelt ernaar te streven om het aanbod aan huurwoningen te vergroten, zodat meer burgers toegang hebben tot een betaalbare woning. Daarom is voorgesteld om het reguliere tarief voor de overdrachtsbelasting ten aanzien van de verkrijging van woningen met ingang van 1 januari 2026 te verlagen van 10,4 procent naar 8 procent. Voor een woning die de koper langdurig zelf gaat bewonen blijft het (bestaande) verlaagde tarief van 2 procent of de startersvrijstelling van toepassing.

Rabobank wil af van fiscale voordelen huiseigenaren

De belastingvoordelen voor huiseigenaren in Nederland moeten snel worden afgebouwd. Dat stellen economen van de Rabobank. Het belastingmechanisme vergroot volgens de bank de problemen op de woningmarkt.

Een belangrijke aanbeveling van de Rabobank aan het nieuwe Nederlandse kabinet is het afschaffen van de meeste belastingvoordelen voor huiseigenaren. De voordelen van het eigenwoningbezit - de waardestijging en woongenot - blijven nu grotendeels onbelast, terwijl de financieringskosten wel aftrekbaar zijn, schrijven Stefan Groot en Carola de Groot van de Rabobank.

Belgische topman Rabobank verliest strijd tegen Greenpeace

Greenpeace mag het portret van de topman van de Nederlandse bank Rabobank, de Belg Stefaan Decraene, blijven gebruiken in een campagne tegen ontbossing. De rechtbank in Amsterdam heeft de milieuorganisatie gelijk gegeven in een kortgeding dat Rabobank en Decraene hadden aangespannen.

Greenpeace-activisten ontrolden in oktober een gigantisch spandoek aan de 95 meter hoge Vinoly-toren op de Zuidas, het Nederlandse financiële district in Amsterdam. Het ging om een poster waarop het portret van Rabobank-CEO Stefaan Decraene prijkte onder de titel: 'WANTED: CEO Rabobank verantwoordelijk voor ontbossing'.

Volgens Greenpeace investeerde Rabobank de afgelopen jaren in projecten die op grote schaal ontbossing veroorzaakten in Brazilië. De organisatie vergeleek de Zuidas met het 'Wilde Westen' en noemde de Rabobank-CEO 'de grootste cowboy'.

De bank vond dat Greenpeace het portretrecht had geschonden. Volgens de rechtbank valt de campagne met zijn portret echter binnen de vrijheid van meningsuiting. Het verspreiden van de posters vormt een inmenging in de privésfeer van Decraene, maar dat is in dit geval niet onrechtmatig, concludeert de rechter. Als bestuursvoorzitter heeft hij te dulden dat zijn gezicht wordt verbonden aan de bank die hij bestuurt en dat hij publiekelijk wordt aangesproken op zijn handelen in die hoedanigheid.

Rabobank trok in 2022 de stekker uit zijn Belgische internetbank Rabobank.be, maar heeft via haar CEO wel nog een Belgische link. Decraene volgde begin 2023 Wiebe Draijer op als topman. Hij werd de eerste buitenlander die de leiding kreeg bij de Nederlandse bank. Decraene was eerder actief bij Dexia Bank België en de Franse bank BNP Paribas.

De tweede woning in Nederland onderbrengen in een BV?

De afgelopen jaren zijn, mede vanwege corona, veel tweede woningen in binnen- en buitenland gekocht. Ten tijde van de aankoop van de woning was mogelijk de wijze waarop de tweede woning werd belast anders dan vanaf 2023. Na 6 juni 2024 is de fiscale heffing mogelijk weer anders. Sterker nog, mogelijk wordt dit weer (heel) anders vanaf 2027. In dit artikel wordt een globaal overzicht geschetst van de huidige en mogelijke toekomstige fiscale positie van de tweede woning in Nederland.

Huidige systeem (2023 t/m 2027?)

De grondslag waarover belasting wordt geheven in box 3 gaat uit van de werkelijke verdeling van je vermogen over drie vermogensgroepen: banktegoeden, overige bezittingen (onder meer beleggingen en vastgoed) en schulden. Vervolgens bereken je per vermogensgroep het box 3-inkomen met een verondersteld rendement. Deze rendementen bedragen in 2024:

- Banktegoeden: 1,03 procent
- Beleggingen en andere bezittingen: 6,04 procent
- Schulden: 2,47 procent

Het rendement op banktegoeden en schulden wordt pas in 2025 definitief bekendgemaakt. Over het box 3-inkomen wordt in 2024, na aftrek van een vrijstelling, 36 procent belasting geheven. De heffing heeft geen enkel verband met het werkelijk behaalde rendement op de bezittingen en schulden.

Uitspraak Hoge Raad 6 juni 2024

De Hoge Raad heeft op 6 juni 2024 geoordeeld dat bovengenoemde berekeningswijze in strijd is met het discriminatieverbod in combinatie met de bescherming van het eigendomsrecht. Dit geldt in gevallen waarin het forfaitaire rendement hoger is dan het werkelijke rendement. Voor banktegoeden geldt dit niet. Hiervoor is de berekeningswijze goed genoeg, omdat het forfaitaire rendement voor banktegoeden het werkelijke rendement in de praktijk benadert.

Kort gezegd, de uitkomst is dat het totale werkelijke rendement moet worden vergeleken met het op basis van de wet vastgestelde rendement als er sprake is van méér dan alleen banktegoeden. Dit totale berekende rendement zal bij andere vermogensbestanddelen dan banktegoeden in nagenoeg alle gevallen afwijken van het forfait. Is het totale rendement op jouw vermogen lager dan het in de aanslag berekende rendement, dan kun je in bezwaar gaan. Is je werkelijk rendement hoger dan het rendement in de aanslag dan hoef je niets te doen. Door dit arrest ga je niet meer belasting betalen.

De Hoge Raad heeft ook arrest gewezen over de wijze van berekening van het werkelijke rendement. Het werkelijke rendement is inclusief alle waardeinstijgingen (gerealiseerd en ongerealiseerd; positief en negatief). Met de aftrek van kosten wordt geen rekening gehouden. Enige uitzondering daarop zijn de rentelasten op leningen, welke wel aftrekbaar zijn. De rendementen moeten per jaar worden berekend. Uiteraard blijven er op detailpunten onduidelijkheden. Vermoedelijk zal er niet worden geheven over het eigen gebruik van de tweede woning. Zeker is dat echter nog niet.

Toekomstige box 3 systeem

Het nieuwe belastingstelsel introduceert een vermogensaanwasbelasting als hoofdregel, wat betekent dat jaarlijks box 3-belasting wordt geheven over het rendement dat in dat belastingjaar is gegenereerd. Dit lijkt op het systeem zoals door de Hoge Raad op 6 juni 2024 is vastgesteld.

Het gaat dan om het rendement dat wordt ontvangen in het jaar, zoals huur (reguliere voordelen). Daarnaast wordt ook de waardeverandering belast. Om te berekenen wat is belast, wordt de beginwaarde vergeleken met de eindwaarde in het betreffende kalenderjaar.

Tweede woningen vallen in het nieuwe systeem niet onder de vermogensaanwas, maar onder de vermogenswinstbelasting. Dit betekent dat bij verkoop van de tweede woning box 3 heffing is verschuldigd over het verschil tussen de waarde op het moment van verkoop en de waarde op het moment waarop je de onroerende zaak hebt gekocht, vermeerderd met eventuele aangebrachte verbeteringen. Het is dus van belang deze kosten administratief goed vast te leggen. De waardeontwikkeling wordt dus niet ieder jaar belast, maar pas wanneer deze is gerealiseerd, meestal bij verkoop.

Bij een tweede woning die wordt verhuurd, zullen de werkelijke huuropbrengsten ook worden belast. Voor het privégebruik van de tweede woning zal een vastgoedbijtelling gelden. Voor gemengd gebruik (combinatie van verhuur en niet-verhuur) zal nog nader worden ingevuld op welke wijze het voordeel wordt bepaald. Om het forfait voor de vastgoedbijtelling te onderbouwen, wordt dit gekoppeld aan de gemiddelde economische huurwaarde.

Bij de berekening van de uiteindelijke heffing over de tweede woning, wordt ook rekening gehouden met de kosten. Bepaalde kosten kunnen in mindering worden gebracht op het te belasten inkomen. Hierbij kan gedacht worden aan onderhoudskosten, zoals het schilderwerk of het vervangen van kozijnen. Ook hier is het van belang de bonnetjes te bewaren.

Aankopen in de bv?

Bij aankoop in de bv wordt de waardeinstijging in de bv niet jaarlijks belast, maar op het moment van verkoop door de bv. Echter, voor het gebruik van de woning moet je wel betalen. Deze huur dient wel zakelijk te zijn. De kosten in verband met de verhuur zijn, mits zakelijk, aftrekbaar. Bij een volledige verbouwing en slechts beperkt eigen gebruik zonder verhuur aan derden kan de aftrek worden geweigerd. In bijzondere omstandigheden zouden de door de bv betaalde kosten fiscaal als dividend kunnen worden aangemerkt. Hier is dan aanmerkelijkbelangheffing over verschuldigd. De heffing van vennootschapsbelasting in de bv lijkt op de heffing op grond van de conceptwetsvoorstellen. Er blijven wel verschillen in belastingheffing bij een woning in de bv of in privé. Zo is het

in de bv mogelijk om verlies te verrekenen, wat in box 3 niet kan. Een ander verschil is dat in de bv belasting is verschuldigd bij daadwerkelijke verkoop, terwijl in box 3 sprake kan zijn van een fictief verkoopmoment.

Daarnaast heb je in de bv te maken met het zogenoemde gecombineerde tarief. Dit tarief is afhankelijk van het tarief in box 2 en het vennootschapsbelastingtarief. Zowel in box 2 als in de bv hebben we twee tarieven. Op dit moment zijn de gecombineerde tarieven hoger dan het huidige box 3 tarief (36 procent).

Echter, in box 3 moet er over de gerealiseerde opbrengst direct 36 procent worden betaald in de nieuwe wetgeving, uitgaande van een gelijkblijvend tarief. In de bv is er "slechts"

VPB	19%	19%	25,80%	25,80%
Box 2	24,50%	33%	24,50%	33%
Gecombineerd VPB/IB	38,85%	45,73%	43,98%	50,29%

19 of 25,8% vennootschapsbelasting verschuldigd. Als de verkoopopbrengst niet wordt uitgekeerd als dividend, levert dit een (beperkt) rendementsvoordeel op.

Btw en aankoop vakantiewoning

Bij de verhuur van een vakantiewoning ben je ondernemer voor de btw. De verhuur van woningen is in principe vrijgesteld. Dit is anders als er kortgezegd sprake is van kortstondige gemeubileerde verhuur van een woning. In de regel zal de verhuur van een vakantiewoning dus met btw belast zijn.

Zodra de verhuur is belast, dan is ook een deel van de aankoop-, verbouw- of onderhouds-btw aftrekbaar. De mate van aftrek bij de aanschaf of bouw kan afhankelijk zijn van het eigen gebruik en de verhuur aan derden. Ook de bestemming (verhuur of eigen gebruik) kan invloed hebben op de

mate van de btw-aftrek. Bij volledig eigen gebruik is de voorbelasting niet aftrekbaar en is ook geen sprake van ondernemerschap. Daarentegen kan recht op volledige btw-aftrek ontstaan in situaties waarin de woning wordt verhuurd aan een tussenpersoon die het weer onderverhuurt. Van verhuur kan ook sprake zijn als jouw bv de woning verhuurt.

Afsluitend

Vanwege de onduidelijkheid over de wetgeving en de diverse berekeningsvarianten is het bij een tweede woning bij invullen van de aangifte Inkomstenbelasting verstandig te beoordelen wat de beste optie is. Kies je voor het wettelijke systeem of de uitwerking op grond van het arrest van de Hoge Raad? Een keuze voor de methodiek van de Hoge Raad is voordeliger als het rendement van het totale vermogen lager is dan berekend volgens de wettelijke systematiek. Voor de jaren 2017 t/m 2022 is er eventueel nog een derde keuzemogelijkheid. Ontvang je een definitieve aanslag, dan is bezwaar maken of het indienen van een verzoek om ambtshalve vermindering een optie. Hoe je dit kunt doen wordt nog bekendgemaakt.

Als je overweegt een tweede woning te kopen, kan het maken van een keuze voor een aankoop in privé of door de bv door alle onzekerheden moeilijk zijn. Er zijn veel variabelen waarmee rekening moet worden gehouden bij de wijze van aankoop, zoals de wijze van financiering en de mate van eigen gebruik. Bovendien is het herzien van een gemaakte keuze kostbaar en vaak onvoordelig vanwege het huidige overdrachtsbelastingtarief van 10,4%. Overweeg je om de tweede woning in privé aan te schaffen en te financieren met een lening bij de eigen bv, dan is de regeling voor excessief lenen een aandachtspunt.

Gemiddelde huizenprijzen Nederland versus België

De gemiddelde huizenprijzen liggen in Nederland in 2024 zowat 44 procent hoger dan in België. In 2019 was dat 17 procent. Het maakt duidelijk dat huizenprijzen in Nederland de afgelopen jaren gemiddeld veel sneller stegen dan in België.

In 2024 was een huis in Nederland gemiddeld 51,95 procent in waarde gestegen ten overstaan van 2019, een gemiddelde stijging van 8,66 procent per jaar.

In België was een huis in 2024 gemiddeld met 23,60 procent in waarde gestegen ten overstaan van 2019, een gemiddelde stijging van 3,93 procent per jaar.

In de tabel hieronder een overzicht van de waardestijgingen.

	Nederland in euro	België in euro
2019	308.000	263.000
2020	334.000	276.000
2021	387.000	295.000
2022	429.000	319.000
2023	418.000	322.000
2024	468.000	325.000

Van de 100 rijkste Nederlanders wonen er 8 in België

België mag dan al niet meer het belastingparadijs zijn van weleer in de ogen van haar noorderburen, maar van de honderd rijkste Nederlanders wonen er wel acht.

Nooit eerder zaten de 500 rijkste Nederlanders op zo'n grote berg geld als in 2024. Hun totale vermogen bedraagt bijna 253 miljard euro, een stijging met 5 procent. Dat blijkt uit de 'Quote 500', een lijst van de 500 rijkste Nederlanders die elk jaar door het Nederlandse zakenblad Quote wordt voorgesteld. Het aantal 'Nederbelgen' daalt weliswaar. In de editie van 2011 stonden er liefst 63 die destijds in België woonden, vooral in Brasschaat. Nu zijn dat er een pak minder, al staan er dus wel nog acht in de top 100.

Lange tijd zagen vermogende Nederlanders België als het belastingparadijs net naast de deur. Echter, inmiddels is de fiscale kloof verkleind en zijn de vastgoedprijzen ook in België flink gestegen. Rijke Nederlanders hebben dus, objectief gezien, minder redenen om een optrekje te zoeken net over de Belgische grens.

De rijkste Nederbelg blijkt nog steeds Ronny Rosenbaum te zijn. De vastgoedinvesteerder van RJB Group woont in Brasschaat en prijkt met een geraamd vermogen van 2 miljard euro op plaats 24 in de Quote-lijst. Rosenbaum is onder meer eigenaar van verschillende chique winkelpanden in de P.C. Hoofstraat in Amsterdam.

Op plek 34 vinden we met een vermogen van 1,6 miljard euro Marcel Van Poecke, die zijn vermogen vergaarde met handel in fossiele brandstoffen. Op plek 56 vinden we met een vermogen van 880 miljoen euro en inwoner van Neerpelt Jan Brand, die fortuin maakte met het detacheringsbureau Brunel. Op 65 volgt met 760 miljoen euro Alex Mulder die in Schoten woont. Hij is vooral bekend van zijn uitzendgroep USG People. Wat verder op de 67^e plaats prijkt

Fons Walder (755 miljoen euro), die via zijn Brugse holding bekende merken als Chocolate Jacques, de pralines en truffels van Duc d'O alsook Ijsboerke, onderdeel van de Belgian Ice cream Group, controleert. Samen met zijn vrouw, een telg van de stokersfamilie De Kuyper uit Schiedam, bezit hij via hun Knokse privéholding Enix ook bijna 22 procent van de Nederlandse sterkedrankgroep Lucas Bols. Walder resideert in de chique badplaats Knokke.

In Brasschaat vinden we dan verder op plek 79 investeerder in olie- en gasindustrie Jan Onderdijk (665 miljoen euro) en op plek 80 Andries Verder (660 miljoen euro), CEO van de Verder Group. Op Plek 96 tenslotte vinden we vastgoedontwikkelaar Luud Maas (545 miljoen euro), onder meer eigenaar van het 450 hectare grote natuur- en kasteeldomein Botermelck-La Garenne, op het grondgebied van Schoten, 's Gravenwezel en Sint-Job-in-'t-Goor.

Om de allerrijkste Nederlander te evenaren, hebben de Nederbelgen wel nog wat werk. Die eerste plaats gaat naar Charlene de Carvalho-Heineken, de 70-jarige telg uit de bekende Nederlandse brouwers-dynastie, voert met een vermogen van 12,1 miljard euro de Quote-lijst aan. Op nummer twee staat de inmiddels 90-jarige Ralph Sonnenberg, die die jarenlang het raambekledingsbedrijf Hunter Douglas, bekend van Luxaflex, leidde en in 2024 goed is voor zo'n slordige 7 miljard euro. Het brons is met een vermogen van 6 miljard euro voor vastgoedman Remon Vos van CTP, dat vastgoed ontwikkelt in Oost-Europa.

Woning in buitenland, dan geen lagere registratierechten in Vlaanderen meer

Inwoners van het Vlaams Gewest die al vastgoed bezitten in het buitenland, moeten bij de aankoop van een eigen woning in Vlaanderen geen 2 procent, maar 12 procent registratiebelasting -betalen. Niets nieuws onder de zon, aangezien die regel al een tijdlang bestaat, maar tot nu werd daarop nauwelijks gecontroleerd. Daar komt nu verandering in.

De Vlaamse Regering verlaagt de registratierechten voor wie een zogeheten 'enige eigen woning' koopt, van 3 naar 2 procent vanaf 1 januari 2025, maar om aanspraak te maken op dat verlaagde tarief mag de koper geen andere woning of bouwgrond -bezitten, dus ook niet in het buitenland. Heeft hij wel andere eigendommen, dan is hij 12 procent -verschuldigd.

De Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) kan enkel controleren of de koper al ander vastgoed bezit in België. Bezit die koper vastgoed in het buitenland, dan kan hij of zij momenteel vrij makkelijk van het gunsttarief gebruikmaken. De buitenlandse eigendom verzwijgen tijdens het aankoopproces, volstaat dan én de 'pakkans' is klein. Wie toch betrapt wordt, moet alsnog het standaardtarief van 12 procent betalen plus een boete van 20 procent.

De Vlaamse Regering wil nu werk -maken van betere controles op buitenlands vastgoed. Daartoe dient wel nog worden voorzien in een betere informatiedoorstroming van de federale belastingdienst naar Vlabel. Woordvoerder van de FOD Financiën Francis Adyns stelt op zijn beurt de vraag van Vlabel af te wachten, maar er daarop zeker (binnen het wettelijke kader) alles aan te zullen doen om dat zo spoedig mogelijk te maken.

VLABEL wijzigt standpunt over uitbreng vastgoed via dividenduitkering

De uitbreng van een in Vlaanderen gelegen onroerend goed via een dividenduitkering is principieel onderhevig aan het verkooprecht (12%). Dat was tot voor kort het standpunt van de Vlaamse belastingdienst (VLABEL). Zelfs wanneer de verkrijgende aandeelhouders zich kunnen beroepen op de uitzonderingsregel van de 'historische vennoot'. In een recente aanpassing van het standpunt 19078 komt VLABEL daar uitdrukkelijk op terug. VLABEL spreekt zich daarin ook expliciet uit over de gevolgen bij de uitkering van een voorschot op een liquidatiesaldo.

Als een aandeelhouder een onroerend goed dat eigendom is van de vennootschap uit het vennootschapsvermogen onttrekt naar zijn of haar privévermogen, dan is daarop in Vlaanderen een verkooprecht van 12% verschuldigd. Voor personenvennootschappen, zoals een besloten vennootschap (bv), bestaan er op dit algemene principe een aantal uitzonderingen. Eén daarvan is die van de zogenaamde 'historische vennoot'.

Het gaat om volgende situatie:

- De aandeelhouder die het onroerend goed naar zich toetrekt was al aandeelhouder op het moment dat de vennootschap het onroerend goed heeft aangekocht, en de vennootschap heeft het onroerend goed destijds aangekocht met betaling van het verkooprecht.

Ook een aandeelhouder die destijds een onroerend goed heeft ingebracht in een vennootschap en dit vervolgens weer onttrekt, kwalificeert als een 'historische vennoot'. Is deze uitzondering van toepassing, dan is de verkrijging van het onroerend goed door de vennoot belastbaar volgens de 'gemeenrechtelijke aard'. Concreet houdt dit in dat er een juridische analyse moet gebeuren van de aard van de rechtshandeling die aan de basis ligt van de onttrekking. Naargelang dat resultaat wordt de gepaste registratiebelasting geheven.

- Is het een verkoop, dan is het verkooprecht van 12% van toepassing.
- Betreft het een uittreding uit onverdeeldheid, dan is het verdeelrecht van 2,5% van toepassing.

Gaat het om een rechtsfeit zoals een vermindering van het eigen vermogen (de vroegere 'kapitaalvermindering'), dan is het algemeen vast recht van 50 euro van toepassing.

Vóór 11 maart 2024 was VLABEL van mening dat een uitbreng van vastgoed, aangerekend op de beschikbare reserves, onderhevig was aan het verkooprecht van 12% in Vlaanderen. Volgens VLABEL stond een dividenduitkering (in natura) gelijk met een overdracht ten bezwarende titel zodat het verkooprecht van toepassing is. Het verkooprecht vermijden, kon enkel als er sprake was van een onverdeeldheid. In dat geval kon bij een dividenduitkering aan de historische vennoot alsnog het verdeelrecht van 2,5% worden toegepast. In de praktijk werd vastgoed dan ook vaak voor slechts 99% aangekocht door de vennootschap en het overige percent door de aandeelhouder. Echter, het oude standpunt van VLABEL kreeg veel kritiek in de rechtsleer. Het stond ook diametraal tegenover dat van de federale belastingdienst. Die aanvaardde dat de uitbreng van een onroerend goed, aangerekend op de reserves, wel kan gebeuren aan het algemeen

vast recht van 50 euro.

Gewijzigd standpunt VLABEL

In een standpunt van 11 maart 2024, gepubliceerd op 2 april 2024, komt VLABEL terug op zijn eerdere visie. VLABEL formuleert het als volgt:

Een uitkering van een onroerend goed dat boekhoudkundig wordt aangerekend op de passiefrubriek van het eigen vermogen 'beschikbare reserves' wordt gelijk gesteld met een dividenduitkering in natura. Een dividenduitkering in natura is op zich geen overdracht ten bezwarende titel, zodat - voor het gedeelte dat de uitkering wordt aangerekend op de passiefrubriek van het eigen vermogen 'beschikbare reserves' - het verkooprecht niet zal verschuldigd zijn in toepassing van art. 2.9.1.0.4, tweede lid VCF. Hetzelfde geldt indien er sprake is van een onverdeeldheid.

Concreet betekent dit dat de uitbreng van vastgoed aan de historische vennoot, waarbij de uitbreng boekhoudkundig wordt verwerkt als dividenduitkering en aangerekend wordt op de beschikbare reserves, voortaan altijd kan gebeuren met toepassing van het algemeen vast recht van 50 euro.

In zijn aangepaste standpunt bespreekt VLABEL ook voor het eerst uitdrukkelijk wat de gevolgen zijn wanneer tijdens de vereffeningprocedure van een ontbonden en in vereffening gestelde vennootschap, die vennootschap overgaat tot uitbreng van een onroerend goed aan de vennoten bij wijze van voorschot op het liquidatiesaldo. Voor zover de uitbreng geschiedt aan alle vennoten samen in verhouding tot hun aandelenbezit en zonder tegenprestatie, aanvaardt VLABEL dat de verkrijging een rechtsfeit is. Zo'n uitbreng krijgt dus dezelfde behandeling als een gewone afgifte van het liquidatiesaldo bij sluiting van de vereffening. Ook de zogenaamde 'wachtregeling' is bijgevolg van toepassing bij de uitkering in natura via een voorschot op het liquidatiesaldo.

Het vernieuwde standpunt van VLABEL is zonder meer positief nieuws voor belastingplichtigen. Het biedt meer rechtszekerheid. Bovendien opent het meer mogelijkheden om vastgoed optimaal over te hevelen vanuit het vennootschapsvermogen naar het privévermogen.

A DIFFERENT KIND OF GLOBAL MOBILITY FIRM

Boxx global expat solutions offers every conceivable type of Global Mobility service worldwide. We help our clients to focus on what really matters: satisfied expats, whether on assignment, working on a foreign project or commuting daily between countries.

boxx[®]
global expat solutions

Head office

Heikant 1
3930 Achel
Belgium

Contact

T : +32 11 55 99 10
E : info@boxx-expat.com
I : www.boxx-expat.com

HET ZUIDEN

Let op voor veel te hoge begeleidingskosten bij aankoop onroerend goed in Spanje

Heel wat Nederlanders en Belgen besluiten om een woning te kopen in Spanje, als investering, om te gaan pensioneren in Spanje of om er te verblijven tijdens vakanties en te genieten van het klimaat, de gastronomie en de manier van leven. Om die droom waar te maken moeten er wel een aantal stappen worden genomen om het proces te voltooien, van het inhuren van een specialist tot het aanvragen van een NIE, het openen van een bankrekening in Spanje, het storten van een borg om de woning te reserveren of het controleren van het onroerend goed.

Een specialist inhuren

Het is absoluut nuttig een advocaat of een jurist in te huren die je tijdens het hele aankoopproces kan begeleiden. Hoewel het niet verplicht is om er een in te huren, is het wel aan te raden, zeker als je de Spaanse taal niet machtig bent en niet bekend bent met de Spaanse wetgeving. Opgemerkt zij wél dat het nuttig is meerdere offertes op te vragen alvorens een overeenkomst aan te gaan. Aan buitenlanders worden nagenoeg standaard een 'fee' van 1 procent op de aankoop prijs van onroerend goed gevraagd, maar in heel wat gevallen is dat gewoonweg te duur. Koopt u een woning van 250.000 euro dan betaal je de advocaat 2.500 euro, maar koop je een woning van 1.000.000 euro dan komt dit al op 10.000 euro. Nochtans blijven de te verrichten werkzaamheden doorgaans gelijk. Een fee tussen de 2.500 en 5.000 euro lijkt ons dan ook meer in de lijn te liggen met de daadwerkelijk te verrichten werkzaamheden.

Een NIE aanvragen

Het is essentieel om het nummer van identificatie van vreemdelingen - 'Número de Identidad de Extranjero', oftewel NIE - aan te vragen. Dit kan je een advocaat laten doen, maar wie een klein beetje Spaans spreekt én wat geduld oefent kan dit ook gewoon zelf doen. De kosten bedragen gemiddeld zowat 150 euro, maar via een advocaat ben je alweer snel 1.000 euro kwijt.

Een Spaanse bankrekening openen

Ofschoon hier en daar wordt gesuggereerd dat het verplicht zou zijn een Spaanse bankrekening te openen, is dit absoluut niet nodig. Je kan alle transacties ook gewoon via een Belgische of Nederlandse bank uitvoeren. Zelfs permanente opdrachten voor energie- of waterleveranciers, kan gewoon via een niet-Spaanse bankrekening. Sommige tussenpersonen stellen graag dat voor het overmaken van bijvoorbeeld de aankoop som voor de woning, een bankcheque moet worden gebruikt, waarvoor Spaanse banken tussen de 0,25 en 1,00 procent aan kosten aanrekenen. Reken maar weer even uit, aankoop som van 500.000 euro kost je voor zo'n bankcheque alweer snel enkele duizenden euro's. Echter, een gedegen vastgoedmakelaar, die zelf voor de verkoop van de woning overigens al zowat 5 procent incasseert, kan deze dienst in principe ook (gratis) aanbieden. Je goed informeren kan ook hier dus weer heel wat geld uitsparen.

De staat van de woning controleren

Het is raadzaam om de staat van de woning te controleren voordat u de aankoop doet. Wij denken dat het goed is hiervoor wél een gespecialiseerd bedrijf in te huren om gekwalificeerde inspecties uit te voeren. Let op, het energielabel van een woning wordt ook in Spanje steeds belangrijker. Isolatie is bij bestaande woningen in Spanje doorgaans minimaal, zelfs bij geheel of gedeeltelijke nieuwbouw is het nuttig het EPC-label ruim voorafgaand aan het verlijden van de notariële akte te krijgen. Neem een ongunstig EPC-label desgevallend zelfs op als ontbindende voorwaarde in de (voorlopige) koopakte.

Reservatiekosten

Heb je de woning van je dromen gevonden, dan zal de verkopende partij de woning (tijdelijk) van de markt halen, mits je een bedrag als reservatie overmaakt. In bepaalde gevallen wordt gesteld dat dit 10 procent van de koopsom zou moeten zijn, echter die 10 procent is enkel van toepassing bij het ondertekenen van de (voorlopige) koopovereenkomst en niet bij de reservatie. Reserveren kan doorgaans voor een termijn van 2 tot 4 weken en een reservatiebedrag van 5.000 tot 10.000 euro moet daarvoor kunnen volstaan. Hou er wel rekening mee dat de markt van vraag en aanbod hier invloed op kan hebben. Een zeer gewilde woning stelt de verkopende partij immers in een sterkere positie om een hoger reservatiebedrag te claimen.

Laat je niet in de luren leggen

Kortom, wie bovenstaande ter harte neemt, kan flink wat duizenden euro's uitsparen. Heel wat Nederlandse en Belgische 'adviseurs' hebben zich de afgelopen jaren gevestigd in Spanje, om uitgaande van de onwetendheid van de kandidaat-kopers flink door te pakken. Onderzoek leert evenwel dat in zee gaan met plaatselijke Spaanse specialisten de prijs flink weet te drukken.

Onderzoek naar oneerlijke praktijken makelaars in Spanje

Makelaars spelen een essentiële rol in de vastgoedmarkt in Spanje, zowel bij verkoop als verhuur. Echter, niet alle methoden die ze toepassen zijn even ethisch of wettelijk verantwoord. Het komt voor dat makelaars onterecht commissies in rekening brengen, wat aanzienlijke problemen veroorzaakt. Het Spaanse ministerie van Consumentenbescherming heeft daarom een onderzoek ingesteld naar deze oneerlijke praktijken met betrekking tot die commissies.

Heel wat makelaars verzoeken consumenten om aanvullende betalingen, vaak met verwijzing naar administratieve kosten of andere onduidelijke redenen. Sommige makelaars vragen zelfs om betaling voor een bezichtiging van een woning. Dit gedrag is niet alleen oneerlijk, maar ook in strijd met de wetgeving volgens de Spaanse woningwet (Ley del Derecho a la Vivienda).

De overheid speelt een belangrijke rol in het reguleren van de vastgoedmarkt en het beschermen van onder meer (kandidaat)huurders. Met de recente toename van klachten over makelaars die illegale commissies vragen, heeft het ministerie van Consumentenbescherming besloten om actie te ondernemen. Dit omvat onderzoek naar makelaarspraktijken en het opleggen van boetes voor overtredingen. Er zullen meer en versnelde inspecties plaatsvinden en er worden educatieve programma's geïntroduceerd voor makelaars. Het doel hiervan is hen te informeren over de relevante wetgeving en hen bewust te maken van de implicaties van onwettige praktijken.

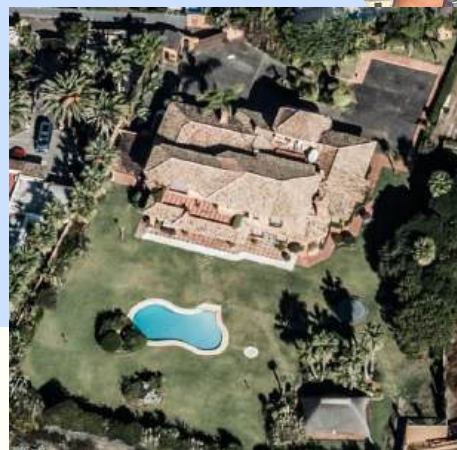
De overheid heeft laten weten dat ze bereid is om strikte sancties op te leggen aan makelaars die de regels overtreden. Dit dient als een duidelijke waarschuwing voor makelaars die nog steeds onwettige praktijken hanteren. De maatregelen kunnen variëren van financiële boetes tot 100.000 euro tot het intrekken van vergunningen, afhankelijk van de ernst van de overtredingen.

Spanje en de strijd tegen illegale woningen

In de vorige editie van dit magazine besteedden we al aandacht aan de strijd die de Spaanse overheid voert tegen tal van illegale bouwsels op grondgebied. Het is voor kandidaat-kopers dan ook bijzonder opletten geblazen, nu niet alle verkopende partijen het zo nauw nemen met de wet- en regelgeving. Inmiddels mocht ook de wereldbekende Spaanse acteur Antonio Banderas kennis maken met de gevolgen van de door hem illegaal gebouwde woning in Marbella.

Het verhaal van het huis van Banderas in Marbella illustreert de ingewikkeldheid van vastgoedeigendom in de regio. In de jaren 90 kocht Banderas het huis in de exclusieve wijk Los Monteros, genaamd 'La Gaviota', van de erfgenamen van de overleden journaliste Encarna Sánchez. Het was de plek waar Banderas een deel van zijn huwelijk met actrice Melanie Griffith doorbracht, waardoor het voor hem een grote persoonlijke betekenis had. De aankoop leek aanvankelijk een droom die uitkwam voor de acteur, maar zou uiteindelijk leiden tot een lange juridische strijd. Al in 2003 verklaarde het Hooggerechtshof van Andalusië dat de bouwvergunning die in 1995 was verleend, ongeldig was. Deze vergunning was uitgegeven tijdens het omstreden bewind van burgemeester Jesús Gil. Het bleek dat het huis was gebouwd op een perceel dat bestemd was voor medische voorzieningen en niet voor woningbouw. Daarnaast werd vastgesteld dat het eigendom inbreuk maakte op het openbare maritieme domein.

Antonio Banderas heeft geprobeerd deze beslissingen aan te vechten, maar in 2008 heeft het Hooggerechtshof zijn beroep afgewezen en de ongeldigheid van de bouwvergunning bevestigd. Na een lange juridische strijd heeft Banderas inmiddels besloten om het huis te slopen. Hij had al concessies gedaan, zoals het afstaan van een deel van zijn grond aan de gemeente voor de uitbreiding van de strandboulevard. Ondanks deze inspanningen bleef de juridische status van het huis problematisch, vooral na de vernietiging van Marbella's bestemmingsplan door het Hooggerechtshof in 2015.

Canarische eilanden mikken op Nederlandse en Belgische '50-plus toeristen'

Nederlanders en Belgen zijn een belangrijke afzetmarkt geworden voor de toeristische sector op de Canarische eilanden. Met name toeristen boven de vijftig die graag langere wintervakanties boeken.

Met de deelname aan de beurs 'Beleef' in Utrecht, streven de Canarische Eilanden ernaar deze specifieke groep Nederlandse en Belgische toeristen aan te trekken. Het was de eerste keer dat het toerismekantoor van de eilanden aan het evenement deelnam. Het is een doordachte strategie die zich richt op reizigers ouder dan 50 jaar. Die groep is belangrijk voor de toeristische sector, omdat ze vaak andere interesses hebben dan alleen zon- en strandvakanties en ook meer geld te besteden hebben. Dat zie je onder meer terug in de toenemende vraag naar langere vakanties, waarbij mensen willen kennismaken met de lokale cultuur en hun ervaringen willen verdiepen.

Een van de manieren om Nederlandse en Belgische 50-plussers naar de eilanden te trekken, is door gepersonaliseerde reisarrangementen aan te bieden. Deze arrangementen zijn specifiek gericht op de wensen van deze groep reizigers en kunnen verschillende aanbiedingen bevatten, zoals een combinatie van accommodatie, vervoer en activiteiten, van culturele uitjes tot culinaire ervaringen. Daarnaast werden diverse loyaliteitsprogramma's gepresenteerd, die reizigers moeten aanmoedigen om terug te komen. Ze stimuleren niet alleen het terugkerend toerisme, maar bieden ook voordelen voor degenen die de bestemming aanraden aan vrienden en familie. Mond-tot-mondreclame speelt een belangrijke rol in deze groep, omdat veel oudere reizigers de meningen van hun leeftijdsgenoten vertrouwen als ze reisbeslissingen maken.

Van 30 januari tot 2 februari 2025 zullen de Canarische eilanden een vergelijkbaar initiatief presenteren op het Brusselse vakantiesalon.

Herleeft historische buurt Sa Penya in Ibiza-stad dankzij Nederlandse ondernemer?

De pittoreske wijk Sa Penya in Ibiza-stad heeft de afgelopen jaren een opmerkelijke verandering doorgemaakt. Ooit was het een levendige vissersbuurt, maar het raakte in verval en kampte met sociale problemen. Dankzij een Nederlandse ondernemer lijkt daar nu verandering in te komen.

Sa Penya, gelegen aan de voet van de door UNESCO beschermde renaissance-muren van Ibiza-stad, heeft jarenlang te kampen gehad met verwaarlozing en sociale problemen. Ondanks de pittoreske straatjes en prachtige uitzichten op zee was de buurt geen aantrekkelijke plek om te wonen. Drugshandel, dakloosheid en vervallen huizen kenmerkten het straatbeeld. Die situatie lijkt nu te veranderen door de plannen van de Nederlandse ondernemer Bernardus van Maaren, een voormalig bokser en oprichter van 'Team van Maaren Ibiza'. Samen met een groep mensen, heeft van Maaren fors geïnvesteerd in Sa Penya, door er 30 woningen op te kopen met als doel ze te renoveren en te verhuren.

Met een groeiend aantal gerenoveerde woningen in zijn bezit, richt Van Maaren zich nu op de verhuurmarkt. Zijn strategie is erop gericht een evenwicht te vinden tussen kortetermijnverhuur voor toeristen en langetermijnverhuur voor permanente bewoners. De huurprijzen voor de gerenoveerde woningen liggen tussen de 1.500 en 2.000 euro per maand voor een woning geschikt voor een koppel. Op dit moment zijn er al 12 gerenoveerde woningen klaar voor de verhuur, de overige 18 worden nog gerenoveerd.

ICT2MKB

Zo simpel kan het zijn

+31 88 428 26 00
info@ict2mkb.nl
www.ict2mkb.nl

Wordt watertekort in Spanje stilaan problematisch?

In voorgaande edities van dit magazine besteedden we al aandacht aan de aanhoudende droogte in bepaalde Spaanse regio's. Zo komt er op meerdere plaatsen geen water meer uit de douches op het strand, is het (bij)vullen van zwembaden verboden en mogen tuinen niet meer geïrrigeerd worden.

Het ergst lijkt het gesteld aan de Costa Blanca waar meerdere gemeenten en dorpen de afgelopen zomer kampten met droogtecrisis. De aanhoudende droogte in de regio leidde er zelfs toe een flinke verslechtering van de waterkwaliteit moest worden vastgesteld, waardoor sommige gemeenten zelfs genoodzaakt waren om flessenwater te verstrekken. Dat was onder meer het geval in de gemeenten Teulada-Moraira en El Poble Nou de Benitatxell. Daar hebben de autoriteiten flessenwater moeten uitdelen, omdat er een probleem met drinkwater was ontstaan. De combinatie van weinig neerslag en de toename van zout in het grondwater zorgde ervoor dat het leidingwater in deze gebieden niet meer veilig was om te drinken of om te koken.

Zoutvervuiling ontstaat vooral door de binnendringing van zeewater in aquifers. Dat is een watervoerende laag of één of meer geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn om een substantiële grondwaterstroming toe te laten en geschikt zijn voor onttrekking van grondwater. Het toont de kwetsbaarheid van waterbronnen aan en benadrukt de urgentie van het probleem. Een te hoog zoutgehalte kan ernstige gezondheidsrisico's voor inwoners en bezoekers met zich meebrengen.

Afgelopen zomer was de situatie er dusdanig zorgwekkend, met een zoutconcentratie van 10 keer boven de normale waarde. De ernst van de droogte en de falende waterinfrastructuur moeten er de komende jaren worden aangepakt.

Almeria, de droogste regio van Spanje, pakte het probleem al jaren geleden aan, door water uit de zee te winnen en grote ontziltingsinstallaties in gebruik te nemen. Of het ook voor de Costa Blanca een oplossing kan zijn, wordt onderzocht.

Spanje en de klimaatverstoring

Eenzijds kampt Spanje al lange tijd met overheersende perioden van droogte, met alle gevolgen van dien, maar eind oktober 2024 kwam de lang verhoopde regen er dan eindelijk aan. Helaas met desastreuze gevolgen voor in het bijzonder de regio Valencia. Daar werden ze geconfronteerd met een 'Depresión Aislada en Niveles Altos' of kortweg DANA. Letterlijk betekent dit 'een geïsoleerde depressie op hoog niveau', oftewel een gota fría (koudeval), zoals mensen ter plaatse het herfstfenomeen ook nog noemen. Die ontstaat wanneer een lage-drukgebied afgesnoerd raakt van de straalstroom en boven Portugal en Spanje blijft hangen.

Het fenomeen DANA brengt vaak noodweer met zich mee door grote temperatuurverschillen en instabiliteit, wat hevige onweersbuien veroorzaakt. Vooral in de herfst is de kans op een DANA groot door het temperatuurverschil tussen de hogere en lagere luchtlagen. In de regio Valencia kunnen ze er van meespreken. Volgens het Centrum voor Noodhulp van de Generalitat Valenciana liep het aantal dodelijke slachtoffers op enkele uren tijd op tot meer dan 200.

Experts stellen dat er door de klimaatverandering gemiddeld meer neerslag voortkomt uit een DANA. Klimaatverandering zou dus een rol spelen in de hoeveelheid neerslag die uit een DANA valt doordat de opwarming van het zeewater ervoor zorgt dat er meer verdamping plaatsvindt en dat de warmere lucht meer waterdamp kan bevatten voordat het uitregent.

DANA leidt wellicht tot meer dan 300 doden in Spanje

Zonder twijfel heeft de DANA, die op 29 oktober over diverse delen van Spanje trok, voor aanzienlijke schade en verlies van levens gezorgd, met name in de provincie Valencia. Daarnaast werden ook andere gebieden getroffen. Naast Castilla-La Mancha en het zuiden van Aragón, heeft de provincie Málaga eveneens te maken gehad met de immense kracht van het wassende water tijdens de overstromingen. Meer dan 220 dodelijke slachtoffers werden al geïdentificeerd, maar er zijn ook nog honderden vermisten.

'DANA' staat voor 'Depresión Aislada en Niveles Altos'. Letterlijk betekent dit een geïsoleerde depressie. Soms gebeurt het dat een laagdrukgebied afgesnoerd raakt van de straalstroom en boven Portugal en Spanje blijft hangen. Op dat moment is sprake van een DANA. Het fenomeen brengt vaak noodweer met zich mee door grote temperatuurverschillen en instabiliteit, wat hevige onweersbuien veroorzaakt. Vooral in de herfst is de kans op een DANA groot door het temperatuurverschil tussen de hogere en lagere luchtlagen.

Augustus 2024 was in Spanje de warmste maand sinds begin van de metingen

Augustus 2024 was, met extreem warme temperaturen, de warmste maand in Spanje sinds het begin van de metingen. De Spaanse weerdienst Aemet deelde een historische vergelijking voor de periode 1991 tot 2020. Met een gemiddelde temperatuur van 25 graden was augustus 2024 maar liefst 2 graden warmer dan de andere maanden, de afgelopen dertig jaar. Augustus 2024 was zo twee tienden van een graad warmer dan de eerdere records uit 2003 en 2023. Sinds het begin van de metingen was het ook de warmste maand ooit gemeten.

Bovendien was augustus 2024 erg droog op bijna het gehele Spaanse vasteland. Aemet noemt het ook een trend dat hitterecords blijven sneuvelen, een gevolg van de algemene klimaatopwarming.

Voortaan geen btw meer op olijfolie in Spanje

Spanje heeft olijfolie per 1 juli 2024 permanent op de lijst van eerste levensbehoeften geplaatst, samen met brood, fruit en groente. Normaal geldt voor die producten een btw-percentage van 4 procent, maar in periodes van hoge inflatie wordt dat teruggebracht tot nihil. De Spaanse regering verlaagt hiermee de prijs per liter olijfolie met ongeveer 50 cent.

Spanje levert zowat de helft van alle olijfolie ter wereld. De voorbije jaren vielen de oogsten echter tegen als gevolg van de extreme droogte en hitte. Vorig jaar lag de opbrengst op 660.000 ton, dit jaar zou die maximaal 850.000 ton bedragen. De Spanjaarden zijn samen met de Grieken ook de grootste verbruikers van olijfolie.

Naast de slechte oogsten zorgt ook de energiecrisis na de Russische invasie in Oekraïne voor de nodige inflatieproblemen in Spanje. Om huishoudens enigszins tegemoet te komen, heeft de Spaanse overheid maatregelen genomen zoals een tijdelijke verlaging van de Spaanse btw op basisproducten zoals olijfolie. In februari 2021 kostte een liter fles extra vierge olijfolie van een huiskamer nog 3,45 euro. Nu is diezelfde fles te koop voor 9,45 euro, een stijging van meer dan 170 procent.

Nederland richt zich op Spaanse werknemers voor bouwsector

De Nederlandse arbeidsmarkt blijft naarstig op zoek naar vakmensen, vooral in de bouwsector. Zo heeft Nederland haar aandacht in 2024 nadrukkelijk gericht op het aantrekken van Spaanse werknemers, met name timmerlieden. De aangeboden functies zijn volgens de initiatiefnemende sector niet alleen goed betaald, maar komen ook met extra voordelen die het aantrekkelijk zouden maken om de sprong naar een nieuw leven in Nederland te wagen.

Zo kan je als timmerman in Nederland rekenen op een salaris van 2.200 euro netto per maand, wat een aanzienlijk salaris is naar Spaanse begrippen. Daarnaast zou de Nederlandse werkgever gratis huisvesting bieden. Het salaris kan zelfs verder stijgen afhankelijk van de ervaring en vaardigheden. Gesteld wordt dat de standaard werkuren lopen van 7 uur 's ochtends tot 15 uur 's middags, maar er zou volgens de initiatiefnemers ruimte zijn voor flexibiliteit. Zou zouden werknemers de mogelijkheid krijgen om overuren te maken, wat niet alleen hun inkomen kan verhogen, maar ook hun ervaring in de sector kan uitbreiden.

Geïnteresseerde Spanjaarden wordt aanbevolen zich in te schrijven op het SEPE-portaal. Dat is een tool voor werkzoekenden die naar vacatures willen zoeken, zowel nationaal als internationaal.

Verzwegen Spaanse banktegoeden terecht in Nederlandse heffing betrokken

Hof Den Haag heeft uitspraak gedaan in een zaak (K-23/477 en BK-23/688 tot en met BK-23/889) omtrent door inwoner van Nederland genoten Spaanse rente.

In 2020 verzocht de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst een Nederlands inwoner (belanghebbende) om informatie te verstrekken over tien in Spanje aangehouden bankrekeningen, die hij niet in zijn IB-aangiften als box 3-vermogen had verantwoord. Naar aanleiding van de door de Spaanse autoriteiten verstrekte bankgegevens van belanghebbende legde de inspecteur IB-navorderingsaanslagen op aan belanghebbende. De inspecteur legde eveneens verzuimboeten op wegens grove schuld.

In beroep oordeelde Rechtbank Den Haag dat de navorderingsaanslagen terecht waren opgelegd. Dat de Spaanse regelgeving bepaalt dat vermogensbestanddelen van niet-ingezetenen tot een bedrag van 700.000 euro zijn vrijgesteld van belastingheffing, kon belanghebbende niet baten, nu deze regelgeving niet in Nederland geldt. De inspecteur heeft ook doen blijken dat sprake is van grove schuld, zodat de rechtbank oordeelt dat de opgelegde boetebedragen passend en geboden zijn.

In hoger beroep oordeelt Hof Den Haag nu dat Nederland de Spaanse rente terecht forfaitair in de heffing heeft betrokken. Dat de Spaanse vermogensbelastingwet een vrijstelling kent voor vermogensbestanddelen van niet-ingezetenen tot een bedrag van 700.000 euro maakt dit niet anders. Het Nederlands-Spaanse dubbelbelastingverdrag staat een en ander niet in de weg. Ook het feit dat het bezwaar tegen de IB-navorderingsaanslag 2008 was toegewezen doet daar volgens het hof niet aan af. Die aanslag was immers opgelegd ter behoud van rechten, omdat de navorderingstermijn dreigde te verstrijken. Toen bleek dat belanghebbende in 2008 nog niet over Spaanse bankrekeningen beschikte werd het bezwaar alsnog toegewezen. Finaal is het hof, evenals de rechtbank, van mening dat er sprake is van grove schuld en dat de boeten passend en geboden zijn.

Geen kwade trouw van naar Spanje emigrerende Nederlander

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft op 12 juni 2024 uitspraak gedaan in een zaak (BRE 22/5718) over de afkoop van pensioenaanspraken van een naar Spanje emigrerende Nederlander.

Belanghebbende bouwde in Nederland pensioenaanspraken in eigen beheer op. In 2016 informeerde hij de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst dat hij in Spanje gaat wonen. In 2018 stond belanghebbende ook effectief ingeschreven in Spanje, waarop hij de Nederlandse pensioenaanspraken afkocht, maar deze niet in de aangifte IB/PH 2018 vermeldde. De inspecteur legde daarom in 2021 een navorderingsaanslag op waarin hij het belastbaar inkomen verhoogde wegens de afkoop van de pensioenaanspraken. In geschil kwam of de inspecteur mocht navorderen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt nu dat de inspecteur niet over een nieuw feit beschikte dat navordering rechtvaardigde en dat er ook geen sprake is van kwade trouw. De inspecteur had geen nader onderzoek gedaan naar de onderworpenheid van belanghebbende aan de Spaanse wetgeving voordat de aanslag werd opgelegd. Dit leidt volgens de rechtbank tot een ambtelijk verzuim dat navordering verhindert. De verklaring van belanghebbende dat hij niet als fiscaal inwoner van Spanje kon worden aangemerkt, vond plaats na het vaststellen van de aanslag en doet daarom voor de beoordeling van kwade trouw niet ter zake. De rechtbank acht het beroep van belanghebbende dan ook gegrond.

Ingehouden buitenlandbijdrage Nederlands gepensioneerde in Spanje kwalificeert niet als belasting

Hof 's-Hertogenbosch heeft op 12 juni 2024 uitspraak gedaan in een zaak (22/1672 tot en met 22/1674) omtrent de door de Sociale Verzekeringsbank (Svb) en Nederlandse pensioenfondsen ingehouden buitenlandbijdrage Zorgverzekeringswet op de AOW en pensioenuitkeringen van een Spaans inwoner.

Belanghebbende in deze zaak woont sinds 1997 in Spanje. Over de jaren 2015, 2016 en 2017 ontving hij een AOW-uitkering van de Svb en pensioenuitkeringen van drie Nederlandse pensioenfondsen. Zowel de Svb als de pensioenfondsen hielden gedurende deze jaren een buitenlandbijdrage Zorgverzekeringswet in op de uitkeringen.

Belanghebbende vermeldde in zijn aangiften IB de buitenlandbijdragen als loonheffing, maar de inspecteur van de Nederlandse belastingdienst verrekende de buitenlandbijdragen niet als voorheffing met de inkomstenbelasting. In geschil kwam of de ingehouden buitenlandbijdragen aangemerkt dienden te worden als een voorheffing die verrekenbaar is met de verschuldigde inkomstenbelasting.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt nu dat de buitenlandbijdrage geen voorheffing is die met de verschuldigde inkomstenbelasting verrekend kan worden. De reikwijdte van het Nederlands-Spaanse dubbelbelastingverdrag is immers beperkt tot door Nederland geheven belastingen. Eerder had de Centrale Raad van Beroep al geoordeeld dat de buitenlandbijdrage niet als een belasting kwalificeert (CRvB 4 juni 2014). Het hoger beroep van belanghebbende is dan ook ongegrond.

Het Belgische Interparking neemt Spaanse parkinggigant Saba over

Het Belgische Interparking Group, dat actueel meer dan duizend sites beheert in onder andere België, Spanje, Frankrijk, Italië, Polen, Roemenië en Nederland, neemt het Spaanse Saba Infraestructuras over. Saba is een Spaanse speler in de sector van openbare parkeergarages, met vestigingen in negen landen. De nieuwe partners worden aandeelhouder van Interparking Group, dat zijn hoofdkantoor in Brussel behoudt.

Door de overname kan Interparking Group profiteren van de sterke punten en synergiën van beide bedrijven en een pan-Europese speler creëren in mobiliteitsoplossingen met een langetermijnvisie. Saba is een gerenommeerde speler in de parkeersector en verwacht wordt dat de nieuwe combinatie zich in een ideale positie zal bevinden om groeikansen te benutten die voortkomen uit nieuwe trends in stedelijke mobiliteit en in staat zal zijn om meer mogelijkheden te creëren om de stedelijke vervuiling terug te dringen.

Nederlands pensioenfonds verwerft meerderheidsbelang in Spaanse snelweg

Het Nederlandse pensioenfonds APG heeft recentelijk de volledige controle verworven over de AP-9, een belangrijke snelweg in Spanje met een concessie tot 2048. APG heeft daardoor nu de controle over meerdere snelwegen in Spanje

De AP-9 is een van de belangrijkste snelwegen in Spanje, die Galicië verbindt met andere belangrijke steden en regio's. Deze snelweg speelt een cruciale rol in de economie van de regio, aangezien het een belangrijke schakel vormt voor zowel personen- als vrachtvervoer. De snelweg, ook wel bekend als de Autopista del Atlántico, loopt van Ferrol in het noorden van Spanje tot aan de stad Tui, dicht bij de Portugese grens en heeft een totale lengte van ongeveer 214 kilometer.

Gemiddeld kost de tol voor een personenauto over de volledige lengte van de AP-9 rond de 20 euro.

AOW-uitkering door Zwitser deels opgebouwd met vrijwillige premies toch volledig belast in Nederland

Op 1 oktober 2024 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in een zaak (BRE 21/3682) aangaande de fiscale heffingsbevoegdheid over een Nederlandse AOW-uitkering in hoofde van een inwoner van Zwitserland.

In deze zaak betrof het een inwoner van Zwitserland die een AOW-uitkering ontvangt waarop geen Nederlandse premies volksverzekeringen zijn ingehouden. Belanghebbende had in het verleden een aantal jaar vrijwillig premies volksverzekeringen betaald.

Per 30 november 2020 is het Nederlands-Zwitsers dubbelbelastingverdrag evenwel gewijzigd, waardoor Nederland op grond van dat verdrag het heffingsrecht (tot maximaal 15%) heeft gekregen over de AOW-uitkeringen. Daarom werd met ingang van 1 januari 2021 is 15% loonbelasting ingehouden over de AOW-uitkeringen van belanghebbende. Die was het daar niet mee eens en in geschil kwam of Nederland überhaupt belasting mocht heffen over het deel van de AOW dat was opgebouwd door middel van vrijwillig betaalde premies volksverzekeringen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt daarover nu dat uit art. 18 lid 1 van het Nederlands-Zwitsers dubbelbelastingverdrag volgt dat Nederland het heffingsrecht heeft over socialezekerheidsuitkeringen afkomstig uit Nederland, ongeacht of daarop fiscale facilitering van toepassing is.

Volgens de rechtbank moeten dubbelbelastingverdragen volgens het Verdrag van Wenen worden uitgelegd overeenkomstig de tekst van het verdrag. Een puur grammaticale uitleg van art. 18 van het Verdrag leidt tot de conclusie dat voor AOW-uitkeringen art. 18 lid 1 Verdrag van toepassing is. Lid 2 van die bepaling regelt weliswaar dat een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een verdragsluitende staat als aldaar fiscale facilitering van toepassing was, maar die bepaling ziet niet op socialezekerheidsuitkeringen.

Voorts kan uit de toelichting van het Wijzigingsprotocol bij het Verdrag niet worden afgeleid dat Nederland en Zwitserland iets anders hebben bedoeld dan in art. 18 Verdrag staat. De rechtbank acht het beroep van belanghebbende dan ook ongegrond.

Halve Belg produceert betaalbare grote Bordeauxwijnen

In de zomer van 2024 bezocht de redactie de regio van Bordeaux en Landes. Wie Bordeaux zegt denkt onwillekeurig aan de uitgestrekte wijngaarden. Wij bezochten er een, met als uitgangspunt dat er raakvlakken moesten zijn met de lage landen en dat het om goede, maar betaalbare wijnen moest gaan. En zo kwamen we via een connectie terecht bij de grootste wijngaard van de regio, les Domaines Rollan de By.

Heel wat wijngaarden hebben een prachtige en unieke geschiedenis. Zo ook die van Jean Guyon, een atypische wijnboer die zijn mening niet onder stoelen of banken steekt en enige provocatie niet schuwt. Guyon haakte al snel af bij de traditionele codes van de Bordeauxstreek, waardoor het enige tijd duurde alvorens hij zich aanvaard wist in de eerder gesloten omgeving waar hij als buitenbeentje werd bekeken. Maar uiteindelijk haalde hij zijn slag thuis. Met enkele anderen richtte hij de schijnwerpers op de terroirs van de Nord-Médoc die het tot dan moesten stellen met een rol in de schaduw van de grote appellations.

Toen zijn oenoloog hem in 1995 te verstaan gaf dat hij voor zijn wijnen geen hogere kwaliteit kon ambiëren, besloot hij om twee hectare van zijn beste terroirs vrij te maken en er dezelfde technieken toe te passen als bij de 'grand cru's'. En hij deed na enige tijd ook gewoon beter dan zijn concurrenten. In blinde proeverijen door een panel van 's werelds beste sommeliers werd zijn Chateau Haut Condissas universeel geprezen. Jaargang na jaargang wordt deze wijn nu beschouwd als een grand cru die in de top-5 van Bordeauxwijnen en binnen ieders bereik ligt, omdat hij voor zo'n 50 euro te koop wordt aangeboden. Het was een droom van Guyon om mensen die van wijn houden de kans te geven om zeer goede wijnen te proeven tegen redelijke prijzen. Guyon hekelt meteen ook dat de producenten van de 'grand cru's classés' de prijs vragen die ze willen, terwijl hij stelt te weten dat ze allemaal min of meer dezelfde kosten hebben om een dergelijke kwaliteit te bereiken. Die prijzen zijn volgens Guyon dan ook sterk overdreven, precies omdat hij met de door hem gehanteerde prijzen goed blijken rond te komen.

De carrière van de nu 74-jarige Guyon leest als een boek. Hij maakte eerst fortuin in de sectoren vastgoedontwikkeling en interieurontwerp. Hij woonde lange tijd in het Midden-Oosten, waar hij als zoon van een Parijse antiquair een gouden tijd beleefde, onder meer door mee te werken aan de uitbundige 2500e verjaardag van het Perzische Rijk die werd gevierd door de toenmalige Sjah van Iran. Maar daar bleef het niet bij, zo produceerde Guyon ook sigaren in Santa Domingo en kaviaar in Roemenië.

De elegante Parijzenaar werd op een gegeven moment zelfs half-Belg toen hij in zijn eerste huwelijk trouwde met een Vlaamse. Zijn kinderen wonen actueel nog steeds in België, terwijl hij zelf in Tervuren woont. Guyon stelt dat België een goede plek is om zijn nakomelingen te laten profiteren van wat het leven hem heeft gebracht.

Ofschoon Guyon in België woont, nemen de wijngaarden, inclusief een luxehotel met zes kamers in het hart van het domein, het grootste deel van zijn tijd in beslag. Van slechts twee hectare aan het eind van de jaren 90 heeft hij er nu 185. Zijn hobby werd er zijn uitdaging.

Tot slot willen we weten hoe Guyon de golf aan nieuwe Belgische wijngaarden inschat, waarop hij spontaan antwoordt dat hij al enkele zeer goede Belgische witte wijnen mocht ontdekken, er meteen aan toevoegend dat ze in België wél wat meer moeite lijken te hebben met rode wijn.

Spanje wijnland

Spanje zit Frankrijk al enige jaren op de hielen om de fakkel als beste wijnland over te nemen. In het land zelf worden inmiddels al enkele jaren prestigieuze prijzen toegekend voor topwijnen. Recent heeft het ministerie van Landbouw, Visserij en Voedsel de prestigieuze Alimentos de España 2024 prijzen uitgereikt aan de beste wijnen van het jaar. Deze erkenning benadrukt niet alleen de kwaliteit van de wijnen, maar ook de toewijding van de Spaanse wijnproducenten aan vakmanschap en duurzaamheid.

Er zijn verschillende wijnregio's in Spanje die internationaal erkend zijn voor hun kwaliteit en traditie. Elke regio heeft zijn eigen microklimaat en bodemtype, wat bijdraagt aan de unieke eigenschappen van de wijnen. Zo is La Rioja misschien wel de meest bekende wijnregio van Spanje. Het staat vooral bekend om zijn rode wijnen, die vaak een blend zijn van tempranillo, garnacha en andere druiven. De wijnen uit deze regio hebben een uitstekende reputatie vanwege hun complexiteit en verouderingspotentieel. Ribera del Duero in Castilië en León is een andere prominente wijnregio die wereldwijd wordt geprezen, onder meer voor de Vega Sicilia. De wijnen hier zijn meestal gemaakt van de tempranillo-druif, die zich uitstekend aanpast aan de hoge ligging en de extreme temperatuurverschillen. De regio produceert krachtige en gestructureerde wijnen die perfect zijn voor langdurige veroudering. Penedés is de Catalaanse regio waar de Spaanse mousserende wijn Cava vandaan komt. De traditionele methode van productie, vergelijkbaar met die van champagne, zorgt voor een verfijnde en sprankelende wijn. Cava is veelzijdig en kan zowel droog als zoet zijn, afhankelijk van de gebruikte druiven en de productiemethode. Tenslotte is er Jerez, of Sherry, die beroemd is om zijn versterkte wijnen die variëren van droog tot zoet. De unieke productiemethoden en het klimaat van de regio dragen bij aan de complexiteit van deze wijnen. Amontillado, fino en oloroso zijn enkele van de populairste stijlen die wereldwijd geliefd zijn..

De beste wijnen van Spanje zijn een weerspiegeling van de diversiteit en rijkdom van de Spaanse wijncultuur. Van robuuste rode wijnen tot frisse witte en sprankelende variëteiten, elke wijn vertelt een verhaal dat verbonden is met zijn oorsprong en de mensen die hem maken. Dit jaar zijn er vijf verschillende categorieën waarin de beste wijnen zijn bekroond, te weten tinto (rood), blanco (wit), rosado (rosé), espumoso (sprankelend) en vino de licor (likeurwijn). Elke winnaar is afkomstig van een bodega die onder een beschermde oorsprongsbenaming valt, wat de kwaliteit en traceerbaarheid van de producten garandeert.

De winnaar in de categorie Vino Tinto is 'Un sueño en las alturas 2020' van Bodega Pago de los Capellanes, gelegen in de Ribera del Duero. Dit familiebedrijf legt de nadruk op kwaliteitswijnen en de unieke kenmerken van hooggelegen wijngaarden. Hun wijnen worden gekenmerkt door een elegante tempranillo-druif, die een krachtige en minerale smaak biedt. De combinatie van de hoogte en de oude wijngaarden zorgt voor een wijn met een sterke persoonlijkheid.

In de categorie Vino Blanco won 'Guitián Fermentado en Barrica 2022', geproduceerd door Bodegas la Tapada in Valdeorras. Deze bodega is pionier in het herstel van de godollo-druif en heeft een sterke band met de lokale geschiedenis. De winnende wijn is complex en elegant, met een lange afdronk en een aromatisch profiel dat citrusvruchten en florale tonen omvat.

De rosé-wijn 'Salgüero Rosado 2019' van Real Sitio de Ventosilla, ook uit de Ribera del Duero, viel in de prijzen. Deze wijn heeft een intense kleur en een smaakprofiel dat rijpe vruchten en specerijen combineert. De bodega streeft naar ecologische productie en investeert in onderzoek en ontwikkeling om innovatieve technieken te implementeren.

Codorniu, een van de oudste wijnhuizen van Spanje, won met 'Ars Collecta Blanc de Noirs Reserva 2019' in de categorie Vino Espumoso. Deze cava is gemaakt van pinot noir, xarello en trepat druiven en biedt een verfijnde en fruitige smaak. Codorniu staat bekend als de pionier van cava-productie en blijft innoveren binnen de sector.

De prijs voor Vino de Licor ging naar 'Amontillado Añada 1975' van González Byass, een gerenommeerd wijnhuis uit Jerez. Deze amontillado heeft een unieke complexiteit en is met zorg vervaardigd, met slechts 2.000 flessen beschikbaar. Het biedt een delicate balans tussen noten van gedroogd fruit en een lichte oxidatieve toets, waardoor het een uitzonderlijke keuze is voor liefhebbers van versterkte wijnen.

Nederlands stel produceert duurzame wijn in Catalonië

Spanje behoort al jaren tot een van de toplanden voor wijnproductie. Om er duurzame wijn te produceren, trok een jong Nederlands stel naar Catalonië. In de L'Empordà regio van Girona maken Dido en Jurriaan hun Spaanse droom waar door een eigen wijngaard op te starten en inmiddels ook een restaurant te openen.

Dido en Jurriaan's avontuur begon met de aankoop van een wijngaard van 9,5 hectare. Deze aankoop was mogelijk dankzij een succesvolle crowdfundingcampagne in Nederland die hen hielp om het benodigde bedrag van 300.000 euro te verzamelen. De aankoop van de wijngaard was niet alleen een financiële investering, maar ook een investering in duurzaamheid. Dido en Jurriaan zijn immers gepassioneerd door het produceren van natuurlijke wijnen zonder toevoegingen, wat betekent dat ze zich inzetten voor milieuvriendelijke praktijken in hun wijngaard. Onder meer door te kiezen voor biologisch geteelde druiven en duurzame methoden, willen ze bijdragen aan de bescherming van het milieu en de biodiversiteit in de regio.

Voordat Dido en Jurriaan hun eigen wijngaard begonnen, hebben ze een uitgebreid leertraject doorlopen in verschillende wijngebieden over de hele wereld. Hun ervaringen in Australië, Chili en Catalonië hebben hen niet alleen de technieken van het wijnmaken geleerd, maar ook hun liefde voor wijn verdiept. Hun jarenlange ervaring leidde tot de oprichting van Vinyes Tortuga. De kennis die ze vergaarden tijdens hun reizen stelde hen in staat om een solide basis te leggen voor hun wijnproductie. Ze waren niet alleen in staat om wijn te maken, maar ook om een merk te creëren dat authentiek en herkenbaar is. Een van de meest intrigerende aspecten van Vinyes Tortuga is de focus op natuurlijke wijnen. Dido en Jurriaan geloven dat de natuur de beste ingrediënten biedt voor wijnproductie. Dit leidt niet alleen tot betere kwaliteit, maar ook tot een meer authentieke smaakervaring.

Spaans cultureel erfgoed toont Vlaams meesterwerk uit 1578

Het Spaanse Nationaal Erfgoed heeft een prachtig Virginaal uit 1578 van de Vlaming Hans Bos geïnstalleerd in de Galerij van de Koninklijke Verzamelingen. Dit gebeurde na restauratie, studie en analyse in de werkplaatsen van het Koninklijk Paleis van Madrid. Het subtiel gedecoreerde stuk is een meesterwerk van tokkelinstrumenten en zal in de Oostenrijkse kamer tentoongesteld blijven, totdat het nieuwe museumproject voltooid is dat installatie in het koninklijke klooster van Santa Clara de Tordesillas in Valladolid mogelijk maakt.

De Virginaal is een snaarinstrument met een rechthoekig lichaam. Aan de binnenkant van de voorkant is behang aangebracht, terwijl de bovenkant een delicaat schilderij heeft met een allegorie van de vijf zintuigen, waarbij het gehoor opvalt. Dit wordt gesymboliseerd door een afbeelding van een luitspeler, een muzikant die zich klaarmaakt om te spelen, en een groep bestaande uit een cellist en twee violisten. De maker, Hans Bos, was een van de pioniers en belangrijkste ontwikkelaars van toetsinstrumenten in Vlaanderen. Het is nog onduidelijk hoe het stuk in het koninklijke klooster van Santa Clara de Tordesillas belandde, maar er zijn aanwijzingen dat het mogelijk deel uitmaakte van de bruidsschat van een adellijk meisje dat toetrad tot de orde.

Het virginaal, een lid van de klavecimbelfamilie, ontstond in de 15^e eeuw en werd snel populair in heel Europa, vooral in de Nederlanden, Italië en Engeland. Het instrument dankt zijn naam mogelijk aan zijn associatie met jonge vrouwen of 'maagden' die er vaak op speelden. Het was ook een statussymbool en een weerspiegeling van de culturele verfijning van zijn eigenaar. Rijk gedecoreerde virginalen waren kostbare bezittingen die vaak werden besteld bij gerenommeerde instrumentenbouwers en versierd door vooraanstaande kunstenaars.

In tegenstelling tot het grotere klavecimbel, heeft het virginaal een rechthoekige vorm en zijn de snaren parallel aan het toetsenbord geplaatst. Dit compacte ontwerp maakte het instrument ideaal voor huiselijk gebruik, en het werd een favoriet onder aristocraten en welgestelde burgers. De snaren worden getokkeld door kleine pennen, die bevestigd zijn aan tangen die door de toetsen worden geactiveerd. Dit mechanisme produceert een helder, tinkelend geluid dat kenmerkend is voor het instrument. De klankkast van het virginaal, vaak rijk versierd met schilderijen, inlegwerk of verguldsel, draagt bij aan de akoestische eigenschappen van het instrument. De dunne wanden en de gespannen snaren creëren samen een resonante ruimte die de delicate klank versterkt en verrijkt.

Worden Belgische eigenaren van een Airbnb in het buitenland dubbel belast?

De Belgische fiscus is van mening dat een deel van de inkomsten uit de verhuur van Airbnb-woningen in het buitenland en ontvangen door de Belgische belastingbetalers roerende inkomsten zijn, en dus belastbaar in België. Of de fiscale administratie in het buitenland het hiermee eens is, kan evenwel verschillen. De Franse belastingdienst is alvast niet dezelfde mening toegedaan.

Wanneer u in België woont, maar eigenaar bent van een pand in het buitenland en dit verhuurt via een platform als Airbnb, dan dreigt de Belgische fiscus uw belastingaangifte te corrigeren en af te splitsen in enerzijds de vastgoedinkomsten die dan belastbaar zijn in het land van vestiging van het onroerend goed en anderzijds een met een roerend deel dat dan belastbaar is in België.

De effecten van de Europese richtlijn DAC 7 beginnen ook hier dus voelbaar te worden bij belastingbetalers die inkomsten ontvangen die via digitale platforms worden gegenereerd. Na het invullen van de belastingaangifte 2023 (aanslagjaar 2024) reageren inmiddels alvast enkele belastingplichtigen verrast bij het ontvangen van de belastingaanslag. Zij worden immers geconfronteerd met een bericht van wijziging van de Belgische fiscus, in sommige gevallen zelfs met terugwerkende kracht voor voorgaande jaren.

Het deel van de huur dat overeenkomt met de huur van meubilair moet volgens de Belgische fiscus worden vrijgesteld in het land waar het onroerend goed zich bevindt, zo stelt de inspecteur. Dit is een gevolg van het gegeven dat de Belgische fiscus van verhuurplatformen informatie ontvangen heeft. Sinds de inwerkingtreding van DAC 7 ontvangt de fiscus automatisch informatie van platforms als Vinted, Airbnb of Uber over hun gebruikers.

Belgisch belastingplichtigen die bijvoorbeeld via Airbnb of Booking.com één of meerdere accommodaties in het buitenland verhuren, geven in principe vastgoedinkomsten aan in het land waar het gebouw zich bevindt op basis van het verdrag ter voorkoming van dubbele belasting. De onroerende inkomsten zijn alleen belastbaar in de verdragsluitende Staat waar deze eigendommen zich bevinden, België dient deze inkomsten vrij te stellen progressievoorbehoud. De Belgisch belastingplichtigen betalen hoeven alleen het kadastraal inkomen van het genoemde onroerend goed op te nemen in hun belastingaangifte.

Echter, de fiscus vergelijkt de gegevens die door belastingplichtigen zijn opgegeven met de gegevens die ze van het platform heeft ontvangen. Voor de Belgische fiscus, die nu precies weet welke belastingplichtigen via een digitaal platform als Airbnb verhuren, gaat het niet alleen om de vastgoedinkomsten, maar ook om de roerende inkomsten, aangezien doorgaans ook meubilair (roerend) in de huurprijs is inbegrepen, tenzij de belastingplichtige aantoont dat het meubilair waarop de huur betrekking heeft, wordt beschouwd als onroerend goed in de wet van de Staat waar dit onroerend goed zich bevindt. In alle andere gevallen is, afhankelijk van het dubbelbelastingverdrag, het zogenoemde 'restartikel' van toepassing op het roerende deel van de huurinkomsten.

Met andere woorden, de Belgische fiscus is dan van oordeel dat de belastingplichtige in zijn belastingaangifte de in het

buitenland belaste onroerende inkomsten en de in België belaste roerende inkomsten moet opsplitsen en moet het deel van de huur dat overeenkomt met de verhuur van meubilair worden vrijgesteld in de Staat waar het onroerend goed gelegen is. Voor zover de huurovereenkomst het roerende deel van de huurprijs niet specificeert, wordt dit roerende deel vastgesteld op 40 procent van de globale huurprijs. Van de huur die op het meubilair wordt geïnd, kan de belastingplichtige wél nog 50 procent van de kosten aftrekken, het saldo wordt in België vervolgens apart belast tegen 30 procent, vermeerderd met gemeentelijke opcentiemen.

Alvast Frankrijk is het met deze gang van zaken niet eens. De Franse fiscus maakt geen onderscheid tussen vastgoedinkomsten en roerende inkomsten in het geval van Airbnb-verhuur. Frankrijk beschouwt deze inkomsten als één geheel, zonder onderscheid, en daarom belastbaar in Frankrijk. Het gevolg laat zich raden: zowel Frankrijk als België willen heffen over de roerende inkomsten. De Belgische fiscus wil alvast tot drie jaar teruggaan (zeven of tien jaar in geval van belastingfraude en zes jaar als de buitenlandse inkomsten die onder DAC 7 vallen meer dan 25.000 euro per jaar bedragen) en de niet-aangegeven inkomsten belasten.

Voor zover de belastingplichtige het niet eens is met de dubbele belastingheffing, heeft die de mogelijkheid om benevens de nationale rechtsmiddelen van elke Staat, de minnelijke procedure te voeren waarin het dubbelbelastingverdrag voorziet. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten zullen dan samen overleg plegen om de dubbele belastingheffing of de niet-conforme belastingheffing in der minne op te lossen. Voor een goed begrip is dit doorgaans een moeizaam traject, omdat beide landen een gemeenschappelijke basis moeten vinden.

Los van het gegeven welke Staat (België of het vestigingsland van het onroerend goed) het finaal bij het rechte eind heeft, lijkt het ons nuttig dat de Belgische fiscus overleg zou plegen met haar Europese tegenhangers om deze kwestie te coördineren.

Nederlands galjoen uit 17^e eeuw geborgen in baai van Cádiz

Een Nederlands schip uit de 17^e eeuw, dat ooit een belangrijk symbool was van de maritieme kracht tijdens de Gouden Eeuw, is onlangs herontdekt in de baai van Cádiz in Zuid-Spanje. Het bergingsproces van dit schip is inmiddels voltooid nadat het gedurende eeuwen op de zeebodem heeft gerust.

De 17^e eeuw staat bekend als de Gouden Eeuw van Nederland, een periode waarin de Nederlandse Republiek een ongekende bloei doormaakte op het gebied van kunst, wetenschap en vooral zeevaart. Het galjoen speelde hierin een cruciale rol als het werkpaard van de Nederlandse maritieme expansie en geeft archeologen nu een unieke gelegenheid om de technische kenmerken van deze schepen gedetailleerd te bestuderen. Zoals de platte bodem die handig was voor navigatie in ondiepe wateren, het gebruikte hout en de vorm van het hoge achterkasteel voor extra ruimte voor de bemanning en lading en een tactisch voordeel tijdens zeeslagen.

De ontdekking werpt ook nieuw licht op de handelsroutes en activiteiten van de Nederlanders in het Iberisch schiereiland. Cádiz was een belangrijke haven in het netwerk van de internationale handel, en de aanwezigheid van een Nederlands schip bevestigt de verreikende commerciële banden van de Nederlandse Republiek. Ook de vondst van 22 zilveren staven uit de mijnen van Oruro en Potosí (in het huidige Bolivia) aan boord van het schip, suggereert dat het galjoen mogelijk betrokken was bij de lucratieve zilverhandel, die een cruciale rol speelde in de wereldwijde economie van de 17^e eeuw.

De berging was een complexe operatie die maanden van zorgvuldige voorbereiding vereiste. Het proces begon met een uitgebreide evaluatie van de toestand van het wrak en zijn omgeving. Onderwaterarcheologen en technische experts werkten nauw samen om een gedetailleerd plan op te stellen dat zowel de veiligheid van het wrak als de maximale informatiewinning zou waarborgen. Met behulp van geavanceerde sonar- en fotografische technieken werd een driedi-

mensionaal model van het wrak en de omliggende zeebodem gecreëerd en werkte een team van onder meer maritieme archeologen, conservatoren, ingenieurs en duikers, nauw samen

De eerste fase omvatte het baggeren en schoonmaken van het gebied rond het wrak. Dit was een kritieke stap om ervoor te zorgen dat het galjoen veilig kon worden opgetild zonder verdere schade. Vervolgens werd een op maat gemaakte metalen structuur naar de locatie gebracht en voorzichtig rond het wrak geplaatst. Met behulp van krachtige kranen en een systeem van kabels en riemen werd het galjoen langzaam uit zijn graf getild. Het schip werd onmiddellijk overgebracht naar een speciaal voorbereide faciliteit waar het kon worden beschermd tegen de elementen. Een van de grootste problemen bij het behoud van onder water archeologische vondsten is het voorkomen van schade door uitdroging. Het hout van het galjoen dat lange tijd onder water heeft gelegen, moet op een zorgvuldige manier behandeld worden om de structuur te behouden.

Parallel aan het conserveringsproces is een uitgebreid onderzoeksprogramma van start gegaan. Archeologen van het Centrum voor Onderwaterarcheologie (CAS) in Cádiz zullen het schip minutieus onderzoeken om meer te weten te komen over de constructietechnieken van 17^e-eeuwse Nederlandse scheepsbouwers. Elk onderdeel van het schip, van de kiel tot de dekbalken, wordt zorgvuldig gedocumenteerd, gefotografeerd en gescand. Deze gegevens zullen niet alleen bijdragen aan ons begrip van historische scheepsbouwtechnieken, maar ook helpen bij eventuele toekomstige restauratie-inspanningen.

Nieuw dubbelbelastingverdrag tussen België en Frankrijk niet voor 1 januari 2026

Op 9 november 2021 ondertekenden België en Frankrijk een nieuw dubbelbelastingverdrag. Dit dubbelbelastingverdrag wijzigt een aantal belangrijke principes met betrekking tot de toewijzing van belastingheffing tussen beide landen. Het huidige verdrag dateert al immers van 1964.

Meer in het bijzonder wijzigen onder meer de voorwaarden met betrekking tot de zogeheten 183-dagen regeling waardoor in sommige situaties de heffingsbevoegdheid met betrekking tot beroepsinkomsten van het ene naar het andere land kan verschuiven.

Oorspronkelijk voorzag men dat de inwerkingtreding van het verdrag zou plaatsvinden op 1 januari 2023. Er moet daarbij een procedure van ratificatie doorlopen worden in beide landen. Die procedure is echter nog steeds niet rond. Daarover onderzocht liet de Belgische minister van Financiën in een recente parlementaire vraag van 22 oktober 2024 weten dat het verdrag maar ten vroegste in werking zou treden op 1 januari 2026.

Nederlandse kroonprinses Amalia plant tulpen in Madrid als dank voor veilig verblijf

De Nederlandse kroonprinses Amalia heeft ruim een jaar in de Spaanse hoofdstad Madrid gewoond en gestudeerd vanwege ernstige bedreigingen in Nederland. Inmiddels heeft ze de stad en haar inwoners voor hun gastvrijheid bedankt met Nederlandse tulpenbollen.

De ambassadeur en de burgemeester van Madrid hebben de eerste bollen al gepland. In het voorjaar van 2025 zullen de tulpenbollen uit Nederland gaan bloeien.

In het najaar van 2022 werd de dochter van Willem-Alexander en Máxima in het vizier genomen door de zogenaamde 'Mocro Maffia', een verzamelaar voor verschillende criminele organisaties. Kroonprins Amalia zou groot gevaar gelopen hebben omdat er signalen waren die wezen op een ontvoering of zelfs op een aanslag. Omwille van deze dreiging moest de prinses haar studenhuis in Amsterdam noodgedwongen verlaten en vertrok ze naar Madrid.

Portugal wil terug buitenlanders lokken met belastingkorting

De Portugese regering wil opnieuw buitenlanders naar het land lokken met fikse belastingkortingen. Dat heeft de Portugese minister van Financiën gemeld aan de Britse zakenkrant Financial Times.

Buitenlandse inwoners van Portugal profiteerden lange tijd van enorme belastingvoordelen. Onder de vorige premier Antonio Costa werd het uitnodigende fiscale beleid afgeschaft. De belastingkorting droeg volgens de vorige regering immers bij aan een crisis op de Portugese huizenmarkt.

Het belastingvoordeel werd aanvankelijk geïntroduceerd in 2009 om buitenlandse investeerders en kenniswerkers aan te trekken tijdens de financiële crisis. Mensen die meer dan 183 dagen per jaar in Portugal verbleven, kregen een speciaal belastingtarief van 20 procent op hun Portugese inkomsten, zolang deze inkomsten uit 'activiteiten met een hoge toegevoegde waarde' kwamen, bijvoorbeeld lesgeven aan een universiteit. Er waren ook belastingvrijstellingen op veel buitenlandse pensioeninkomsten en vermogens.

De belastingvoordelen die de nieuwe regering wil invoeren, zijn alleen van toepassing voor het inkomen dat een expat in Portugal verdient. Buitenlandse inkomstenbronnen zoals pensioenen blijven als vanouds belast.

Wordt Italië het nieuwe fiscale walhalla?

Portugal hanteerde jarenlang zeer gunstige fiscale tarieven voor nieuwe inwoners, maar stelde de regelingen enkele jaren terug bij. Nu lijkt Italië evenwel graten te zien in het aantrekken van inkomende buitenlanders.

De Italiaanse ministerraad van 7 augustus 2024 heeft inderdaad een decreet goedgekeurd, waarbij - naast een aantal andere maatregelen - de vervangende forfaitaire belasting op inkomsten die in het buitenland zijn verdiend door natuurlijke personen die hun fiscale woonplaats naar Italië verplaatsen, wordt verhoogd van 100.000 euro naar 200.000 euro per jaar.

In een poging om investeringen en menselijk kapitaal aan te trekken, introduceerde Italië in 2017 een bijzonder belastingregime voor high-net-worth individuals (HNWI) die hun fiscale woonplaats naar Italië verhuizen. Naast de vereiste om te kwalificeren als Italiaans fiscaal rijksinwoner (rekening houdend met o.a. de 183-dagenregel en de registratie in het Italiaans bevolkingsregister), mag de belastingplichtige gedurende ten minste negen van de tien jaar voorafgaand aan de emigratie niet als Italiaans fiscaal rijksinwoner kwalificeren. In dit opzicht is het gunstregime dus enkel toegankelijk voor 'nieuwkomers' in Italië.

Het gunstregime bestond er voor dit decreet in dat er jaarlijks een forfaitaire belastingvrijstelling gold van 100.000 euro, ongeacht de genoten buitenlandse inkomsten en meerwaarden. Daarnaast zijn buitenlandse activa vrijgesteld van Italiaanse erf- en schenkelasting en is de belastingplichtige geen Italiaanse vermogensbelasting verschuldigd.

Deze forfaitaire belasting wordt nu dus verhoogd naar 200.000 euro per jaar. Belangrijk hierbij op te merken is dat deze verdubbeling van belasting alleen van toepassing is op toekomstige Italiaanse rijksinwoners. De belastingplichtigen die reeds profiteren van het HNWI-regime en genieten van een vlaktaks ten belope van 100.000 euro, kunnen dit blijven doen (althans rekening houdend met de maximale termijn van 15 jaar).

GROEP CALLENS

VERZEKERINGEN
ADRIAENSSENS
VERSCHUEREN

**ONAFHANKELIJK VERZEKERINGSMAKELAAR MET EEN ÉCHT
PERSOONLIJKE SERVICE EN MAAR ÉÉN DRIJFVEER:
DE OPLOSSING DIE HET VEILIGST EN HET VOORDELIGST IS.**

STABROEK
DORPSSTRAAT 31A - 2940 STABROEK
INFO@GROEPCALLENS.BE
T 03/568 91 08
WWW.GROEPCALLENS.BE

KAPellen
KAPELSESTRAAT 38 - 2950 KAPellen
INFO@V-A-V.BE
T 03/664 42 69
WWW.V-A-V.BE

Voorgaande edities

Belgium-Holland *international magazine*

NEDERLANDS-BELGISCH CENTRUM

Grensoverschrijdend
werken
en
ondernemen

Nederlands-Belgisch Centrum

Abtsdreef 10

B – 2940 Stabroek

Tel. +32 (0)3-295 55 95

info@nederlands-belgisch-centrum.be

www.nederlands-belgisch-centrum.be